

DIARI DE SESSIONS



C O R T S V A L E N C I A N E S

IX Legislatura

Número 143 • 2018

Sessió plenària realitzada el dia 11 de setembre de 2018

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 9 minuts)

Debat sobre la declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat valenciana, senyor Ximo Puig i Ferrer, de conformitat amb el que disposa l'article 44 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell..... 7857

Intervenció del president de La Generalitat, senyor Ximo Puig i Ferrer.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 30 minuts)
(Es reprén la sessió a les 12 hores i 17 minuts)

Intervencions de la síndica del Grup Parlamentari Popular, senyora Isabel Bonig Trigueros, i del president de La Generalitat, senyor Ximo Puig i Ferrer.

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 50 minuts)
(Es reprén la sessió a les 16 hores i 38 minuts)

Debat sobre la declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat valenciana, senyor Ximo Puig i Ferrer, de conformitat amb el que disposa l'article 44 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell.
Continuació..... 7892

Intervencions del síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem, senyor Antonio Estañ García, i del president de La Generalitat, senyor Ximo Puig i Ferrer.

Intervencions de la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, senyora María del Carmen Sánchez Zamora, i del president de La Generalitat, senyor Ximo Puig i Ferrer.

Intervencions del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Fran Ferri Fayos, i del president de La Generalitat, senyor Ximo Puig i Ferrer.

Intervencions del síndic del Grup Parlamentari Socialista, senyor Manuel Mata Gómez (GP Socialista), i del president de La Generalitat, senyor Ximo Puig i Ferrer.

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 9 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió



Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 11 de setembre de 2018. Comença la sessió a les 10 hores i 5 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 81. Primera reunió.

El senyor president:

Moltes gràcies, mitjans gràfics.

Molt bon dia, senyories.

Molt bon dia a totes les autoritats que ens acompanyen des de la tribuna de convidats.

Senyories... Senyories, s'obri la sessió. *(El president colpeja amb la maceta)*

Punt únic, debat sobre la declaració de política general, realitzada pel molt honorable senyor president de la Generalitat valenciana, de conformitat amb el que disposa l'article 44 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell.

El procediment està articulat en l'article 76 del nostre reglament, és conegut i, per tant, sense més dilacions, donaré la paraula al molt honorable president del Consell.

Quan vosté vullga, president.

Debat sobre la declaració de política general realitzada pel president de la Generalitat valenciana, senyor Ximo Puig i Ferrer, de conformitat amb el que disposa l'article 44 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

Molt excel·lent president.

Senyores, senyors diputats.

Valencianes i valencians.

Vull que les primeres paraules d'este debat siguen per recordar Eva Bou, per mostrar el nostre condol, el de La Generalitat, el de les valencianes i els valencians, per demanar perdó com a societat, perdó a ella, als seus familiars, als seus amics i amigues, als que l'estimaven, a ella i a totes les víctimes de la violència de gènere. *(Aplaudiments)*

Cada dona morta, agredida, atemorida, assassinada, és un fracàs de tots i de totes. Eixa, sense dubte, és la gran prioritat del país, acabar amb el terrorisme masclista.

Senyories, comparec davant vostés, representants legítims del poble valencià, també davant del conjunt de ciutadans i

ciutadanes que hui ja poden seguir este ple des de les seues cases a la televisió pública valenciana.

Comparec en el darrer debat de política general d'esta legislatura.

Comparec en mig d'un temps de canvi, d'una etapa de reparació, reconstrucció i renaixement.

I la pregunta que ens correspon fer avui és: ¿com està la Comunitat Valenciana; està millor o pitjor que a l'inici d'esta legislatura? Hui, senyories, la Comunitat Valenciana està millor i, el que és més important, encara estarà millor en els propers anys. Totes les dades, tots els indicadors econòmics, socials i democràtics han millorat. Tots els paràmetres són millors que fa tres anys. Tanmateix, són immensos els reptes i extraordinàries les oportunitats.

Per tant, començaré esta intervenció exposant l'estat hui de la Comunitat Valenciana. Després, analitzaré, des de la nostra opinió, com està canviant la posició i el paper de la Comunitat Valenciana a Espanya, a Europa i al món. I, en tercer lloc, compartiré amb vostés quines són les línies més rellevants de la via valenciana cap a una societat avançada cap a una prosperitat social.

Senyories, crec, honestament, que una de les raons per les quals hem aconseguit estar hui millor és perquè en 2015 assumírem la voluntat de canvi, l'actiu que significa la pluralitat i l'acord entre diferents. L'Acord del Botànic, des d'una visió superadora del partidisme, ha generat un escenari d'estabilitat, diàleg social i honradesa. Ha canviat el paradigma; hem passat de la comunitat de la corrupció a la comunitat de la solidaritat, de la comunitat de l'especulació a la comunitat de la innovació, de La Generalitat en retirada a La Generalitat activista per l'autogovern.

Per tant, l'esperit del botànic no té limitació temporal ni tan sols té una limitació electoral. És una obligació irrenunciable posar en el centre de totes les polítiques a les persones, posar les llums llargues per garantir que el moment valencià acabe sent el temps valencià. És l'obligació ètica de pensar en les properes generacions i no en les properes eleccions.

A juliol de 2015, la situació era de col·lapse social, econòmic i democràtic. Un de cada tres valencians i valencianes estava a l'atur. Estàvem més empobrits. En vint anys havíem retrocedit fins a estar dotze punts per baix de la mitjana de riquesa d'Espanya. El nom de la Comunitat Valenciana estava associat al paradigma de la corrupció, de l'especulació i del descrèdit. De fet, en aquells moments, la corrupció era el principal tema, la principal preocupació de valencians i valencianes.

Però, des d'estes cendres, en 2015 la societat valenciana digué prou. Prou a l'atmosfera de descrèdit, paràlisi i retrocés social. De fet, senyories, la major rebel·lia ha estat la rebel·lia cívica de la societat valenciana. La major valentia, a més a més, ha estat la d'assumir la nostra pròpia realitat per transformar-la. Durant massa anys s'havia enganyat el poble valencià, generant un fals espill de prosperitat, mentre la realitat ens allunyava de la convergència en renda i en oportunitats ací i a Europa.

I ara, enfront d'això, hem demostrat el coratge, el coratge per trencar la nostra invisibilitat, coratge per tindre veu pròpia,

coratge per arribar a un consens, coratge per superar la discriminació històrica dels valencians a Espanya.

En conseqüència, la societat valenciana ha optat per la rebel·lia enfront del col·lapse i la corrupció, per la valentia d'assumir la realitat valenciana i pel coratge de reesituar-nos en Espanya en peu d'igualtat.

I, senyories, quin és el resultat? El resultat és el moment valencià. Estem millor en allò que més preocupa als valencians hui: l'atur. La taxa d'atur s'ha reduït al 15,6%, més de tretze punts menys que en el pitjor moment de la crisi, quasi deu punts menys que quan arribarem al govern; i s'han generat més de cent vuitanta-set mil llocs de treball, s'ha recuperat ja més de la mitat del treball destruït de la crisi.

I, en segon lloc, estem millor perquè hem reparat els drets més bàsics. Entre 2015 i 2017, la pobresa s'ha reduït el doble de ràpid ací que al conjunt d'Espanya. Només posaré alguns exemples:

S'han eliminat els copagaments als pensionistes, als xiquets i xiquetes en risc d'exclusió, als aturats; quasi un milió tres-centes mil valencianes i valencians ja no paguen els seus medicaments.

També hem acabat amb els copagaments en l'àmbit social.

I s'està produint el major impuls a l'educació pública en la història de l'autogovern. 1.801 aules més en només tres anys, sis mil professors més.

Hui hi ha setanta mil dependents que cobren les seues ajudes, trenta mil persones més que a 2015.

I, en tercer lloc, estem superant la hipoteca reputacional. Hui els valencians no s'avergonyixen de les seues institucions. A Espanya ja no som el model del malbaratament i la corrupció. I a Europa es tornen a fiar de nosaltres.

De fet, els anuncie que el Consell aprovarà en les pròximes setmanes l'avantprojecte llei de govern obert. Una norma amb la qual completar el marc legal de la confiança dels valencians en el nostre sistema democràtic. Una confiança també necessària per a enfortir el teixit econòmic.

Quan arribarem al govern, la confiança empresarial estava en negatiu, menys 6,2. Hui n'hi ha un més 15,4; és a dir, més de vint punts de diferència en positiu. Una confiança que es constata finalment també en la inversió directa estrangera, que ha augmentat un 45% respecte al mateix període del govern anterior; som la segona autonomia amb major creixement. Una confiança que es demostra quan dos de les principals entitats financeres catalanes han escollit la Comunitat Valenciana com a lloc on fixar la seua seu social. I això no és casualitat; és l'efecte directe, la conseqüència de l'estabilitat, del diàleg i de l'honradesa.

Senyories, el moment valencià és una oportunitat per reesituar la Comunitat Valenciana a Espanya, a Europa i al món.

Pel que fa a la posició de la Comunitat Valenciana a Espanya, certament, des de juny, ha canviat l'atmosfera. Durant tres anys, la comunitat ha recuperat la veu pròpia, ha liderat el debat per un canvi de model de finançament i una nova

arquitectura territorial que combine la igualtat entre els ciutadans i la singularitat entre els territoris i ha mantingut una actitud permanent de diàleg, reivindicació i lleialtat. Malauradament, eixa mà estesa no ha estat sempre atesa.

Hui, eixa veu valenciana plural, diversa i inclusiva té ressò a Madrid.

Hui torne ací a explicitar que la qüestió territorial a Espanya no és només Catalunya. I és cert que ens preocupa la situació de Catalunya, ¿com no ens va a preocupar a nosaltres la situació de Catalunya si, a més a més, tenim molta relació directa amb ells i som a qui més li comprem i a qui més li venem? Per tant, evidentment que ens preocupa, i ens preocupa en la seua relació en el conjunt d'Espanya. Però durant molts anys, durant massa anys, s'ha perdut temps per a la política. S'han trencat els ponts i s'ha triat la confrontació, d'una banda i d'altra, en compte de la moderació i la cerca d'acords.

No vull ser equidistant en allò que no es pot ser equidistant: el compliment de la llei, però la resposta a un conflicte polític ha de ser una resposta política. *(Aplaudiments)* I, per tant, llei i diàleg.

No obstant això, senyories, la crisi a Catalunya ja no pot ser més una excusa per paralitzar totes les reformes territorials que necessita Espanya. Tenim la necessitat de reformar un estat de les autonomies que està esgotat, i ho està, especialment, per a valencians i valencianes. No és possible mantindre un estat en el qual les autonomies que gestionen tres dels quatre pilars del sistema de benestar tinguen una insuficiència contrastada de recursos. I és inassumible que entre la Comunitat Valenciana, la pitjor finançada d'Espanya, i l'autonomia millor finançada hi haja més de set-cents euros de diferència anual per habitant. Esta ja és una posició compartida per la immensa majoria de la societat valenciana.

Fa quasi nou mesos vaig sol·licitar comparéixer al Senat per donar compte d'este posicionament valencià en la reforma del finançament. Fins hui, la majoria absoluta del Partit Popular ho ha impedit. Hui, des d'esta cambra, vull exigir formalment al president del Senat que complisca la seua missió constitucional, que done veu a qui correspon –les autonomies– i que abandone el bloqueig fraudulent d'una institució al servei només d'un partit. *(Aplaudiments)*

Si el Partit Popular ha invitat el president Torra a comparéixer al congrés per parlar del problema de Catalunya, li demanem que deixe de bloquejar que el president de valencianes i valencians pugua comparéixer al Senat.

L'actitud d'este Consell ha estat sempre i en tot moment de lleialtat reivindicativa. Ara, amb el nou Govern d'Espanya, per suposat també. La Generalitat no ha canviat de posició, qui sí que ha canviat ha estat el Govern d'Espanya. Hi ha un diàleg permanent que permet avançar, més lentament del que nosaltres voldríem, però avanços, com ara les mesures transitòries, que hem reivindicat des del primer dia.

El canvi de la distribució i de l'atribució del dèficit, abans se l'atribuïa fonamentalment l'estat. Hui, si finalment s'aconsegueix l'aprovació, tindrem 250 milions més de capacitat de despesa.

El refinançament del deute per a alleugerar la càrrega financera, en concret mil milions per a la Comunitat Valenciana.

La transferència de la quantitat de l'IVA, que el senyor Montoro es quedava 250 milions, i l'assumpció del deute de la Marina, 350 milions d'euros.

És evident que és insuficient, però també cal dir que és un avanç en estes mesures transitòries. Tanmateix, tenim clar, tan clar com sempre, que l'objectiu és un finançament just. Un finançament just que equipare els valencians a la resta d'espanyols.

I el procés democràtic valencià, el procés que se defensa des d'ací és reivindicar, dialogar i acordar. Però el problema valencià va molt més enllà del finançament. Per això estem treballant en altres direccions amb el govern d'Espanya.

Hem arribat a un acord de revisar els recursos d'inconstitucionalitat vigents que l'anterior govern havia interposat contra lleis aprovades per Les Corts.

El govern d'Espanya ha fet seu l'alliberament dels peatges de l'AP-7.

Hem acordat la Comissió Bilateral per a l'Anàlisi i Seguiment de l'Agenda Valenciana d'Infraestructures.

La setmana passada, el ministre va donar suport, el ministre de Foment, al corredor cantàbric i mediterrani, i al Madrid-València, en el marc dels corredors europeus que defensarem junts, amb altres comunitats autònomes (*inintel·ligible*) ... a Europa.

I esta setmana, el nou govern ha aprovat el segon transvasament del Tajo-Segura, en menys de cent dies.

Són fets importants, rellevants, però són insuficients, clar que sí. Ara bé, és ben clar que hi ha un punt d'inflexió i que tots no són el mateix. Correspon a l'inici d'un tracte lleial, el tracte lleial que sempre hem demanat des de la Comunitat Valenciana.

La Comunitat Valenciana tindrà un posicionament de bilateralitat no excloent, és a dir, de defensa dels interessos valencians i participació en la conformació dels interessos comuns. Un contacte i negociació permanents al voltant d'allò que ens és propi, però també allò que compartim amb la resta d'Espanya.

De fet, els anuncie que la primera setmana d'octubre em reuniré amb el president del govern d'Espanya per tal de reafirmar la voluntat d'avançar en el compliment de l'agenda valenciana i aportar també la nostra posició respecte a les reformes que necessita Espanya.

Senyories, esta presència a Espanya confluïx amb un retrobament de la Comunitat Valenciana a Europa i al món. Amb la Unió Europea hem recuperat les relacions, tant que podem que dir que hem tornat a Europa, potser el més rellevant que ha passat en estos tres anys. Hem tornat a Europa.

Des d'allò més simbòlic, com retornar la bandera europea als edificis públics valencians, a allò més concret, com ha estat donar solució a expedients oberts, com ara la Ciutat

de la Llum. Al si de la Comissió hem passat de l'expedient a l'exemple. Hui Europa, la Unió Europea, la Comissió posa d'exemple la comunitat en tres aspectes molt significatius.

El primer, com a gestors dels fons europeus per combatre l'atur juvenil. S'ha passat de no utilitzar eixos fons, d'una execució del quasi zero per cent al fet que el pla Avalem Joves Plus haja permés contractar 9.000 persones, 9.000 joves (*aplaudiments*) amb 150 milions d'inversió.

De zero a 9.000. De fracàs a exemple de gestió. Hem passat d'estar per damunt de la mitjana en atur juvenil a ja estar per baix. I els anuncie que l'any que ve hi haurà una nova convocatòria d'Avalem Joves Plus, amb l'objectiu estimat que 4.500 joves que estan en casa, que no tenen cap oportunitat, tinguen la seua primera oportunitat (*aplaudiments*) de treball.

El segon exemple és el lideratge com a regió europea oberta al món. Una posició que busca aprofitar les oportunitats que ens oferix la internacionalització i els nous marcs d'acord.

Hem estat la primera regió europea que ha visitat Japó per a aprofitar les futures oportunitats que obri un nou acord comercial entre la Unió Europea i este país. I també la primera que ha fet una missió comercial, junt amb els empresaris, a Canadà, després de l'aprovació del CETA.

I ho hem fet amb resultats. Este any la Comunitat Valenciana ja ha duplicat les seues exportacions de cítrics a Canadà.

I el tercer exemple que la Unió Europea ha aplaudit és la posició valenciana front a la qüestió humanitària, en allò que va significar l'acollida humanitària de l'*Aquarius*.

Ha estat una fita humanitària que ha de servir per a impulsar una solució permanent i sostenible, que atenga la seguretat i siga respectuosa amb els drets humans. Que servisca també per a establir una relació econòmica, social i humana entre les dos riberes del Mediterrani.

Perquè cal tornar a fer del Mediterrani un punt de trobada. Que ningú s'equivoque: Àfrica ens donarà la centralitat. El seu futur demogràfic i el seu desenvolupament faran d'este continent un nou espai d'oportunitats compartides, i del Mediterrani un centre absolutament estratègic.

De fet, durant este any passat ja les exportacions valencianes a Àfrica han augmentat quasi un 20%. És per això, en este context d'establir lligams permanents i productius, que els anuncie que la Comunitat Valenciana treballa perquè la seua de l'instrument europeu de la cooperació mediterrània es residencie a València. (*Aplaudiments*)

Un instrument que comportarà la gestió de 400 milions en fons europeus.

A més, a desembre tindrà lloc a la Comunitat Valenciana una trobada entre autoritats regionals i locals de les dos riberes del Mediterrani, per anar treballant junts en solucions comunes.

Des d'eixa posició europea avançada, des dels millors valors d'Europa, és des d'on la Comunitat Valenciana vol situar-se al món. Els valors que, com recorda Bauman, són la racionalitat, la justícia, la democràcia i l'autonomia.

Si volem que eixos valors canvien el món i que el món no acabe amb eixos valors hem d'implicar-nos. I si volem aprofitar les oportunitats i no quedar enrere, hem de participar d'elles.

Senyories, esta ha estat la legislatura del rescat de les persones i la reactivació de l'economia valenciana. És prou indiscutible que la Comunitat Valenciana hui està millor. Però no està millor per quedar-se aturada, estem millor per continuar millorant, perquè volem consolidar-nos com una societat, com una de les regions més avançades a Europa.

No podem romandre aturats, perquè també som conscients de tots els riscos que hi ha en este nou temps. El risc del creixement desigual, d'un model que és més capaç que mai de generar nous recursos, però més incapaç de redistribuir-los.

Segon Oxfam, des que l'economia ha començat de nou a créixer, el 10% més ric ha acumulat el 30% de la renda disponible.

El risc també que els nostres sistemes de benestar no siguen efectius front als nous reptes demogràfics, socials i econòmics o que els serveis públics no donen resposta a les noves necessitats de les persones.

Si no gestionem bé els riscos, les conseqüències poden ser una involució democràtica, una involució que alguns ja proposen i que s'alimenta en les fractures socials. S'alimenta dels qui se senten insegurs o desprotegits. S'alimenta dels qui temen ser els perdedors dels canvis. S'alimenta de la por.

La por, de la qual s'aprofita la xenofòbia de Salvini o Lepen. El tradicionalisme d'Orban o el recurs a l'aïllament de Farage, i també alguns fenòmens independentistes. És el nou populisme conservador.

Senyories, la transformació global a la qual assistim no pot conduir a reaccions extremistes i antidemocràtiques. Això és assumir la derrota, i ací no hi ha cabuda per a aquells que baixen els braços, es conformen i plantegen escenaris derrotistes.

De fet, la Comunitat Valenciana té avui més confiança en el seu futur que fins i tot en el futur del conjunt d'Espanya. Per primera vegada en molt de temps hi ha un optimisme valencià, un optimisme crític, però un optimisme valencià.

Jo també em declare optimista crític, perquè sé que queda tant i tant per fer, que no podem estar mai, ni un segon, en l'espai de confort..

Sóc conscient que queda molt per fer, però sabedor que tenim la determinació, les conviccions i la capacitat. «El món es pot canviar amb coneixement, amb acció i amb passió», diu la científica valenciana Pilar Mateo. I des d'eixa posició, des d'eixe optimisme crític, és des d'on volem plantejar una proposta per a la Comunitat Valenciana.

Els propose, senyories, nou contracte social valencià. Un nou contracte social valencià amb tres pilars fonamentals: desenvolupament, igualtat i democràcia.

Señorías, el primer punto en este nuevo contrato social valenciano es el desarrollo, pasar del concepto de crecimiento al concepto de desarrollo, orientar el buen ritmo de la economía valenciana hacia la sostenibilidad.

Un desarrollo que tenemos que impulsar desde tres ejes: primero, conseguir un mejor trabajo en la nueva economía. Segundo, coser esos avances en el conjunto de la Comunitat Valenciana. Y tercero, garantizar que el desarrollo sea sostenible.

El primer eje hace referencia a la necesidad, que ya apuntaba, de conseguir un mejor trabajo en la nueva economía, un trabajo de calidad que supere el subempleo. Porque, aunque no puedo estar más de acuerdo con Ernest Lluch cuando dijo que la mayor desigualdad es no tener trabajo, creo que a esa reflexión hoy le tenemos que añadir que no vale ya cualquier trabajo.

Estamos en un momento clave. En el momento en el que asentaremos cuál va a ser el modelo económico de futuro, el momento en el que escogeremos si queremos precariedad o calidad. Escoger y acordar con todos los agentes sociales, sindicatos y patronal.

Y les aseguro que las decisiones políticas que afectan a los sectores empresariales y a los trabajadores, siempre se hacen y se harán contando con ellos, buscando el máximo consenso y defendiendo, eso sí, siempre, el interés general.

Porque velar por el interés general no es sólo compatible, sino que es imprescindible para facilitar la actividad económica. Y la actividad económica sólo es sostenible si se produce con el avance de las condiciones laborales.

Esta colaboración es necesaria para transformar el modelo productivo, superando cualquier tentación especulativa del pasado. No hay atajos para la prosperidad. De hecho, por primera vez hemos conseguido un cambio fundamental de tendencia, el inicio de la reforma del modelo productivo.

Está creciendo la productividad y los puestos de trabajo al mismo tiempo. Eso no sucedía. Y además, tanto productividad como aumento de empleo están creciendo por encima de la media nacional.

Para impulsar este cambio, desde 2015 hemos reformado la política industrial, y ahora contemplamos nuevos instrumentos. Y además instrumentos más potentes. Desde la salvación de la SGR hasta el banco público valenciano, la AVI, el nuevo Ivace.

Hoy se han ejecutado 362 millones de euros en ayudas de la conselleria de economía frente a los 188 que se ejecutaron antes de llegar este Consell. Un 92% más de respaldo a la actividad industrial.

Aquí, en la Comunitat Valenciana, a pesar de las enormes dificultades, estamos haciendo los deberes. Somos la segunda autonomía que más ha mejorado su índice de innovación, según los datos de la Comisión Europea. Un avance de 1,7 puntos, mientras la media de España ha retrocedido prácticamente esa misma cifra.

Un avance que queremos ampliar, consolidar. Y por eso les anuncio una estrategia para la economía de la inteligencia artificial, en colaboración con el sector social, empresarial, las universidades y los distintos institutos tecnológicos.

En muy pocos años este tipo de tecnologías diferenciarán en el mundo a regiones competitivas de aquellas que han dejado

de serlo. Un contexto en el que será decisivo el distrito digital como clúster de la nueva economía. Alicante es uno de los territorios con más potencialidad de futuro del sur de Europa.

Y puedo confirmarles que las expectativas de ayer, hoy ya son una realidad. Puedo anunciarles que dos importantes empresas se residenciarán en el distrito digital. Indra, con una previsión de 500 trabajadores, 60 ya en los próximos meses y 200 en el 2019.

Y Accenture con una previsión de 2.000 profesionales en los próximos tres años, 250 en los próximos años. *(Aplaudiments)* A las que se sumarán también en los próximos meses 50 nuevas empresas *startup* con 170 trabajadores a través del plan de atracción de empresas.

Y el impulso innovador, el nervio innovador afecta a toda la Comunitat Valenciana. En Valencia, con La Marina ya saneada por la asunción de la deuda, puede ser otro polo determinante de la nueva economía. Será la sede del centro de I+D de ciberseguridad de Telefónica y cuenta ya con el impulso de la plataforma Valencia Tech City conformando un acuerdo social para la economía del conocimiento.

En Castellón la innovación es, sobre todo, el sector cerámico vanguardista, puntero. Y hoy puedo anunciarles algo importante, hemos conseguido que en el plan de inversiones a la red de Iberdrola se incluyan las medidas necesarias para la repotenciación, es decir, la energía será más barata para nuestras empresas y podrán ser más competitivas. *(Aplaudiments)*

En Sagunto hemos pasado de la parálisis al éxito. Parc Sagunt I es hoy el gran espacio industrial y logístico donde, por ejemplo, este mes ya empezará a operar la producción de la multinacional Crown.

Ya hemos iniciado los trámites para impulsar Parc Sagunt II. Pero, debido a la gran demanda de las empresas de carácter inmediato, les anuncio que, en colaboración con el Ayuntamiento de Sagunt, vamos a impulsar una ampliación de Parc Sagunt I de más de 600.000 metros cuadrados, para dar respuesta a estas propuestas inmediatas de inversión. *(Aplaudiments)*

Y les anuncio que el puerto de Valencia tiene previsto aprobar en su consejo del mes de octubre los pliegos para la concesión de la ampliación norte del recinto portuario, con una inversión público-privada de más de mil millones de euros.

Una inversión que permitirá abrir un espacio para los cinco millones de contenedores y evitar la saturación del puerto que actualmente tiene una ocupación superior al 70%.

Además, vamos a desarrollar la Ley de áreas industriales para que los polígonos industriales dejen de ser el último barrio del municipio a ser el activo estratégico de la economía local. Y en esta dirección también les anuncio que el AVI impulsará un plan piloto de polígonos industriales digitales en Almussafes. Plan que posteriormente se extenderá al resto de la comunidad.

Asimismo les anuncio que iniciaremos los trabajos de cooperación con todos los agentes económicos, culminando todo

ese trabajo de diálogo que se ha llevado durante estos años para el pacto por la industria de la Comunitat Valenciana.

Un pacto que establezca un marco estable para la seguridad jurídica, laboral, el medio ambiente, la competitividad, la calidad y la promoción de mejor y más empleo en un sector claramente estratégico. No hay ninguna sociedad avanzada que no tenga un sector industrial importante y nosotros ya juntos, la sociedad valenciana estamos ya consiguiendo que sea el 20%. *(Aplaudiments)*

Y en ese mismo sentido les anuncio que La Generalitat apoyará proyectos concretos de innovación disruptiva, tal como la Unión Europea aconseja. Proyectos como en concreto el de Zeleros, la empresa valenciana que investiga el *hyperloop*, con el objetivo de que se ubiquen en Parc Sagunt las instalaciones para probar el prototipo.

Señorías, el dilema que se plantea es inercia o futuro. Y la Comunitat Valenciana ya ha decidido, ha decidido futuro. Futuro en todos los sectores, también en los que ya son claves en esta economía como, por ejemplo, el turismo que ha vivido un crecimiento extraordinario estos años.

Ahora el reto es consolidar las cifras de visitantes pero, sobre todo, mejorar la calidad y el gasto del turismo que recibimos. Estamos mejorando estos objetivos, la rentabilidad de los alojamientos turísticos ha aumentado el 6,7% respecto a 2017.

Pero si cada vez estamos en un mundo con más opciones, con mayor competencia de destinos turísticos, la competitividad es un deber que no acaba nunca. Y, por tanto, les anuncio que de acuerdo con los sectores empresariales, de acuerdo con los ayuntamientos, se va a aprobar en breve en los próximos meses el plan estratégico de turismo 2025.

Y, por supuesto, en un sector en el que trabaja el 14% de nuestra población hay que mejorar progresivamente y de una manera urgente las condiciones laborales. Para conseguirlo la receta es formación, calidad y desestacionalización.

En este sentido, el plan para aumentar los meses de trabajo de los contratos fijos discontinuos está ya en marcha. Porque esa es la tarea de la administración, compartir con el sector privado objetivos y avanzar en la resolución de los problemas.

Otro sector que ha vertebrado la economía valenciana tradicional y que tiene que seguir haciéndolo porque tiene futuro es la agricultura, la ganadería y la pesca. Por eso, además de apoyar sus oportunidades internacionales en los nuevos marcos de acuerdo, quiero manifestar nuestra preocupación sobre la renovación de la PAC, sobre la nueva PAC.

Les comunico que vamos a aumentar la presencia en Europa y también les anuncio que vamos a instar al Gobierno de España a que defienda más y mejor los intereses de la agricultura mediterránea. *(Aplaudiments)* Que se incrementen los controles fitosanitarios en la frontera para evitar la entrada de plagas en las importaciones

Y, en tercer lugar, que se doten adecuadamente también en nuestro territorio las políticas de desarrollo rural. Porque la agricultura valenciana está en la senda de atender el

mercado global emergente, como también el mercado local con productos ecológicos.

Nuestra presencia en los mercados internacionales es cada vez mayor, pero tenemos un reto, un reto fundamental, y es que el campo sea rentable y que los trabajadores del campo, los agricultores, los ganaderos, tengan suficiente renta para poder vivir. Ese es el gran reto.

Y, en este sentido, esta cámara está tramitando la Ley de estructuras agrarias. Esta ley, que confío que entre en vigor en breve, servirá para sentar las bases de esa viabilidad. Y les anuncio que el objetivo que nos marcamos es que en un plazo de 5 años al menos cincuenta mil hectáreas de regadío que hoy tienen serios problemas de rentabilidad, en orden a la aplicación de esta ley, recuperen su viabilidad.

Finalmente, hemos recuperado un elemento fundamental para la innovación en el campo valenciano. Hemos incorporado 19 investigadores al IVIA y estamos en disposición de poner en marcha programas de investigación para seguir estando en la vanguardia de la producción agraria en el mundo.

Señorías, si hemos hablado de una iniciativa de futuro como el *hyperloop*, no podemos dejar de hablar de las infraestructuras que ya deberían ser presente.

Infraestructuras fundamentales como el corredor mediterráneo que acumulan años de retrasos, que hemos de superar como han reivindicado acertadamente los empresarios valencianos en un ejercicio positivo de responsabilidad. Hoy, afortunadamente, contamos además con un comisionado valenciano en esa tarea para desbloquear definitivamente el corredor mediterráneo.

O la conexión ferroviaria con el corredor cantábrico y el atlántico, conectando Lisboa y Valencia que ahora vuelven a formar parte ya de las prioridades españolas que defendemos ante la Unión Europea.

Ustedes saben que lo que pide el Consell en infraestructuras es que se decidan con criterios de racionalidad, con criterios objetivos fuera de la confrontación partidista.

Es evidente que cada gobierno puede poner el énfasis en una actuación o en otra, pero es necesario conseguir un gran acuerdo que sobre infraestructuras que nos lleve a 2030. Ese acuerdo es la estrategia Uneix. Una estrategia que continúa la línea de recuperación de la inversión pública con 350 millones de euros en 3 años.

Y dentro de la estrategia Uneix, este mismo mes empezarán las obras del primer tramo de 12 kilómetros para duplicar a cuatro carriles la carretera Elche-Santa Pola dotada con más de diez millones de euros en su totalidad.

En Orihuela se está replanteando el proyecto de la CV-95 y a principios de año estará concluido. Y el Bulevar de la Plana empezará su primera fase en el mes de septiembre, con un presupuesto de 30 millones de euros.

Asimismo, les anuncio que el primer trimestre de 2019 se retomarán las obras de la línea T2, ahora L10, de Metrovalencia con una única fase, calle Alicante- Nazaret. *(Aplaudiments)*

Y estoy en disposición de comunicarles que a continuación, en el horizonte 2021, conectaremos Nazaret con el puerto de Valencia mediante tranvía. Y, además, les anuncio que Metrovalencia abrirá por la noche los fines de semana y festivos a partir de final de año. *(Aplaudiments)*

Señorías, se trata de decidir si queremos ser un territorio cohesionado o un territorio fracturado y este Consell ha optado por la superación también de los desequilibrios territoriales.

Por eso, la alianza efectiva de La Generalitat con los ayuntamientos. El Fondo de Cooperación Municipal, una reivindicación histórica y un compromiso desde hacía 20 años de la Generalitat. Pero, además, programas de colaboración que ha sido un éxito como Xarxa Llibres, como Edificant o como Avalem. Unas medidas que conforman la estrategia Juntament.

En este sentido les anuncio dos nuevas medidas de la estrategia Juntament. La primera, para evitar que haya pueblos y ciudades que tengan hipotecado su futuro, vamos a aplicar la solidaridad que también nosotros pedimos. Vamos a impulsar un plan de saneamiento de los municipios endeudados por encima del 110%.

Para conseguirlo La Generalitat invertirá 22 millones en 6 años para que finalmente todos los municipios valencianos estén saneados. *(Aplaudiments)*

La segunda medida, una línea de apoyo a los municipios que por sus características tienen mayor coste en los servicios públicos fundamentales, especialmente municipios de interior o con menos densidad de población.

Y, en ese mismo sentido de cohesión, vamos a dar un paso decisivo en la estrategia Avant contra el despoblamiento, especialmente significativo en la provincia de Castellón.

Y les anuncio que este mismo mes de septiembre impulsaremos un nuevo fondo antidespoblación dotado de tres millones de euros. Un fondo complementario al Fondo de Cooperación Municipal que servirá de apoyo para proyectos concretos de apoyo a la lucha contra la despoblación. Y ofreceremos también a las diputaciones –ya hemos hablado con ellas también– la posibilidad de participar para duplicar estos fondos.

Señorías, mejor trabajo, cohesión territorial y un tercer eje fundamental, la sostenibilidad. Garantizar las oportunidades de todas las personas significa luchar juntos contra el cambio climático. De no hacerlo estaríamos hipotecando todas las futuras generaciones, asumiríamos la desigualdad intergeneracional.

Como respuesta a los problemas ambientales, estamos impulsando una estrategia global para dar un nuevo impulso al desarrollo de la economía circular y acabar con fenómenos como el mar de plástico.

En este sentido, les anuncio que la AVI impulsará un proyecto en colaboración con el sector de la distribución, los proveedores, los científicos y los institutos tecnológicos para reducir el impacto de los envases de plástico, para explorar materiales alternativos en aquellos casos que sea posible y

avanzar en plàstics més sostenibles, més biodegradables y con mayor porcentaje de reciclado.

Además, preservar nuestro entorno es proteger especialmente aquellas zonas que tienen un valor ambiental singular. Por ello, les anuncio que hemos llegado a un principio de acuerdo con los propietarios del Mas de Sanaüja para que La Generalitat adquiera el pico de Penyagolosa para todos los valencianos.

Un espacio privilegiado en el parque natural que está en manos privadas y que servirá para ubicar el centro de interpretación del parque natural. (*Aplaudiments*)

Por otro lado la Comunitat Valenciana tiene que buscar cada vez con más con mayor intensidad la transición energética. El futuro pasa por energías limpias y esta nueva economía verde es una oportunidad de la que tenemos que participar mucho más activamente.

Por eso, en la reforma de la LOTUP –que está ahora en esta cámara– se incluye la reducción de trámites burocráticos para impulsar energías renovables, sobre todo en comarcas del interior. Como todos ustedes saben, las energías renovables que estaban bajo la sombra de la sospecha en la gestión de anteriores *consells*. Y lo que es más grave, estaban absolutamente paralizadas.

En el caso de la energía eólica se había adjudicado el 100% del espacio disponible, pero la mitad estaba sin ejecutar. Ahora se están eliminando estas barreras y las empresas vuelven a impulsar proyectos.

Y, en esta línea de transición energética, estamos impulsando el atractivo de la Comunitat Valenciana como tierra de energía solar. No es posible que la Comunitat Valenciana tenga menos energía solar que cualquier *länder* en Alemania. No es razonable.

Y los datos de crecimiento son ya muy relevantes. Veinticuatro nuevas instalaciones con cerca de trece mil megavatios instalados en esta legislatura y más de mil cien megavatios ya solicitados o en tramitación.

Por tanto, nueva economía para conseguir mejores empleos, coser económicamente la Comunitat Valenciana y hacerlo de una forma sostenible con el medio ambiente. En definitiva, pasar del crecimiento al desarrollo.

Senyories, el segon pilar d'este nou contracte social valencià és la igualtat per una qüestió de dignitat, perquè és el nostre deure constitucional i també perquè els països més avançats del món són els més cohesionats socialment.

Durant molts anys, ací n'hi ha hagut un projecte que ha legitimat la desigualtat; la desigualtat no admet posicionaments neutrals i combatre-la és la posició política d'este Consell, una posició que considera imprescindible, el combat contra la desigualtat.

La igualtat que impulesem: per a garantir els drets més bàsics de la persona, l'equitat davant la malaltia i la igualtat d'oportunitats des de l'educació. Igualtat significa drets.

El primer pas és garantir els drets front les incerteses i, de fet, l'últim índex de desenvolupament dels serveis socials, elaborat

per l'Associació Estatal de Directors i Gerents dels Serveis Socials d'Espanya, recull el següent, cite literalment: «En 2015 empieza el desarrollo del sistema público de servicios sociales en la Comunitat Valenciana puesto que hasta esa fecha el deterioro, la nula relevancia y la ausencia de evolución o mejora, eran la constante registrada año tras año».

Mai cap govern havia trobat un sistema públic més afeblit i mai cap govern ha fet tanta inversió en el sistema de benestar com en estos darrers tres anys. I per no carregar a les persones amb l'efecte injust d'eixes polítiques anteriors, els anuncie que anem a procedir al pagament de la responsabilitat patrimonial del cobrament injust de copagament en centres públics, copagament encobert, minoració de prestacions, i el copagament a través dels centres privats. (*Aplaudiments*) Anem a tornar els diners, els seus diners a 12.000 persones majors afectades pel copagament injust i confiscatori de l'anterior govern.

Així mateix, per continuar millorant en el tractament als nostres majors, els anuncie que anem a impulsar un acord marc consensuat amb el sector empresarial que millore la qualitat de l'atenció en la xarxa pública de centres residencials.

I si busquem l'exemple paradigmàtic del canvi en les polítiques socials, eixe és l'aplicació de la renda garantida de ciutadania. En 2016, amb el primer pressupost del botànic, la renda garantida de ciutadania va convertir-se en un dret subjectiu, és a dir, un crèdit ampliable. I paral·lelament, amb el suport de dos terços d'esta cambra i cap vot en contra aprovarem la nova llei de renda valenciana d'inclusió, una nova prestació que facilita els requisits per al seu accés, augmenta el temps de cobertura i les quanties, i permetrà passar de 22 a 45.000 titulars.

I, en l'actualitat, es troba en tramitació també el projecte de llei de serveis socials inclusius, un projecte que obri una nova frontera, un projecte en el que transformem la concepció assistencialista en una concepció moderna de dret subjectiu i abast universal. Som la primera comunitat autònoma que declara per llei que els serveis socials són d'interés general i essencial.

A més, el anuncie que anem a enfortir l'IVASS per a convertir-lo en un instrument eficaç de gestió pública, d'innovació i de qualitat.

Senyories, dins d'eixos drets imprescindibles està la vivenda. En este mandat ens hem enfrontat a drames humans de gran intensitat que sempre, malgrat les dificultats, ha merescut la nostra atenció. I encara que queda molt, massa camí per recórrer, els desnonaments s'han reduït a menys de la mitat.

Més recentment, en zones molt concretes, s'ha constatat a més que ha sorgit una circumstància diferent: la dificultat econòmica d'accés a l'habitatge de lloguer, i en alguns municipis s'agreuja l'efecte amb la demanda d'habitatges per a finalitats turístiques. Per això, hem actuat abans que el problema arribe a nivells d'altres autonomies o d'altres grans ciutats.

La nova llei valenciana de turisme dóna instruments necessaris als ajuntaments perquè la Comunitat Valenciana siga un lloc, un lloc per a viure, ¡clar que sí!, però sobretot que mai deixi de ser el millor lloc per a viure. (*Aplaudiments*)

Des de juliol de 2015 s'han lliurat 714 vivendes del parc públic; ara, el Pla plurianual de rehabilitació i ampliació del parc públic d'habitatge incidirà sobre 6.000 habitatges amb 100 milions d'inversions, i per a garantir les ajudes a la vivenda les ajudes al lloguer han arribat este darrer any a 12.426 famílies, cinc vegades més que l'any 2015.

Però, senyories, hem d'actuar en noves formes d'evitar el creixement desorbitat del preu del lloguer privat. Hem dialogat ja amb el Govern d'Espanya perquè estudeie com limitar, perquè té les competències, el preu en zones tensionades. Però, a més, el anuncie que anem a impulsar el pla valencià contra la bombolla de lloguer, un pla que consistirà en la creació d'un índex de preus no obligatori que marcarà el preu raonable d'una vivenda de lloguer en les condicions específiques que presente. Els propietaris que lloguen esta vivenda, acollint-se a l'índex, tindran beneficis fiscals per tal d'evitar l'augment dels preus. Un pla que a més servirà per a prioritzar les inspeccions de vivendes deshabitades, per a aplicar la llei valenciana per tal d'iniciar mesures per a incentivar els grans tenedors d'estos habitatges a introduir-les una vegada en el mercat en unes condicions favorables. *(Aplaudiments)*

I, senyories, un dels fets polítics dels que més orgullosos ens hem de sentir com a país és el servei públic de salut. La nostra sanitat té molts aspectes millorables –i ara parlarem d'ells–, però podem presumir de tindre un sistema universal eficient, amb professionals excel·lents, i una qualitat reconeguda al món. *(Aplaudiments)* De fet, d'acord amb el baròmetre sanitari, el grau de satisfacció amb el sistema públic valencià és el més alt des de 2001, i està per damunt de la mitjana d'Espanya.

Per tant, si el sistema sanitari és un pilar central de l'estat del benestar, ha de ser una política d'estat la seua preservació i constant avanç. Per això, al llarg de la legislatura el pressupost destinat a sanitat ha augmentat quasi 900 milions, i els anuncie que el projecte de pressupostos per al 2019 superarà els mil milions d'euros respecte a 2015. *(Aplaudiments)*

I en eixos recursos n'hi hauran 18.000 places més d'ocupació estable i de qualitat a la sanitat, i en eixos recursos ha estat possible el pla de dignificació d'infraestructures 2016-2019 que abastix una inversió de més de 359 milions. I una vegada adquirit ja i complint allò que havia signat el govern i no havia fet en l'Hospital Clínic, l'ampliació del Clínic serà una realitat, i este mes s'iniciarà el concurs del projecte per a la primera fase.

A més a més, el anuncie que anem a engegar el pla Primària, amb una dotació de 90 milions d'euros per a rehabilitació, reformes, condicionament, equipament i ampliació de centres de salut i consultoris auxiliars. Hem de posar tota la intensitat i tota la força en la salut primària perquè és fonamental.

I perquè la nostra sanitat incorpore les noves oportunitats sanitàries que ens oferix la innovació, els anuncie que anem a construir un nou edifici per a l'Institut de Recerca Sanitari Biomèdica d'Alacant. *(Aplaudiments)*

De la mateixa forma, hem d'avançar en la confortabilitat del pacient i els seus familiars, per això els anuncie que anem a llançar una APP d'humanització i informació sanitària.

I per a continuar millorant compartisc en particular, amb tots els ciutadans i ciutadanes, el problema de les llistes d'espera.

Ens preocupa encara que s'haja reduït el temps de 115 a 99, però és igual, en qualsevol cas són xifres inacceptables per a este Consell.

Per això, els anuncie que anem a proposar un acord integral d'actuacions per a la reducció de llistes d'espera servint-nos de tots els mitjans disponibles per part de La Generalitat, un acord que passa: primer, autoconcert, pagar més als professionals perquè aporten, per reduir llistes d'esperar i reequilibrar entre departaments; segon, una major capacitat de decisió del pacient que podrà triar entre un major ventall d'hospitals públics o concertats per ser sotmés a la intervenció; tercer, pla de xoc perquè els centres privats assumisquen la part de pacients en espera que ells mateixos decidisquen, els pacients.

I com ens vàrem comprometre, estem recuperant per a la gestió pública aquells departaments privatitzats on era necessari que el ciutadà i no el benefici empresarial tornara a ser el centre.

Hem complit la paraula donada, hem recuperat la gestió del departament de la Ribera, tal i com ens havíem compromés en esta cambra. *(Aplaudiments)* Seguint este camí de recuperació, els anuncie que accelerarem el procés de reversió de l'àrea de salut de la Marina que passarà a ser de gestió cent per cent pública abans d'acabar la legislatura. *(Aplaudiments)* Ho farem amb totes les garanties jurídiques, amb diàleg i cooperació amb l'empresa concessionària i sempre tenim present l'interés dels pacients i dels professionals.

I, senyories, si parlem del factor clau per a la igualtat d'oportunitats, parlem d'educació. Estem donant l'impuls més intens a l'educació valenciana en 30 anys d'autogovern. *(Soroll de papers)*

El curs escolar ha començat esta setmana amb normalitat i amb una inversió major que abans de la crisi, n'hi ha 6.051 docents més que a l'últim curs de la legislatura anterior. *(Aplaudiments)* S'ha consolidat el programa Xarxa Llibres, este any seran 424.636 alumnes dels que ja tenen els seus llibres gratuïts. *(Aplaudiments)* I la ràtio mitjana de totes les etapes educatives ha baixat a 22 alumnes per aula.

Des que començà al legislatura, n'hi ha 23 centres més construïts i 15 en construcció pel procediment ordinari, i el pla Edificant contempla 700 milions d'euros per a escoles i instituts per al període 2018-2010.

A dia de hui, s'han signat 264 milions d'euros per a millorar 203 centres en 96 localitats de tota la comunitat, dels quals 47 són centres nous.

Són dades d'ahir però cada dia entren noves incorporacions a la plataforma, el que demostra l'interés dels ajuntaments, de tots els ajuntaments, per un pla que dignificarà –esperem per dècades els serveis valencians d'educació. *(Aplaudiments)*

I, senyories, estem actuant en els condicionants educatius que es troben els nostres joves per a accedir a un treball, preparant el terreny per a una època on l'educació és la clau que obri totes les portes, en coneixement d'idiomes, formació per a accedir al món laboral, en accés a la universitat, i en noves aptituds tecnològiques.

En el primer cas, la realitat és que mentre l'anterior política d'aprenentatge d'idiomes va estar un sonat fracàs, hui s'està impulsant el plurilingüisme. Els col·legis han disposat de la facultat d'aprovar ells els seus projectes lingüístics per a garantir allò que és la voluntat d'este Consell, que tots els xiquets i les xiquetes quan acaben el seu període escolar sàpiguen castellà, valencià i anglés. Impulsar l'anglés és fonamental, ens trobarem un 6% només de joves, de xiquets i xiquetes que acabàvem els seu curs sabent, el seu període escolar sabent anglés.

Impulsar l'anglés per tant és fonamental, per això l'any passat ja situarem 325 auxiliars conversacionals nadius, i perquè pel ministeri no es va poder accedir a més però continuarem, esta xifra augmentarà d'una manera molt significativa amb l'objectiu que en els propers cursos arribem al cent per cent de tots els col·legis de la Comunitat Valenciana.

I, senyories, tots sabem que durant l'època de l'especulació esta terra va sofrir un episodi de fracàs escolar desorbitat; molts dels nostres joves van optar per deixar d'estudiar per a treballar a la construcció, va ser una decisió induïda, equivocada, o va ser una decisió obligada per la situació familiar, però el que no és possible és que això siga una decisió definitiva.

És el deure de La Generalitat garantir que totes les persones, però sobretot els més joves, tinguen sempre una nova oportunitat. Per això, en este temps s'ha creat el programa de Segona Oportunitat per a Formació Professional Bàsica per aquells joves que no acabaren l'ESO.

I, d'altra banda, la formació professional, incloent la dual, ha experimentat una forta transformació, ha augmentat la seua visibilitat i prestigi com facilitadora d'oportunitats d'ocupació, i ara cal anar molt més enllà. S'han superat les 130.000 places formatives, la major oferta de Formació Professional de la història, i este curs s'implantaran 35 cicles nous connectats amb les demandes exigides pels sectors empresarials com, per exemple, el de Química Industrial a Castelló que va demanar el sector a la Taula de la Ceràmica.

Avancem en una major connexió entre empresa i formació, impulsem l'acreditació professional i prorroguem un potent sistema integral d'orientació professional. El 2019 volem que siga l'any de la formació professional.

Per a eixe desafiament, els anuncie que crearem la taula de l'FP amb empresaris, sindicats, amb el professorat i formadors per a impulsar definitivament la nova formació professional. *(Aplaudiments)*

Pel que fa a la universitat. En el curs que comença els estudiants ja paguen un 15% menys de taxes universitàries. Hem passat de ser una de les autonomies on era més car estudiar a la universitat a estar ja per baix de la mitjana. *(Aplaudiments)*

S'han augmentat les beques. I este any, senyories, u de cada tres estudiants a la universitat té la universitat gratuïta. *(Aplaudiments)*

I els anuncie que en el marc de les negociacions que estem tenint amb les universitats públiques valencianes per a millorar el seu finançament, contemplarem la inversió necessària perquè l'UJI licite la construcció de la segona fase de la Facultat de Ciències de la Salut abans de finalitzar este any.

I, en últim lloc, preparar-se per al món laboral i per al món en general requereix de cada generació aptituds diferents.

Com diu Nuria Oliver: «No cal tenir por a la intel·ligència artificial. No és una cosa del futur. Ja hui vivim tots envoltats d'intel·ligència artificial i eixa intel·ligència artificial té una relació estreta amb la humanitat».

En esta realitat, l'accés a les habilitats digitals serà un nou requisit per a accedir al mercat de treball. Per tant, els anuncie que impulsarem un pla pilot d'educació tecnològica per a fer de la nostra autonomia el territori capdavanter en noves habilitats tecnològiques a Espanya.

Un pla que començarà amb la renovació de les eines tecnològiques de les nostres escoles i instituts, i amb el desenvolupament d'un nou sistema operatiu amb la corresponent formació dels docents. Eines, instruments que ens permeten educar en realitats, com la programació, la intel·ligència artificial i tot el que significa el pensament computacional. Perquè ja no es tracta d'aprendre informàtica, sinó es tracta d'aprendre una nova forma de pensar. *(Aplaudiments)*

I el tercer pilar del nou contracte social valencià és la democràcia. A la democràcia, deia Maria Zambrano, «hay que defenderla sola por ella misma, porque es la única manera de poner las cosas en su lugar.»

Quan s'han complit 600 anys de La Generalitat, 40 anys de la Constitució i més de 35 anys de l'aprovació de l'Estatut d'autonomia, crec que és especialment important buscar el significat complet, trobar el significat complet de democràcia i autogovern. Perquè per a nosaltres democràcia també és autogovern.

En este any dels drets, del qual celebrem el setanta aniversari de la Declaració universal de drets humans, el Consell vol ser un consell dels drets de la ciutadania. Els drets de tota la ciutadania amb igualtat, dones i homes. Per tant, drets front la pitjor de les emergències democràtiques: el masclisme.

Un masclisme que sols té una resposta: la bandera d'igualtat que alça el feminisme. La bandera compartida del 8 de març. Espanya té molt de camí a recórrer, però allà on s'encén la flama de la igualtat és un model i una referència.

Per tant, com a valencià, sóc patriota d'una *màtria* en la qual les dones de tot el món miren com un espai de llibertat. *(Aplaudiments)*

Un orgull... un orgull que cal explicitar. Una defensa de les llibertats que cal explicitar quan renaixen veus que pretenen retornar a les dones a situacions del passat ja superades. Quan encara algú s'atreveix a proposar suprimir drets de les dones, com ara l'avortament.

No cal... *(veus)* no cal donar mai cap pas arrere. I les dones sabeu que no el donareu. *(Aplaudiments)*

Ho dic amb tota claredat: no es pot ser demòcrata sense ser feminista. *(Aplaudiments)*

No som feministes perquè som demòcrates. Som demòcrates perquè som feministes.

Perquè és incompatible la democràcia amb una societat on és ben sabut que les dones cobren menys que els homes. On és ben sabut que les dones cuiden més que els homes. Per tant, vull reafirmar, com a membre d'este govern, com a president del govern, la garantia que el nou contracte social valencià serà un contracte social en femení inclusiu. *(Aplaudiments)*

I ser demòcrata significa rebutjar, combatre la violència de gènere. Ni dones ni homes podem ser neutrals front al terrorisme masclista. No hi ha cap persona a qui no interpel·le el terrorisme masclista.

Reflexionava fa uns dies Soledad Gallego-Díaz: «Per a combatre l'antisemitisme no fa falta ser jueu, com tampoc per a lluitar contra el racisme no fa falta ser negre. Lamentablement, a voltes sembla que per a combatre la discriminació de la dona fa falta ser dona».

Cal superar eixa vella concepció, perquè la lluita contra la violència de gènere i les causes que la provoquen és una lluita de la humanitat. És, sense dubte, la màxima prioritat compartida.

Una prioritat compartida i recollida al pacte contra la violència de gènere i masclista, el pacte valencià que ha impulsat la vicepresidenta.

Un gran pacte social, cultural i polític que inclou en l'agenda pública la violència cap a les dones com un conflicte estructural que evidentment cal actuar des de totes les bandes i per part de tots.

Necessita de tots els recursos i de tots els impulsos. I per això, s'han creat unitats especialitzades de violència de gènere, s'ha incrementat el nombre d'equips psicosocials comarcals, s'ha realitzat un conveni amb el Consell per a la formació de la violència de gènere. O entre moltes altres mesures, som l'única regió europea que ha equiparat la indemnització per causa de mort per violència masclista a la resta dels territoris. *(Aplaudiments)*

Senyories, volem dir-li a les dones maltractades, a aquelles que avui estan a casa i que estan patint que no estan soles, que mai ha estat culpa seua, que els únics culpables són els maltractadors. *(Aplaudiments)*

I, senyories, no hi ha drets en un estat de dret. En el que és una democràcia avançada no hi ha futur si no hi ha un sector públic potent.

És necessari comptar amb un sector públic fort, capaç, eficient, amb empleats públics prestigiat i suficients. I ho necessitem més encara quan som l'administració autonòmica amb menys empleats públics per habitat. Eixe és l'objectiu de les noves polítiques d'ocupació pública.

En finalitzar esta legislatura haurem oferit més de 5.000 places, enfront les 130 de la legislatura anterior.

A més, volem que l'administració autonòmica siga una destinació atractiva per als joves universitaris, i que els millors talents també accedisquen a la funció pública i que les condicions econòmiques no siguen un obstacle en l'accés a la funció pública.

Per això, els anuncie que engegarem el pla de beques per a opositors, el «Programa 500». 500 estudiants valencians es beneficiaran en 2019 d'una beca de 500 euros mensuals per a preparar-se les oposicions per a la funció pública valenciana. *(Aplaudiments)*

I el sector públic ha donar molts passos endavant en favor de l'eficiència. No podem ser un fre al creixement econòmic i per això hem de desburocratitzar. Perquè el sector públic per a legitimar-se ha de ser més eficient, més capaç de donar resposta als ciutadans i a les empreses.

Hem de simplificar i racionalitzar els processos burocràtics que en l'actualitat moltes vegades són un fre per a ciutadans i empreses.

Ja s'han iniciat els treballs en col·laboració amb els agents econòmics i els comuniquem que, abans de finalitzar l'any, presentarem un pla d'actuació per a l'agilitat dels procediments administratius de l'activitat econòmica, que implicarà: evitar la redundància de procediments i agilitzar terminis i costos de tramitació; un pla d'agilització i transparència en la gestió urbanística; l'impuls de noves eines informàtiques orientades a la gestió urbanística i a la comunicació amb altres administracions i amb el ciutadà.

En definitiva, convertirem l'administració pública valenciana en un factor d'impuls i dinamització de l'economia.

Senyories, ser demòcrata és fer real la igualtat i el reconeixement dels drets en la justícia.

La nova cara de la justícia és reafirmar l'espai de garantia dels drets. Per això, estem modernitzant les instal·lacions de jutjats i tribunals amb una inversió de 200 milions d'euros. Ja s'han creat 14 jutjats nous, després de nou anys sense haver-ne cap.

En 2019 s'iniciaran les obres del nou palau de justícia d'Alacant, en el qual s'invertiran 53 milions d'euros.

Hem renovat el parc tecnològic de la justícia i l'expedient digital serà també una realitat en l'any 2019.

A més, la nova xarxa d'oficines d'assistència a les víctimes del delictes –la xarxa d'atenció multidisciplinària més gran d'Espanya– arribarà en el 2019 a tots els partits judicials de la Comunitat Valenciana, a tots, sense excepció, sense exclusió.

Com ara, amb el nou model de justícia gratuïta que dignifica el torn d'ofici, amb un increment del pressupost del 70%.

La nova cara de la justícia també és incloure la reparació, el dret a la veritat i la preservació de la memòria.

Com va dir Hannah Arendt, que vostés saben fou una persona que va patir en primera persona els efectes dels pitjors episodis de la història, dia Arendt: «En la mesura en què realment puga arribar-se a superar el passat, eixa superació consistirà en narrar el que va succeir».

És necessari fer justícia amb el passat per a poder fer justícia amb el present.

En este sentit, hui els anuncie que La Generalitat crearà un banc d'ADN públic perquè les famílies de les víctimes de la violència de la guerra civil i la repressió de la dictadura puguen identificar de forma gratuïta les restes dels seus sers estimats. *(Aplaudiments)*

A més, l'any que ve –2019– Alacant serà capital de la memòria, com en 1939 fou l'última capital de la república: de la derrota a l'esperança. *(Aplaudiments)*

Volem unir una idea... a un lloc. I Alacant –el seu port, el camp de Los Almendros, la presó de Benalúa, la finca del Poblet, el camp de concentració d'Albatera, l'aeroport del Hondo– ens evoquen la lluita, la resistència i el sofriment dels demòcrates espanyols enfront del feixisme que va assolir Europa el segle xx.

Un impuls a la memòria per reivindicar que la Comunitat Valenciana ha estat terra de colors, fins i tot, en els moments més grisos.

La terra d'Amado Granell, de Borriana, homenatjat fa uns dies a París per haver sigut la primera persona que va entrar a la ciutat per a alliberar-la del terror. *(Aplaudiments)*

Quan ara afrontem emergències democràtiques, comptem amb la força acumulada de molts valencians i valencianes que avui estarien orgullosos i orgullosos del que hem aconseguit els demòcrates valencians.

Hui podem ser patriotes cívics sense caure en la trampa de l'identitarisme.

Hui podem ser patriotes de l'estat del benestar, de la societat en llibertat, dels avanços contra la discriminació de les dones.

Hui podem estar orgullosos del nostre present. Però a les societats hi ha una màxima que sempre es complix: les societats mai se queden aturades, o van avant o van arrere. Les societats, els seus drets i llibertats, o avancen o retrocedixen. I la Comunitat Valenciana no és un oasi al món. Per tant, tenim el deure ètic de no alçar murs; d'influir en el nostre país, en el projecte europeu cap a una idea de progrés compartit.

Tenim el deure ètic de fer-ho com ho vam fer en l'*Aquarius*. Quan s'enceten els pitjors instints d'exclusió a Europa, hem estat exemple d'acollida.

I de la mateixa forma que no es pot ser demòcrata sense ser feminista, no es pot ser demòcrata i xenòfob. *(Aplaudiments)*

I, senyories, sóc demòcrata perquè crec en la llibertat individual de les persones, de totes les persones. Ho sóc mentre en el món es persegueix a persones per la seua condició sexual i afectiva. Mentre ací encara hi ha qui pretén que hi haja formes d'estimar que es visquen només en privat, quan encara hi ha qui pretén invisibilitzar allò més natural del món, que és estimar.

Per això és un orgull que la Comunitat Valenciana tinga una visió realment igualitària de les persones. Per això és un orgull haver aprovat la llei integral del reconeixement del dret d'identitat i expressió de gènere i la llei valenciana per la igualtat de les persones LGTBI.

La Comunitat Valenciana se sent i ha de seguir sent pionera d'un país pioner al món de drets i llibertats. *(Aplaudiments)*

Senyores i senyors diputat, Marichal dia que «la democràcia és inconcebible sense la cultura, de la mateixa manera que la cultura moderna no és concebible sense les llibertats democràtiques.»

Els llibres, el cinema i el teatre, els museus, la bona música, de la que tenim i hem tingut grans referents, com ara Matilde Salvador, que vull recordar avui en el centenari del seu naixement.

És eixa cultura la que compartim. Tenim les eines per a fer una millor societat, i a soles n'hi haurà una millor societat que a través de la cultura. Està tot als llibres, estimem els llibres. Algú va dir una vegada que, en pla pejoratiu, que convertiríem Les Corts en una biblioteca. Tant de bo fóra una biblioteca! *(Veus)*

Per això, hem impulsat per primera vegada programes com la residència per a la producció cultural a Alacant, o el pla d'incentiu del patrimoni artístic valencià.

Hem arribat a un acord tant important com el Caixaforum a l'Àgora, d'un edifici mort a una edifici que serà ple de vida. I el mes d'octubre obrirà les seues portes la subseu de l'IVAM al CADA d'Alcoi, el primer museu de La Generalitat a la província d'Alacant.

I en este sentit, vull fer en la cultura precisament l'últim anunci, que vaja precisament el suport a la cultura, que és el nostre patrimoni de present i de futur. Anem a impulsar, complementant les mesures ja engegades, la targeta cultural, una ferramenta senzilla, amb la qual La Generalitat, des de la conselleria de cultura i amb la intermediació de l'IVF i les entitats financeres, crearan una targeta per a bonificar l'adquisició de productes o l'assistència a esdeveniments culturals. Donarem visibilitat al sector, facilitarem a tots els serveis i a tots els productes culturals de la comunitat.

En la cultura tenim les armes per a interceptar les fosques ideologies que amenacen Europa i protegir la nostra democràcia. És la cultura en este moment que és necessari defensar els valors democràtics, front a aquells que estan utilitzant els nous populismes conservador. Un populisme conservador que tristament ja ha estat també present en la política... en els discursos de la política espanyola i valenciana.

El problema ja no està en l'existència de l'extremisme, sinó que ideologies reputades legitimen i accepten i incorporen postulats extremistes.

Com dia Todorov, «una ideologia prestigiosa pot servir de camuflatge.»

Per tant, si en 2015 calia fer fora la corrupció, hui cal mantindre fora el populisme conservador. Mantindre fora la xenofòbia, la intolerància i l'atac a les llibertats, perquè allò que està en joc és senzillament la democràcia. *(Aplaudiments)*

Li ho demane molt especialment a l'oposició, perquè es pot ser conservador i lleial amb els valors democràtics. Els demane, des de la responsabilitat compartida, que en estos moments de riscos democràtics observen més l'exemple de McCain i no el de Trump.

Perquè, senyories, parafrasejant el conegut principi d'*Història de dos ciutats*, de Dickens, «ens trobem en el millor dels temps, ens trobem en el pitjor dels temps, l'edat de la saviesa i també de la bogeria; l'època de les creences i de la incredulitat; l'era de la llum i de les tenebres...»

Esta és l'època, estic segur, més que mai per a reafirmar la democràcia. (*Aplaudiments*)

Desenvolupament, igualtat i democràcia, un nou contracte social per a una societat avançada.

Senyories, estem impulsant un projecte de reparació, reconstrucció i renaixement amb l'immens esforç i complicitat del poble valencià, un poble al qual ni en les pitjors circumstàncies de la crisi li ha impedit trobar les forces necessàries per a eixir endavant.

Junts hem superat totes les expectatives. No és triomfalisme, no ho dic jo. Són les xifres les que situen la Comunitat Valenciana en un escenari extraordinàriament millor que el de l'any 2015.

Hem superat els tenebrosos i catastròfics auguris que s'escoltaven a l'inici d'esta legislatura en esta cambra. De fet, ja han estat substituïts per fal·làcies identitàries que sols existixen en els pitjors desitjos polítics.

Hem superat el pitjor de la crisi i estem avançant a major ritme que la resta d'Espanya.

Queda, tanmateix, molt per fer, quasi tot per fer, però hui hem assolit una legislatura de rescat de les persones, hem posat la Comunitat Valenciana en marxa, a funcionar i hem complit la paraula que li vam donar al poble valencià.

Però el camí recorregut també ens serveix per a recordar que estem en mig d'una profunda tasca de transformació. Com dia Barack Obama, un dels polítics que millor ha exemplificat l'esperança, «el futur ens reserva una cosa millor, sempre que tinguem el valor de seguir intentant-ho, de seguir treballant, de seguir lluitant.»

Per això, com han comprovat, he dedicat pràcticament tota la intervenció centrada en la lluita per un futur millor, el futur que se mereixen les valencianes i els valencians.

Un futur millor perquè siga possible perquè el treball siga un treball i no un escenari de precarietat.

Un futur millor perquè els febles se sentisquen més forts i els forts adopten major solidaritat com als fràgils.

Un futur millor en què les primeres, segones i terceres oportunitats existisquen.

Un futur millor perquè les desigualtats d'origen siguen neutralitzades i les oportunitats vagen de la mà del mèrit i de l'esforç.

Un futur millor en què les idees de la il·lustració tanquen el pas al populisme. Un nou contracte social valencià.

Senyories, ara hi ha una Comunitat Valenciana que no vol tornar al pitjor passat i compartix un optimisme crític, que

vol desenvolupament i no paràlisi; que vol igualtat i no fractura; que vol democràcia i no por.

Per a impulsar eixa societat avançada, els demanem als valencians que continuen tenint confiança, els demanem la seua confiança, els demanem que continuen pensant que l'Acord del Botànic ha sigut una gran oportunitat per als valencians i les valencianes.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, una vegada escoltada la intervenció del molt honorable president del Consell, anem a suspendre la sessió fins les dotze i deu minuts. A les dotze els convida que manifestem el nostre suport a la víctima i a la seua família i rebuig a tot el... a l'assassinat que ha patit la víctima Eva en la porta de les Corts Valencianes; el Consell ho farà a la porta del palau de La Generalitat. I ens tornarem a trobar a les dotze i deu minuts.

Se suspén la sessió.

(*Se suspén la sessió a les 11 hores i 30 minuts*)
(*Es reprén la sessió a les 12 hores i 17 minuts*)

El senyor president:

(*Inoïble*) ... el debat.

Senyories, es reprén la sessió.

Continuem amb el debat de política general. I ara intervindran els grups, d'acord amb el reglament.

En primer lloc, en nom del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la seua síndica, la il·lustre diputada Isabel Bonig, per un temps màxim de trenta minuts.

La senyora Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

A tots els valencians que ens estan veient des de casa.

Senyories.

Membres del Consell.

Molt honorable president.

En primer lloc, doncs, sumar-nos a eixe rebuig i condemna de l'últim assassinat masclista.

I també, si me permeten, antes de començar, como presidenta del Partido Popular, quisiera hoy transmitir el apoyo del

partido y del Grupo Parlamentario Popular a todos los jueces que están luchando por mantener el orden constitucional. (*Aplaudiments*) Sin un poder judicial fuerte e independiente, no hay democracia y, sobre todo, no hay estado de derecho.

Assistim hui a l'últim debat de política general. En huit mesos, i a la millor abans, vosté i el seu govern passaran a la història de la política valenciana com a un gran fracàs, l'intent fracassat del nacionalisme valencià per canviar sociològicament una comunitat que mai se va deixar.

Mire, senyor Puig, els valencians, de veres, estem desitjant recompensar-li a vosté per tot el que ha fet per la Comunitat Valenciana. Per això, de veritat, li dic que siga vosté valent i convoque eleccions. Convoque eleccions perquè els valencians li puguen dir, de forma molt clara i en llibertat, que mai més governs sectaris en la Comunitat Valenciana, mai més governs que confronten els valencians, mai més catalanistes al front del govern de la Generalitat valenciana (*apludiments*) i mai més un president de les Corts Valencianes que recolza els separatistes, colpistes catalans. Mai més, president. Convoque eleccions. (*Aplaudiments*)

Mire, el Consell Jurídic Consultiu l'està esperant amb els braços oberts, de veres. I, mentres, en la comunitat, s'obrirà una nova etapa de llibertat, amb el Partit Popular al front de les institucions.

Perquè, senyor Puig, vosté ve un any més ací a anunciar a esta cambra lleis, propostes, mesures, taules, fòrums... I mire, senyor Puig, li vaig a proposar una sola mesura, una, que si vosté la du endavant serà una gran revolució, la gran revolució dels tres últims anys, una: execute tot el pressupost enguany. (*Aplaudiments*) En tres anys de president porta vosté 2.996 milions d'euros sense executar. Execute.

Mire, senyor Puig, el major haver que té un govern és la seua credibilitat. I vosté i el seu govern no tenen cap credibilitat i, per tant, els seus compromisos tampoc la tenen, president.

Vaig a detallar-li la crònica d'un fracàs anunciat, i hui ho ha fet realitat. No ha fet res de balanç, res. El debat de política general és per a fer balanç. I en tres anys de govern del renaiement, no hi ha ni un sol balanç.

Mire, primer fracaso. Ustedes prometieron ejemplaridad y han convertido a la administración valenciana en un coladero de amigos, enchufados y chiringuitos. El hoy presidente dijo en 2012 que, si ganaba la presidencia de La Generalitat, reduciría a 30 todos los asesores de La Generalitat; y hoy, presidente, usted solo tiene 28 asesores de los 74, (*veus*) un 240% más. (*Aplaudiments*) Señor Puig, usted no es creíble.

Segundo fracaso. Prometieron menos altos cargos, menos sueldos y menos sector público. Y hoy tienen ustedes un 10% más de altos cargos que el último gobierno del PP, 99, que nos cuestan a todos los valencianos un millón de euros más, y han pasado de los 23 entes públicos que dejó el PP a 50. ¿Ve, señor Puig? Usted no es creíble.

Tercer fracaso. Decían que venían a dignificar la política. Y hoy hemos visto que el *molt honorable...*, este año, el *molt honorable president* ha acabado siendo el telonero útil de Pedro Sánchez para justificar el despilfarro que supone coger un avión oficial para venir a un concierto privado. Parece que

eso les gusta, ¿verdad, señor Puig?, les gusta. (*Aplaudiments*) La foto de los diez mil euros del *Falcon* del señor presidente Sánchez es la foto de la vergüenza. Por cierto, aterrizajes en aeropuertos vapuleados por ustedes para asistir a festivales –el mejor del mundo, el FIB–, vapuleados por ustedes. Por cierto, la próxima vez que venga el señor Sánchez a Castellón, fantástico, que venga en AVE, que también fue vapuleado por ustedes. (*Aplaudiments*) ¿Ve, señor Puig? No es creíble.

Cuarto fracaso. Educación de calidad y acabaremos con los barracones. Y todo lo contrario, serán ustedes recordados por haber sacado a más de trescientos diez mil valencianos a la calle, reclamando libertad a su gobierno, libertad. Ustedes han acabado con la libertad de los padres a la hora de elegir la lengua en la que quieren educar a sus hijos, a la hora de elegir el tipo de educación y colegio que quieren. Ustedes han tratado de imponer el valenciano, incumpliendo el Estatuto, la Constitución y la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià.

Serán recordados por tratar de imponer el islam en los colegios públicos. (*Veus*) Y no nos oponemos. Como creyente y católica estoy a favor de la libertad religiosa y que forme parte de la educación pública, (*apludiments*) pero en igualdad de condiciones y con el consenso a toda la comunidad educativa, no con imposición.

Y este curso tienen ustedes a once mil alumnos en 470 barracones, 119 colegios, de los cuales 17 están íntegramente en barracones.

Y el responsable de todo esto no es el señor Marzá, es usted, es usted, por mantener en su sillón a un *conseller* que ha sido vapuleado judicialmente por el Tribunal Superior de Justicia y socialmente por la sociedad valenciana.

Mire, señor presidente, ¿recuerda? Usted no se acuerda, pero yo se lo voy a recordar. Así empezó Cataluña. Empezó incumpliendo la ley, la Constitución y, sobre todo, incumpliendo las sentencias. «Sin desobediencia, no hay independencia.» ¿Se acuerda? (*Aplaudiments*)

Señor presidente, ¿quiere usted que la Comunidad Valenciana se convierta en una segunda Cataluña con el paso del tiempo? Contésteme, porque usted no es creíble.

Quinto fracaso. Prometieron dignificar la sanidad pública valenciana y a los profesionales. Y, después de tres años, no han hecho ni una cosa ni otra.

Mire, aquí hay..., todo esto es en prensa, ¿eh?, de prensa. «Derivan 65 pacientes enfermos de cáncer a Valencia, al reducirse el uso del aparato PET-TAC en Castellón.» «El provincial de Castellón deja sin uso dos años un quirófano por la aparición de moscas.» «Tercer retraso en las mamografías de diagnóstico precoz en diecisiete meses.» «Los centros de salud se quedan sin matronas este verano y obligan a los médicos a sustituirlas.» «Tres mil camas menos y plazas de médico sin cubrir marcan el verano en los hospitales.» «Sanidad cierra la única unidad de anorexia y envía a casa a los pacientes.»

Y han maltratado a los profesionales de la sanidad. «Denuncian ante la fiscalidad las coacciones a los médicos para que usen sus coches, pese a ser ilegal.» «Falta de médicos dispara las listas de espera en atención primaria y dan

instrucciones a los médicos de La Ribera para que maquilan las listas de espera.» Y, «la fundación investiga un agujero de 762.000 euros en la fundación La Fe», que creó empresas fantasma para facturar facturas falsas.

Este, señor Puig, es su balance de gestión. (*Aplaudiments*) Colapso en los servicios de urgencia, intimidación a profesionales, despilfarro, aumento en las listas de espera y enchufados. Por todo esto, usted no es creíble, señor Puig.

Sexto fracaso. Prometieron hasta la extenuación que rescatarían a las personas y hoy los valencianos son más pobres que hace un año y hace un año eran más pobres que hace dos, y no lo dice el PP, lo dice su portal estadístico de la Generalitat valenciana, entre en él y lo verá. En 2016, el porcentaje de valencianos que estaban por debajo del umbral de la pobreza era del 18% y, en 2017, ha subido al 23%, especialmente sobre los niños. Uno de cada tres niños valencianos vive en riesgo de pobreza.

Pero es que, además, la tasa de exclusión social creció al 31,3%, de las más altas de España, mientras que en el resto bajaba.

Y, mire, señora Oltra, yo ahora le pregunto, ¿dónde quedaron sus proposiciones de ley para luchar contra la pobreza infantil? ¿En qué momento dejó usted de ser la *evita perón* valenciana para convertirse en la *cleopatra* que hoy todos conocemos? (*Aplaudiments*)

Mire, le voy a leer un extracto de lo que usted decía el 23 de octubre de 2014, en esta cámara. «La pobreza infantil ha subido del 17 al 25% en la Comunitat Valenciana y esto convive con sus despilfarros, sus lujos y desvergüenzas. Y yo me pregunto, ¿qué pasaría si se destinase el dinero de la caja fija negra al pago de la pobreza infantil?» (*Remors*) Esto es lo que usted decía en 2014. Por eso, ahora le pregunto, siendo que desde que ustedes gobiernan la tasa de pobreza infantil ya no es el 25, sino el 33%, ¿qué pasaría, señora Oltra, si la caja fija negra y sus despilfarros se destinasen para pagar a los monitores de centros de discapacitados, que llevan nueve meses sin cobrar, o la dependencia o a los centros especiales de empleo? (*Aplaudiments*)

¿Se acuerda, señora Oltra, de la pobreza infantil, cuando pasa por caja fija copas de Martini rojo? ¿O se acuerda de los diez millones que debe a los centros especiales de empleo de discapacitados, cuando usted tiene a su cargo 14 asesores? Sí, señora Oltra, los centros especiales de empleo y los monitores no cobran, pero usted tiene 14 asesores.

¿Puede usted dormir tranquila por las noches, sabiendo que por la caja fija del *Titanic* pasan..., se pasan –me parece bien, no lo critico como criticaba usted–, 1,21 euros la tasa turística, 4 euros la funda de móvil, y 2,20 dos vasos de licor de Mercadona, mientras más de nueve mil personas han muerto esperando cobrar la prestación de la dependencia y tiene 25.636 personas en lista de espera de la dependencia? (*Aplaudiments*)

Señora Oltra, nunca lo olvide, su peor enemigo no es el Partido Popular, es usted misma.

Séptimo fracaso. Prometieron ustedes empleo, mejorar las condiciones laborales y el retorno de los exiliados *per la política de l'austericidi*. Y nos anunciaron un plan de retorno juvenil de 61 millones de euros. Y en 2017 hemos conocido que hay seis mil valencianos más que en 2016 residiendo..., que se han marchado al extranjero. (*Veus*) Si es que es mejor que

no hagan nada. Quédense quietecitos, no anuncien nada, por favor, presidente, se lo suplico, de verdad. (*Aplaudiments*)

Dejen ustedes de subir los impuestos. La presión fiscal ha subido en tres años un 17%, 1.500 millones de euros más, vía impuestos, de los valencianos. Un 21% más de los valencianos tienen que renunciar a sus herencias. ¿Y todo para qué? Para poder sufragar sus chiringuitos, sus colocaciones, sus agencias, sus foros y sus mesas.

Mire, señor presidente, si quieren mejorar las condiciones de vida y laborales de los ciudadanos hay un receta infalible: creen, apuesten por la iniciativa privada, que es la única que genera empleo y riqueza en todas las sociedades modernas, señor Puig.

Octavo fracaso. Prometieron peso valenciano en Madrid. Y ahora que el gobierno, el presidente del gobierno es un socialista, el señor Sánchez, y que hay ministros valencianos en el gobierno –de momento–, ¿dónde está la vía valenciana, señor Puig? ¿Dónde está el problema valenciano en la agenda del presidente Sánchez? ¿Dónde está la reforma del modelo de financiación que antes salía en todos los discursos, en todos los balcones de las instituciones públicas? (*Aplaudiments*) ¿Dónde están las manifestaciones, la compensación de la deuda histórica, las manifestaciones, las pancartas, los actos reivindicativos de ustedes y de la plataforma Per un Finançament Just?

El PSOE retira la petición de comparecencia de Ximo Puig en el Senado para debatir sobre financiación autonómica (*aplaudiments*). Lo dicen. ¿Dónde están?

Mire, señor presidente, han pasado de la reivindicación a la sumisión y complacencia. Parece ser que la moción de censura no la acaban de digerir. Contra Mariano Rajoy se vivía mejor, ¿verdad, presidente? (*Aplaudiments*) Por eso usted no es creíble.

Y último fracaso. Ustedes prometieron levantar la hipoteca reputacional de la Comunidad Valenciana. Hoy sabemos que la Audiencia Nacional investiga sobrecostes en las desaladoras, por si pudieron financiar al PSPV.

Juzgados de Madrid estudian también posible financiación ilegal al PSPV, a través de vivienda y Bloc. Juzgado de Benidorm también lo investiga. El Juzgado de Instrucción número 3 de Gandía investiga a su asesor, a su amigo, a su mano derecha, José Manuel Orengo, por fraude en subvenciones.

Y recientemente el Juzgado de Instrucción número 1 de Valencia ordenó la detención del expresidente de la diputación, todavía alcalde de Ontinyent, el señor Jorge Rodríguez, por delitos de malversación, prevaricación y posible financiación del PSPV.

Y mire, esta es también su herencia reputacional. Y ahora, a este partido al que han vilipendiado, a este partido al que han solicitado la reprobación de gente en fase de instrucción, sin que siquiera se hubiese probado su culpabilidad, a este partido al que han solicitado la ilegalización del principal partido de esta comunidad, les mira a los ojos para decirles que tienen ustedes poca, poca vergüenza (*aplaudiments*).

Mire, señor presidente, ¿ahora qué? Le pedimos responsabilidad política y coherencia, lo mismo que usted decía, que lo diga ahora. Pero no, presidente, usted no es creíble, señor Puig, ni usted ni los anuncios.

Hasta aquí la fase de crítica. Su balance en negativo, porque esto es. Señor Puig, el PP no se conforma en que este sea el verdadero debate sobre el estado de la *comunitat*. Por eso, desde un primer momento yo le ofrecí grandes pactos, y usted desde el primer momento no quiso aceptar mi mano tendida.

Es más, usted fue desleal conmigo y con el Partido Popular. Pero le voy a decir qué vamos a hacer dentro de ocho años, cuando haya un cambio de gobierno (*remors*).

El senyor president:

Senyories.

La senyora Bonig Trigueros:

La primera medida en La Generalitat, aplicaremos el (*inintel·ligible*) ... de gobierno...

El senyor president:

Senyories, per favor.

La senyora Bonig Trigueros:

Señor presidente...

El senyor president:

Senyories, senyories, per favor, està en l'ús de la paraula la síndica del Grup Popular.

La senyora Bonig Trigueros:

Dentro de ocho meses, si no es antes, si no es antes, las políticas que demandan la inmensa mayoría de valencianos, la inmensa, porque se gobierna para todos los valencianos, no como usted, que gobierna para una minoría, la primera medida: derogar todas las leyes, planes, programas, decretos leyes y actuaciones que suponen una catalanización de la sociedad valenciana (*aplaudiments*).

En educació, d'ací huit mesos el nou conseller establirà de nou el districte únic, perquè les famílies que vulguen o puguen tornen a exercir el seu dret constitucional d'elegir l'educació que volen per als seus fills.

U de cada cinc nous col·legis públics donaran el 80% de les assignatures en anglés. I el valencià, el requisit lingüístic serà sempre un mèrit i no un requisit d'exclusió (*aplaudiments*) per a la integració en la funció pública.

«Mérito, capacidad», perquè volem els millors en la funció pública valenciana, en la sanitat i també en l'educació. El Partit Popular tornarà al batxillerat per excel·lència, eixe que vostés van llevar a la xarxa de centres plurilingüistes.

I garantirem el dret de tots els pares a elegir lliurement la llengua en què volen educar els seus fills, línia en valencià o línia en castellà. A més a més d'un pla de foment del valencià en les zones castellanoparlants.

I també apostarem per la formació professional dual. Apostarem, no, en la creació d'agents d'ocupabilitat que connecten les necessitats del sector empresarial privat en l'educació i la formació.

Política fiscal, si en algo se han caracterizado ustedes es por cebarse en las clases medias. Dentro de ocho meses habrá un gobierno que lleve a cabo la mayor bajada impositiva de impuestos. No crearemos un foro, una ley, una mesa, un acuerdo. Medidas concretas, presidente, ahí van.

Cuando gobierne el Partido Popular, eliminaremos el impuesto de patrimonio, eliminaremos el impuesto de sucesiones e implantaremos en el impuesto de transmisiones patrimoniales exenciones.

Bajaremos el tramo del IRPF para colocar a la Comunidad Valenciana no a la cabecera de las que más pagan, sino como la Comunidad de Madrid, a la cabecera de las que menos pagan (*aplaudiments*). Porque no queremos que ni un solo valenciano renuncie a la herencia, que es el esfuerzo del trabajo de toda una vida, porque no puede pagar los impuestos autonómicos.

Y no queremos que ningún patrimonio deje de establecerse en la comunidad porque pagamos el impuesto de patrimonio más elevado. Los ahorros de los valencianos en el bolsillo de los valencianos, no para mantener a agencias, chiringuitos y a todos sus asesores (*aplaudiments*).

Sanidad. Dentro de ocho meses la ideología dejará de ser un obstáculo en la gestión de la sanidad pública. Medidas concretas, presidente. Implantaremos un programa de profesionalización de los cuadros directivos, tanto de los hospitales, como de los departamentos sanitarios, con el consiguiente aumento retributivo, mayor responsabilidad, mayor sueldo.

Decimos sí a la colaboración público-privada y al modelo concesional. Tres años renegando del modelo concesional para acabar acudiendo a los planes de choque y al modelo concesional para acabar con las listas de espera (*aplaudiments*). Podrían haber empezado hace tres años, presidente.

Porque todos hemos comprobado el daño que ustedes han hecho a los ciudadanos en la Ribera. Hay falta de suministro, se maquillan las listas de espera, hay colapso en las urgencias, falta personal y se recortan servicios.

Eso sí, ya tienen trabajo los 480 que han contratado, que son familiares y amigos del PSOE, como dijo el excomisionado del hospital (*aplaudiments*).

Mire, aumentaremos la ratio de profesionales, para que haya equidad en los departamentos de salud. Una parte de la nómina de los profesionales en el complemento de productividad estará vinculada a la calidad de la asistencia sanitaria que se presta.

Y señor Puig, nosotros no necesitamos a estas alturas hablar de un acuerdo y un compromiso para acabar con las listas de espera. Para nosotros, acabar con las listas de espera es un derecho de los ciudadanos.

Por eso, lo blindaremos con una ley que establezca plazos máximos de espera (*aplaudiments*), transcurridos los cuales el paciente libremente elegirá quedarse en el sistema público o acudir a cualquier centro de la red de colaboración público-privada. Porque lo importante es la asistencia sanitaria, y no quien preste esa asistencia. (*Aplaudiments*)

Mire, en empleo y dinamización económica, me gusta que usted, señor presidente, apele a ese populismo conservador. Ustedes podrían, también apelo yo a usted, a que se parezca cada vez más a esa socialdemocracia que representaba Tony Blair, en lugar de ese populista de izquierdas que es el señor Maduro, que arruina países ricos como es Venezuela (*aplaudiments*).

Usted, Compromís y Podemos, al que le ha hecho muchos guiños en esto.

Mire, creemos en la iniciativa privada, el motor de crecimiento. Por eso, tenemos establecido un programa de inversiones reales y efectivas en los polígonos industriales actuales, para modernizarlos.

En segundo lugar, firmaremos con las organizaciones empresariales y sindicales una carta de intenciones, para que esta bajada impositiva que hemos anunciado y llevaremos a cabo redunde en una mejora de las condiciones laborales y salariales de los trabajadores (*aplaudiments*).

Sí, presidente, a ustedes, como dijo, los trabajadores les abandonaron, y el Partido Popular es el partido de los autónomos, de los jubilados, de los pensionistas, de los trabajadores y también de los empresarios. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Senyories.

La senyora Bonig Trigueros:

Aprobaremos una ley de autónomos valenciana, que ya la tenemos aprobada, con dos años la tarifa plana a emprendedores, cuota cero para jóvenes menores de treinta años durante los doce primeros meses y un plan de relevo generacional.

Impulsaremos e incentivaremos fiscalmente la contratación indefinida y la conversión de contratos temporales en contratos indefinidos en el sector privado. Porque mire usted, presidente, las becas a los ayuntamientos no es generar empleo, es regar con dinero público y crear una red clientelar, que es lo que quiere la izquierda, red clientelar. (*Aplaudiments*)

Aplicaremos un programa de incentivos fiscales a las pymes que inviertan en I+D+I, igual que hace, señor presidente...

El señor president:

Un segon, un segon, senyoria.

Senyories, hem escoltat la... Hem escoltat la intervenció del president del Consell en absolut silenci. Jo demane el mateix silenci i respecte per a la síndica del Grup Popular.

Disculpe la interrupció, senyoria.

La senyora Bonig Trigueros:

Gracias.

Como en Madrid, restauraremos la libertad horaria comercial.

Y respecto a la externalización de la inspección turística, han hecho una ley turística que supone un entorpecimiento de todos los apartamentos que quieren darse de alta en la actividad turística, dejando de ingresar vía IVA y también por IRPF.

Lo externalizaremos y así usted se tendrá que olvidar de la tasa turística cuando se lo plantee Podemos.

Respecto a las personas. Somos el partido que cree en las personas como el eje de su acción política. Nosotros no colectivizamos a la sociedad, como hacen ustedes, por su raza, sexo, ideología (*aplaudiments*), creencia u orientación sexual. La persona, con su proyecto, con sus debilidades y fortalezas.

Por eso, implementaremos políticas de familia, sí, porque defender a la familia no es ni de derechas ni de izquierdas, es defender la base social de toda sociedad moderna. Por eso, nosotros defendemos a la familia, y no hay cosa más progresista que defender la familia, toda clase de familia, escuche, y también la vida.

Por eso defendimos la familia y la vida (*aplaudiments*). Aprobaremos deducciones en el IRPF de 600 euros por hijo, desde el primer hijo, durante los cinco primeros años. Incluiremos deducciones en el tramo autonómico del IRPF para las familias numerosas, cualquiera que sea su renta.

Generalizaremos la aplicación del criterio de renta per cápita en todas aquellas ayudas y subvenciones que estén sujetas a límites de renta y que convoque La Generalitat en cualquier ámbito. Y aprobaremos ayudas directas para la escolarización de cero a tres años, para partos múltiples y para nacimientos a partir del tercer hijo, compatibles con el resto.

Mire, también en violencia de género hay que hacer dos cosas: ejecutar las medidas y ponerle dinero. Hay que trabajar. Menos fotos y más trabajar (*aplaudiments*).

Como en justicia, reforzaremos de personal aquellos juzgados específicamente más cargados de trabajo y continuaremos con la construcción, que ustedes no han hecho nada de construcción de sedes judiciales. Nosotros continuaremos.

Y en la política de inmigración, será una política responsable, porque el Partido Popular está a favor de la inmigración legal, ordenada y regulada, que todo el que venga encuentre aquí un lugar de acogida, respetando los principios y valores

de nuestro ordenamiento constitucional (*aplaudiments*), para garantizar, señor presidente, la igualdad.

En cuanto a agricultura, mire, le pedí un gran pacto forestal, y usted no me hizo caso. Pues dentro de ocho meses habrá un cambio radical en política medioambiental. Unificaremos la extinción y la prevención de incendios, aplicaremos la colaboración público-privada para ordenar el 1.300.000 hectáreas de terreno forestal, 13 millones, lo tenemos ya cuantificado.

Presentaremos un plan de infraestructuras forestales para la construcción de caminos, cortafuegos, puntos de agua, balsas, lo tenemos hecho. Y como no, defenderemos siempre un pacto nacional de agua, que traiga el agua que necesita esta comunidad (*aplaudiments*).

Sí al trasvase del Tajo-Segura, que se hizo gracias al memorándum y el acuerdo del Partido Popular, y que el señor García Page, del PSOE, le ha propuesto derogar a la ministra.

Y aprobaremos un plan estructural de modernización de regadíos y reutilización del agua, para evitar que los 176 hectómetros de agua se viertan a las aguas.

En la administración, se requiere una gran reforma. Y mire, esa reforma empezará el día que ustedes, que todos sus colcados y enchufados se vayan fuera de la administración. Y reduciremos el sector empresarial que está desbordado, el sector empresarial valenciano.

Firmaremos un pacto con las organizaciones sindicales para vincular el complemento de productividad de los funcionarios a la consecución de objetivos estratégicos.

Reforzaremos a los cuerpos de la Abogacía de la Generalitat y la intervención, y no trataremos de limitarlos, como ustedes.

Crearemos por primera vez en la administración un órgano administrativo independiente del Consell que fiscalice las colaboraciones público-privadas y que desde luego liquide anualmente todas las concesiones. Implantaremos por primera vez dependiente de la presidencia de La Generalitat una oficina económica, a cuyo cargo estarán altos funcionarios independientes bien remunerados para que velen por la ejecución del presupuesto y –atentos por otro compromiso del Partido Popular– por el cumplimiento del objetivo de déficit cero. Ese es un compromiso. (*Applaudiments*)

Y, desde luego, no estaremos a favor de una televisión pública que pretende ser una delegación de TV3 en la comunitat. Y por último pero no por ello menos fundamental, los valencianos necesitan a ustedes echarles de las instituciones, que abandonen el gobierno, porque necesitan recuperar el orgullo de ser y sentirse valencianos.

Hoy la comunidad vive una triste contradicción. Siendo un territorio, una *comunitat* líder en muchas cuestiones, emprendedora, creadora, está gobernada por políticos que no creen en ella. ¿Cómo se puede defender una tierra que no se conoce? ¿Cómo puede un político defender algo que desconoce y de lo que se avergüenza?

Porque, presidente, las vergüenzas, los complejos no los tienen los valencianos, los tienen todos aquellos que ven en el proceso separatista catalán el paraíso deseado en esta

comunitat. Porque, ¿sabe usted cuál es el gran fracaso y drama de esta comunitat? Que la izquierda valenciana ha preferido ser siempre catalanes de segunda a valencianos de primera. (*Applaudiments*)

El señor presidente:

Senyoria.

La señor Bonig Trigueros:

Y mire, para acabar, señor presidente, después de tres años nada tiene usted que ofrecer a los valencianos. Usted es un presidente con un proyecto fracasado y agotado. Y frente a ese fracaso yo le propongo a los valencianos que vuelvan a tener ilusión y esperanza en su futuro.

Frente a su fracaso, yo les ofrezco la recuperación del orgullo de ser y sentirnos valencianos y españoles. (*Applaudiments*) Que ese es el doble alma de esta comunidad, por mucho que ustedes de empeñen en quitarla. Frente a su fracaso, les ofrezco mi compromiso de que nada ni nadie nos hará dar un paso atrás a los valencianos.

Frente a su fracaso, les ofrezco a los valencianos que la libertad será un derecho sagrado. Frente a su fracaso económico, les ofrezco libertad económica. Frente a su fracaso educativo, les ofrezco libertad educativa. Acabe, president.

Senyor Puig, el seu temps i el de les seues imposicions s'acaba. Comença un nou temps per als valencians i ahí estaré jo, sempre al seu costat defenent-lo.

Moltes gràcies. (*Applaudiments*)

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

Moltes gràcies.

El president del Consell pot fer rèplica conjunta o separada. Fa rèplica a la síndica del Grup Popular?

Té la paraula el president del Consell per a rèplica a la intervenció de la síndica Isabel Bonig del Grup Popular.

Quan vosté vullga, president.

El señor presidente del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Bonig, jo el que li assegure és que algunes de les qüestions que encara falten, que en són moltes, d'ací huit anys estaran ja complides. (*Applaudiments*)

Este és un projecte polític –que ho he dit al començament– que més enllà dels protagonistes de cada moment va a tindre una continuïtat. Perquè, sap una cosa, senyora Bonig? Els valencians ja saben de què són vostés capaços. Ja ho saben. I els valencians no volen tornar a mirar enrere. Ningú vol tornar a mirar enrere. (*Aplaudiments*)

I d'ací huit anys, tant de bo Déu li done salut i encara siga cap de l'oposició, però probablement no sé si serà aixina. En qualsevol cas, jo li desitge molts anys ahí en eixa tasca.

Mire, sap, vosté utilitza esta estratègia d'*Star Trek*, inventa una sèrie d'universos alternatius i ve ací i els combat. (*Rialles*) Bé, la realitat és com és. Mire, anem a vore, vosté no sap que en la Comunitat Valenciana n'hi ha 185.000 persones treballant més?

I vosté no sap que a més vostés dien que si governava ací l'esquerra perillosa s'acabaria l'ocupació, ningú vindria, seria terrible. Totes les amenaces terribles que anaven a passar. Tot això ho van dir, tot ho van dir. I finalment, què ha passat? Que tots els indicadors econòmics, socials i democràtics, tots són millors. Tots són millors.

Quin és el problema aleshores? El problema és que, efectivament, vostés estan en una situació en què, realment, la deriva és extraordinàriament perillosa. I per això li feia referència que no han de seguir el camí del populisme conservador.

Perquè vosté no pot vindre ací, senyora Bonig, de veritat, sincerament, no pot vindre ací avui i parlar de *los verdaderos valencianos*. Sap què és *los verdaderos finlandeses*? Sap que són *los verdaderos suecos*? Sap què és això? Això és clarament (*Inintel·ligible i aplaudiments*)

Mire, vosté és tan valenciana... Vosté, senyora Bonig, és tan valenciana com jo, com la senyora Oltra, com tots els altres, tan valenciana. Ni més ni menys! Ni més ni menys! (*Aplaudiments*) Ah! Això és la pàtria de la ciutadania, la pàtria de la ciutadania, la pàtria dels ciutadans lliures. I eixa és la realitat.

La realitat és que vosté vol fer una ratlla ací entre valencians bons i valencians roïns. Ja ho va fer en el passat. Si jo recorde perfectament alguns dels qui l'han posat a vostés ahí, quan venien i dien que tots estos no eren valencians. I quan dien que la Fórmula 1 sols es faria si n'hi havia un valencià. Per cert, ja sabeu què ha passat després en Valmor i tot açò. Després parlarem també un poquet d'això.

Perquè clar, es necessita tindre, jo què sé... Vosté diu «poca vergonya.» Si nosaltres..., que algun excés segur que hem fet en algun moment. Però si nosaltres tenim poca vergonya, vosté no sap el que és la vergonya. No ho sap. (*Aplaudiments*)

Perquè clar, vindre ací vosté i s'atreveix a parlar de corrupció. Però si tres dels... El que passa ací és que un 33% de tots els consellers estan imputats, que tenen un president en la presó, que tenen dos altres que estan imputats. Però, quina broma és esta, vindre vosté ací a parlar de la corrupció? Si han sigut vostés els que han portat als valencians a posar-nos en el paradigma de la corrupció. Vostés venen ací a donar lliçons?

La veritat és que és absolutament lamentable. Lamentable perquè començava vosté la seua intervenció defensant la tasca dels jutges. Per suposat. De jutges i jutgesses, de tots

aquells que han de vore amb l'aparell judicial que tenen autonomia. Però, saben el treball més gran que tenen els jutges encara en estos moments? Doncs, intentar jutjar i traure la veritat de totes les seues corrupteles. Eixa és la realitat. (*Aplaudiments*)

Torna a insistir en la qüestió que ha de vore en l'execució. Si nosaltres executant dos punts més que vostés en el 2017 i executant tres punts ara més ja que vostés ho fem malament, doncs, vostés, no sé com vosté pot vindre ací a reivindicar eixa posició. Però, en qualsevol cas, la realitat és la que és i no és la que vosté vol inventar.

Mire, crec sincerament que avui necessitem de veritat que els valencians estiguem units en una qüestió fonamental. Vosté ha dit, ha fet referència que jo he canviat de posició respecte a la posició de finançament. És absolutament fals, fals. Ara, avui i demà, governe qui governe, defensaré el mateix, un finançament just per als valencians. (*Aplaudiments*)

I mire, ho té ben fàcil. Diu que el Partit Socialista no em deixa comparèixer. Però si el Partit Socialista no té majoria en el Senat. Per favor, li ho demane, senyora Bonig, desbloquegen en el Senat que vull comparèixer i faré el mateix discurs abans que ara. El mateix! (*Aplaudiments*)

És més, li pot dir també a la senyora Pastor que, ja que ha convidat al president Torra, doncs, que ens convida. Si és al Congrés, si ara resulta que ha de ser al Congrés, on faça falta. Perquè, evidentment, l'exigència d'un finançament just té una exigència clara: el nostre govern. El nostre govern no canvia de posició. Ara és bé, és millor poder dialogar, malgrat les diferència, que no poder-ho fer.

Mire, vosté ha demostrat avui que la *salvinització* està atrapant al Partit Popular i això em preocupa profundament. Perquè crec que eixe no és l'horitzó millor per als valencians i les valencianes. Perquè nosaltres necessitem un partit conservador profundament demòcrata i profundament arrelat en els principis democràtics. I per això tot el missatge subliminal d'eixa divisió de la societat és una confrontació molt negativa.

Per això, crec que en estos moments la realitat l'hauria d'acompanyar en una certa alegria. Perquè si tots els indicadors econòmics i socials han millorat, vosté per què se situa en contra? Vosté pot demanar més, però per què se situa en contra de la realitat? Deuria alegrar-se del moment valencià.

Deuria alegrar-se que quan les empreses han tingut inestabilitat a Catalunya i els bancs han vingut ací. I han vingut ací perquè n'hi ha estabilitat i perquè n'hi ha un govern que dóna garanties. Per això han vingut, com han vingut altres empreses d'altres llocs d'Espanya. En este any passat quasi huit-centes empreses s'han instal·lat de nou a la Comunitat Valenciana venint d'altres comunitats autònomes.

Per tant, ací hi ha una situació positiva per al creixement econòmic. Estem creixent més que la mitjana nacional, estem tenint més oportunitats de treball i a més estem més compromesos en el nou Servef que està ajudant i sent més eficaç per a la contractació.

Com s'atreveix a dir que nou mil joves que han tingut la primera oportunitat de treballar en ajuntaments és

clientelisme? Com s'atreuix a insultar a la intel·ligència de quasi deu mil joves que han tingut la primera oportunitat de treball. Però, vosté coneix la realitat d'estat comunitat? Diu que nosaltres no coneixem la realitat. Doncs, no sé, vosté.

Per favor, vaja i pregunte als joves que estan treballant en els ajuntaments i vorà el que estan fent. I gràcies a això ja n'hi ha molts que han tingut altres oportunitats i han tingut la possibilitat de començar una carrera professional. Però clar, vostés estan en una posició que és una posició radical, una posició que no té sentit.

Probablement, en acabar esta legislatura tindrem deu punts ja menys d'atur. I això li pareix malament? No ho entenc. (Tussen) O en sanitat, que 1.300.000 valencians no paguen eixos medicaments li pareix malament? No ho entenc. Que per una vegada ja tots el malats que tenen una malaltia que era mortal finalment, que és l'hepatitis C, finalment s'hagen salvat. Li pareix malament? Doncs, vostés no ho van fer, els van condemnar directament. (Aplaudiments)

Això sí que va ser una irresponsabilitat. Una gran irresponsabilitat! Perquè eixe medicament, el medicament existia igual, però vostés dedicaven els diners a altres qüestions, a altres qüestions, no a eixa qüestió.

I en educació, sincerament, no sé ja el que pretenen. Perquè realment vosté parla de la llibertat. Sap que n'hi ha més aules concertades en estos moments que quan vostés governaven? Sap que en estos moments (veus) n'hi ha sis mil professors i professores més que quan vostés governaven?

Vosté sap que en estos moments, efectivament, encara no hem acabat amb els barracons, però que hi ha la meitat de barracons que hi havia. De huit mil xiquets a quatre mil xiquets? (Se senten veus que diuen: «No.») No? Doncs sí.

Mire, senyora Bonig, ha millorat... Tots els aspectes relacionats, tots els indicadors de l'educació han millorat d'una manera ostensible. I en estos moments, evidentment, si n'hi ha més professors, n'hi ha menys ratio, n'hi ha més possibilitats d'atendre millor i més personalitzat als xiquets i a les xiquetes. Eixa és una realitat inqüestionable.

Altra cosa és que vostés, evidentment, en eixe escenari d'*Star Trek*, doncs, pensa el que pensa. Però la realitat és eixa i és inqüestionable. Com és inqüestionable que en estos moments els alumnes d'universitat que començaran este curs, doncs, tindran el 15% menys que pagar.

Com és inqüestionable que n'hi ha quasi mig milió de xiquets i xiquetes que ja no paguen els llibres de text per una decisió d'este govern. I sap el que passa? Que són exactament cinc-cents mil aproximadament, 424.000, els mateixos a qui vostés els van negar l'ajuda per als llibres de text.

Per tant, tot això són qüestions positives que han passat en esta comunitat. Com vosté ha dit que no ha passat res positiu, que ha sigut tan nefast. La veritat és que no ho entenc. No entenc perquè eixa actitud «anti» societat valenciana. Eixa posició «anti» el progrés de la comunitat. No entenc eixa posició radical, eixa posició de populisme conservador. No l'entenc. Perquè sincerament n'hi ha dades que clarament exemplifiquen el que ha estat una realitat de govern.

I respecte als impostos, això és una constant permanent, no?, de dir que van a baixar tots els impostos. Per cert, vostés no poden acabar amb el patrimoni, poden bonificar-lo perquè és un impost estatal.

Però en qualsevol cas, estant dient coses que evidentment tenen dret... Absolutament, faltaria més, tenen dret a dir el que vullguen, però és veritat que això és una línia d'allò que significa una ideologia determinada que vol afavorir a aquells que més tenen en detriment dels qui menys tenen. (Aplaudiments) I eixa és la realitat, perquè és evident. (Aplaudiments)

No han pujat els impostos a la Comunitat Valenciana, se pongan como se pongan.

Primer punto, lo que ha subido no son los impuestos, es la recaudación porque ha mejorado la economía, recaudamos más y además lo hacemos de una manera más eficiente.

En segundo punto, lo que hemos hecho ha sido bajar los impuestos a un millón y medio de valencianos, a aquellos que cobran menos de 53.000 euros, y se ha subido, eso sí, se ha subido el IRPF a aquellos valencianos que cobran más 62.000 euros. ¡A esos!

Por tanto, a más de un millón y medio se les han bajado los impuestos y a menos de 100.000 se les han subido los impuestos.

Por tanto, esa es la realidad, es una política fiscal progresiva frente a una política fiscal conservadora y regresiva que es la que ustedes defienden, pero me parece bien porque este un debate que devuelve a la realidad lo que son los debates ideológicos, eso es así, y los conservadores defienden apoyar a aquellos que más tienen en detrimento de aquellos que menos tienen.

Y esa es la realidad, la realidad que significa en estos momentos también pues saber que la Comunitat Valenciana no va a perder ninguna oportunidad que tenga en su momento. Y por eso aquí están invirtiendo las empresas porque aquí hay, en estos momentos, esperanza de encontrar un espacio favorable a la inversión.

Mire, hablaba usted también de la convocatoria electoral. ¡Qué susto le daría a usted hoy si anunciara la convocatoria electoral! (Aplaudiments)

Mire, senyora Bonig, senyora Bonig (veus), ¡qué susto,...

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

...qué susto le daría!

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

¡Qué susto! (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor, demane el mateix silenci i respecte que demane per a tots.

Disculpe la interrupció, president.

El senyor president del Consell:

Bueno, usted es que además ya sabe, el inconsciente ya le ha dicho lo que hay, que son ocho años más, por tanto no hay problema. (*Aplaudiments*) Entonces, eso ya lo tiene claro.

Pero es evidente que, desde luego, para que quede claro yo creo que más pronto que tarde hay que singularizar la convocatoria, el calendario de la Comunitat Valenciana. Pero en este momento es más importante para la Comunitat Valenciana, es más importante en estos momentos la estabilidad que ha dado este gobierno, y es más importante para la Comunitat Valenciana que acabemos todo aquello que en esta etapa queremos llevar hacia adelante porque es fundamental acabar cosas que van a continuar mejorando la vida de los ciudadanos de esta comunidad, y ese es un elemento fundamental.

Usted ha dicho algunos datos que ya no le voy a rebatir, porque realmente es que dice datos que son manifiestamente falsos pero no pasa nada, eso es aquello que son las noticias falsas, ¿no?, las *fake news*, que es tan aficionada usted y su colega Trump (*veus*), pero realmente esta es una situación que no es la realidad. ¿Cómo puede decir que ha aumentado la pobreza si ha disminuido más la pobreza aquí que en España? ¿Cómo es posible que pueda decir esto? Pero, bueno, usted pues se pone a esto y ya está. (*Rialles*)

Mire, sinceramente, no hay mucho más que decir, señorías, creo que usted vuelve a lo de siempre (*veus*), y vuelve, sí, y lo más gracioso de todo es cuando habla del catalanismo, eso sí que es genial, eso es genial.

Mire, decía un..., el otro día lo leí y me lo apunté porque es muy importante, había un poeta norteamericano que se llamaba Mills que decía: «Ayer subí y me encontré con un hombre que no estaba allí. Hoy, de nuevo, allí no se hallaba. ¡Ay, cómo quiero que se vaya! (*Rialles*) ¡Claro! Es que le pasa eso a usted, el fantasma del catalanismo no está pero usted ¡a combatirlo!, ¡a combatirlo!, ¡dele al catalanista!, ¡dele al catalanista! (*Aplaudiments*)

Mire, vamos a ver, no hay ningún proyecto independentista en esta cámara, ¡no lo hay! Pero, bueno, si usted quiere que lo haya pues Starbucks ¡y al ataque!, a darle (*rialles*), que es la versión

del Cervantes modernizada, o sea, de los molinos y de... Bueno, pues es lo mismo, ¡dele a los molinos!, dele fuerte! (*veus*), pero eso no tiene nada que ver con la Comunitat Valenciana de hoy; la Comunitat Valenciana de hoy es una tierra avanzada que respeta a las otras comunidades autónomas pero que mantiene su autonomía y su autogobierno y mantiene su identidad, y mantiene su posibilidad de crecer y de administrarse de una manera positiva porque antes había una Generalitat en retirada y ahora una Generalitat de autogobierno.

Yo entiendo que muchas veces, incluso en la relación con España, ustedes vean, entiendan que es difícil que un dirigente de un partido estatal en un momento determinado pues tenga una actitud de autonomía. Pero es que ¿sabe lo que pasa?, que tienen que entender de una vez por todas qué son las instituciones y qué son los partidos.

Y a mí aquí, en esta dirección de la Comunitat Valenciana no me ha puesto ningún partido, a mí me han puesto los valencianos y los diputados a los que me debo porque ¡es la democracia!, y hay que separar de una vez por todas aquello que ustedes han invadido y han contaminado, las instituciones son las instituciones del pueblo valenciano, ni de un partido ni de otro, y ese es un elemento fundamental. (*Aplaudiments*) Y esta es una cuestión que, si alguna vez aprenden, será un gran servicio a la democracia.

Mire, y por cierto, no, no querría acabar esta intervención sin hacer referencia también a los elefantes blancos porque, claro, hace un momento se refería usted a los «chiringuitos» del Consell, «chiringuitos» del Consell, chiringuitos del Consell como por ejemplo ¿Gürtel? ¿Qué era? ¿Gürtel? ¿Se acuerda de qué era Gürtel? El chiringuito para robar a los valencianos el PP.

¿Se acuerdan qué era Valmor? Un chiringuito para tapar, que no tenía que costar un euro la fórmula 1 –como se dijo– y que nos ha costado 300 millones de euros.

Otro chiringuito, la Sociedad Gestora de la Imagen Estratégica y Promocional de la Comunitat Valenciana, un chiringuito que en su momento pagó medio millón de euros a Gürtel por la Volvo.

¿Qué fue CIEGSA? Pues alguna cosa dirá ahora la justicia pero miles y miles, centenares de euros, miles y miles de euros, centenares de millones perdidos.

O ¿qué paso en la televisión tanto criticar ahora, no? 1.200 millones ahora hemos tenido que liquidar, 1.200 millones les ha costado a los valencianos, el fracaso más enorme de una televisión pública.

Y ¡qué decir de CACSA!, diseñada por 300 millones, 308 exactamente, y que costó 1.200, o de Terra Mítica. De Terra Mítica, por favor, ya mejor no hablar.

Hay demasiadas cuestiones que dicen con total claridad que su experiencia de gobierno no es que fue un fracaso, fue mucho peor que un fracaso, fue un inmenso error que jamás los valencianos van a volver a consentir, jamás los valencianos pueden ofrecer su confianza a quienes han arruinado económica, política y moralmente esta comunidad.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Escoltarem la rèplica de la síndica del Grup Parlamentari Popular, la contestació del president del Consell, per un temps màxim de 10 minuts.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyor Bonig Trigueros:

Gràcies, senyor president.

Mire, señor Puig, el fantasma catalanista no lo ha visto porque usted no quiere. Se acaba de marchar el señor Marzà pero, si se hubiese dado la vuelta, lo tiene aquí detrás, el *president* de Les Corts (*aplaudiments*), que abogó por la libertad de los presos políticos cuando en este país no hay presos políticos, hay políticos presos y la gente está en la cárcel porque lo dicen los tribunales.

Eso se llama, señor Puig, defender la Constitución, el ordenamiento constitucional, la ley, por encima de la ley no hay nadie, la diferencia entre las dictaduras de izquierdas o de derechas, y las democracias son el estado de derecho y el imperio de la ley. A ver si estudiamos un poquito de derecho constitucional, y eso sí que no será una *fake news*.

Mire, no le voy a referir su tono que utiliza conmigo, usted defiende mucho a la mujer pero, en fin, me hace de menos, me desprecia, estoy acostumbrado, ¿no?, estoy acostumbrada a que la izquierda se comporte así.

Mire, usted ha venido, sí, no sé si será, no voy a utilizar esas palabras porque, la verdad, yo represento esa clase de mujeres que estamos en los puestos por mérito y capacidad y damos gracias a muchas mujeres que lucharon para que hoy estuviésemos aquí y también a hombres que nos hacen y que nos ayudan para que hoy estemos aquí (*aplaudiments*), porque hay que trabajar en igualdad, no confrontando, que es lo que ustedes hacen, señor presidente.

Porque, mire, los únicos que han creado valencianos de primera y de segunda son ustedes con la educación en lugar de aunar, en lugar de hacer que nuestro idioma, que es el valenciano, sea puente de entendimiento y orgullo. Lo que han hecho con la realidad de esta comunidad, que hay una parte de la realidad de esta comunidad que siente su valencianía expresándose en castellano, es la imposición, esa a la que los tribunales le han dicho que es ilegal, presidente, su política educativa es ilegal, es un auténtico chantaje lingüístico (*aplaudiments*), y lo dicen los tribunales.

Como también han dicho los tribunales que usted no defiende la libertad de los padres a la hora de elegir y que la concertada es tan pública como la pública donde yo he estudiado toda la vida, en colegios públicos, en institutos públicos, y en universidades públicas, y además con beca porque no soy hija de ricos, soy hija y a mucha honra de trabajadores, señor presidente.

Esa política (*aplaudiments*), ¡sí!, sí porque luego ilustres socialistas llevan a sus hijos a colegios privados, que a mí me

parece muy bien ese socialismo: haz lo que yo digo pero no hagas lo que yo hago, yo hago todo lo distinto.

Mire, presidente, el TSJ le ha dicho que usted no da libertad a los padres porque si no hay oferta educativa ¿qué libertad van a elegir? La libertad que ustedes quieren, la libertad del pensamiento único, la de utilizar, como siempre ha utilizado, el populismo, el nacionalismo basado en ese sentimiento que acaba siempre en un resentimiento y en un odio hacia lo desconocido y lo que viene de fuera, y la izquierda, como un instrumento para cambiar la sociedad.

Y eso es lo que le ha dicho el tribunal, los tribunales, por eso tiene más de 30 sentencias que sí, señor presidente, usted ha quitado de forma ilegal conciertos a colegios, no solamente a los colegios de los ricos sino también a colegios de barrios marginados y pobres que hacen una labor fundamental, presidente. (*Applaudiments*)

Y por eso, y por eso su ministra de educación, la señora Isabel Celaá, precisamente para tapar sus vergüenzas y sus mangarrufas y que el Tribunal Supremo dentro de unos meses no le diga que toda su política educativa es ilegal y desastrosa, que chantajea y limita la libertad de los padres, para evitar todo eso, presidente, dijo la señora Celaá que iba a eliminar de la LOMCE la libertad de elección y, sobre todo, la demanda social a la hora de dar libertad a los padres. Si se quita la demanda social se está coartando la libertad de los padres, y la libertad forma parte del núcleo esencial del derecho a la educación reconocido en el artículo 27 de la Constitución Española.

Y tanto que les gusta la memoria, ¿saben ustedes quién defendió ese artículo? ¿Saben ustedes el político que dijo «este artículo –el 27– no se toca»? Porque la izquierda, Carrillo y toda la izquierda del PSOE querían, ¡hala!, el adocrinamiento, ¿eh?, el pensamiento único. ¿Sabe usted? Suárez, el presidente Suárez (*veus*), sí, sí, el centroderecha defendió ese artículo 27 que da libertad, que es la base del crecimiento y de sociedades (*aplaudiments*) que piensen por sí mismas, presidente.

Ustedes lo que hacen es igualar por la mediocridad, por abajo a la gente, porque cuando la gente sea más mediocre y dependa más del poder estatal es más manipulable. La derecha, el centroderecha da siempre ¡libertad! al individuo para que construya su propio futuro, libertad que es la base.

Pero, mire, presidente, usted daba una serie de datos económicos y se apropia de una serie de datos económicos aquí, en la Comunidad Valenciana. ¡Hombre!, le voy a especificar algunos datos del efecto Sánchez.

Si usted ha tenido estos datos económicos buenos es porque ha habido un gobierno, el Partido Popular en solitario, en la peor crisis de este país, que tuvo la valentía que ustedes no tienen en aprobar y apoyar todas las reformas y, entre ellas, la reforma laboral que llevó a crear casi tres millones de puestos de trabajo de los que un gobierno socialista destruyó, presidente. (*Applaudiments*)

El efecto Sánchez: en tres meses sube la luz; 31 de agosto, 300.000 personas a la calle, al paro, en el último mes 1.000 valencianos han perdido su puesto de trabajo al día; y hoy sabemos que en los tres meses 11.000 millones de euros del IVEX salen despavoridos de este país por la inseguridad.

Mire, a usted que le gusta hablar tanto del populismo conservador, ¿por qué no hablamos del populismo de izquierdas, de ese que empezó Zapatero con la mayor crisis diciendo que no pasaba nada y, después, arruinó a un país o enfrentando de nuevo a las dos partes de España en una etapa negra que recuerda lo peor de una España enfrentada y dividida.

Y ahora tenemos al nuevo salvador, al señor Sánchez –sí, sí, al Partido Socialista, lo mismo–, que anuncia que rescinde un contrato con Arabia Saudí, tan pancho, y después tiene que salir Arabia Saudí que dice que, si rescinden ese contrato, se quedan 6.000 puestos de trabajo anulados cada año de aquí al 2022 y 1.800 millones de euros en inversiones en Navantia tanto en Ferrol como en Cádiz. ¿A eso usted cómo le llama, señor presidente? ¿Cómo le llama a eso?

O, por ejemplo, que anuncian, sin estudiarlo y sin nada, un nuevo impuesto del diésel sabiendo que todas las fábricas que dan miles de puestos de trabajo de coches en España, especialmente en esta comunidad la Ford, donde trabajan miles y miles de trabajadores que tienen derecho a un futuro, se dedican a la producción de coches de gasóleo, con lo cual los están enviando al paro, que es lo que mejor sabe hacer la izquierda. (*Aplaudiments*) ¿Cómo le llama a ese populismo que genera pobreza y riqueza?

¿Cómo dice usted que defiende la sanidad pública, la educación pública y este año han empezado 11.000 niños en barracones, en 470 barracones de 117 colegios, 19 de los cuales están íntegramente en barracones? Y si han acabado ustedes algún colegio son los que dejó licitados o preparados el Partido Popular. (*Aplaudiments*)

¿Cómo habla usted de sanidad pública cuando la gerente de la Ribera, después de enchufar a 480 personas, le dice que ahora funciona peor que antes de la reversión?

¿Cómo puede usted hablar de buena gestión cuando tiene 61.800 personas en lista de espera en sanidad, que es el segundo problema de los valencianos –los foros y esas cosas–, las listas de espera y la educación, presidente? Desde julio del 2016 a julio del 2018, 2.000 personas más están en listas de espera. Ocupe y preocupe. (*Aplaudiments*)

Presidente, ¡la financiación!, ¿dónde está? Porque yo entiendo el cambio de modelo de financiación. Yo entiendo su repliegue, su sumisión, lo que votaba «no» con el Partido Popular y lo que reivindicaba el propio *conseller* Soler, se pegaba golpes en el pecho: «¡Els valencians necessitem un nou canvi de model!» *Clar que sí*, el que aprobaron ustedes en el 2009 con Zapatero. Y ahora se callan. Ese es el peaje que usted está pagando al señor Sánchez.

¿Pero en Compromís? ¿Qué hace, señora Oltra? ¿Qué hace? Porque tiene un socio que ahora gobierna en Madrid. Usted apoyó la moción de censura, su grupo. ¿Le va a exigir? ¿O va a ser cómplice de esta claudicación? (*Aplaudiments*) ¿Va usted a exigir el cambio de modelo de financiación? ¿Romperá el pacto del *Titanic*, cuyo argumento fundamental era «la reivindicació d'un canvi de model»? ¿Lo hará?

Y, finalmente, para acabar, con Cataluña, señor presidente. No lo hacemos. Lo hace usted. Usted utiliza..., en su gobierno tiene dos combinaciones explosivas, lo peor del siglo XXI: el populismo y el nacionalismo.

Usted ha dicho que frente a un..., o un problema político se soluciona con una respuesta política. No, presidente. Y usted dijo el otro día que uno se parapeta detrás de la ley. Preocupante. ¿Y usted me dice a mí que yo soy xenófoba y esas cosas que me parecen un insulto y nunca lo he sido? Y nunca lo he sido, y nunca lo seré y lo condenaré.

Mire, detrás de la ley no se parapeta nadie. Usted debería saber, que es el presidente de todos los valencianos. Detrás de la ley vive uno. Porque sin ley no hay estado de derecho, no hay democracia y no hay libertad, presidente. (*Aplaudiments*)

La ley es el mejor instrumento que tienen los humildes, los débiles, los desprotegidos frente a los abusos del poder. Por eso, los padres y las madres han acudido a los tribunales pidiendo libertad educativa. Esa que usted...

El señor presidente:

Moltes gràcies.

La senyora Bonig Trigueros:

...les niega y el PP, el Partido Popular, se lo dará: libertad a la hora de elegir lengua y libertad a la hora de elegir el tipo de educación. Siempre, libertad. (*Aplaudiments*)

Muchas gracias.

El señor presidente:

Moltes gràcies, senyoria.

Farà la rèplica a esta contestació de la síndica del Grup Popular el president del Consell. Ara, ja, amb deu minuts.

El señor presidente del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies...

Després del míting televisat, gràcies que hem recuperat la televisió, anem al debat i a intentar clarificar algunes de les qüestions.

Mire, és que fins i tot vol fer diferències en allò que no hi ha diferència. He dit amb tota claredat en el discurs que no sóc equidistant amb la llei. Ni esta part de la cambra és equidistant amb la llei.

Amb la llei no se pot ser equidistant. Ara bé, ¿d'on sorgix la llei? La llei sorgix de la democràcia. I la llei se pot canviar i se pot millorar. I s'ha de millorar des del diàleg, des de la lleialtat reivindicativa que nosaltres defensem. I això ho defensem ací i en Catalunya. Perquè vostés defensen una cosa ací

i l'altra en Catalunya. Resulta que el model lingüístic que tant li preocupa, resulta que en Catalunya defensen el que nosaltres defensem ací.

Però això ho fan en Catalunya. En Catalunya resulta que volen el model valencià perquè s'aplique front al model d'immersió de Catalunya. I ací van i diuen una cosa ben diferent i diuen que som «catalanistas peligrosos». Bé, val. (Remors) Eixa és la realitat...

El senyor president:

Senyories.

El senyor president del Consell:

...eixa és la realitat.

El senyor president:

Senyories.

El senyor president del Consell:

Després... (Veus)

El senyor president:

Senyories... -un segon, president- escoltarem amb silenci...

El senyor president del Consell:

Per tant, el que val a Catalunya en el model lingüístic hauria de valer ací, però pareix ser que no és així.

Vostés han vullgut fer de la qüestió lingüística..., no ara, des del començament de l'autogovern han vullgut fer d'açò un motiu de confrontació. Ho han fet sempre. Sempre que ha governat l'esquerra o els progressistes en esta comunitat, sempre vostés han fet el mateix: han intentat utilitzar la llengua com un element de confrontació política.

Ho van fer quan la llei d'ús i ensenyament. Perquè ara parlen de la llei d'ús i ensenyament i van ser els que més la van combatre. Per tant, volen fer de la qüestió lingüística un fet electoral.

Mire, el que s'està fent ara és un procés precisament de màxima inclusió, que tots els valencians i valencianes sàpiguen les tres llengües. Eixa és l'objectiu, l'objectiu final.

I, fins i tot, no s'ha canviat res. En les comarques castellanoparlants hi ha els mateixos drets que hi havien ara. Exactament els mateixos.

Però, ¿per què ara volen vostés confrontar quan no és cap necessitat? És tot el contrari. ¿Per què? Perquè no tenen idees. Vostés sí que no tenen idees. Vostés no els poden oferir res als valencians en el futur. No els poden oferir res i l'únic que fan és intentar oferir conflicte. I no hi ha conflicte per més que vostés ho diguen. No existix eixe conflicte.

Li diré, senyoria, que fa referència vosté a la Constitució. I és veritat que la Constitució no se pot agarrar article a article: utilitza eixe article i els altres no els utilitza. ¿Sap que en la Constitució existix un article molt important i decidíu que és la llibertat d'expressió?

És un principi fonamental de la democràcia i, per tant, és evident que se pot estar en desacord, però la llibertat d'expressió està per damunt d'altres qüestions. Clar que sí, ¿sap per què? Perquè jo per la seua llibertat també eixiria al carrer a defensar-la. (Aplaudiments) Per la seua llibertat. Per la seua llibertat d'expressió.

Mire, la realitat és que volen confrontar. Volen utilitzar Catalunya en una confrontació ací, perquè jo entenc... Mire, si jo vaig molt, quan puc, a Catalunya. Entre altres coses, vaig a defensar la Constitució a Catalunya, ¿sap? Però vull també que s'entenga la situació general que patix el país i que hem de buscar solucions.

I que estar simplement utilitzant Catalunya a Espanya és una qüestió absolutament terrible per al futur d'Espanya. Perquè vostés el que volen és utilitzar permanentment esta qüestió per a intentar arrossegar vots en la resta d'Espanya. I això no és positiu. Això és negatiu per al futur. Eixa és la realitat. (Aplaudiments)

Mire, és molt lamentable... és molt lamentable que al final vostés l'únic que estiguen prenent és salvar els mobles amb este tipus d'actuacions, que són actuacions per a intentar tapar el que ha estat una gestió nefasta que ha portat a esta comunitat a ser la més endeutada, que ha portat a esta comunitat a ser paradigma de la corrupció, que ha portat a esta comunitat a ser allò que ningú dels valencians hagueren vullgut.

Per tant, senyora Bonig, jo li vull dir que, finalment, pareix que este discurs d'avui també l'haja contractat. (Aplaudiments)

A la millor encara és alguna de les coses... alguna de les qüestions que faltaven: allò que va encarregar. Perquè ho va encarregar vosté, segur que ho va encarregar vosté. No, nosaltres; vosté ho va encarregar. Va encarregar que li feren les respostes parlamentàries. No sé si este l'encarregat també o encara va en el preu d'aquells 30.000 euros.

Però, en qualsevol cas, el que necessitem els valencians és precisament donar la volta a esta situació. Estem en un procés de canvi. Un procés extraordinàriament important. Un procés que va començar fa tres anys i que efectivament necessita, com a mínim, huit anys més.

I això és el que necessitem: huit anys de posar ordre, que acabem amb els elefants blancs, que l'Àgora, la Ciutat de la Llum, Terra Mítica, l'auditori de Benidorm són coses que hem refet en este..., però necessitem evidentment més temps. Més temps per a tornar a fer possible que els valencians

siguem eixa comunitat que desitgem, eixa comunitat oberta, eixa comunitat amb oportunitats, eixa comunitat amb la qual eixes més de 300.000 persones que no tenen faena tinguen treball, que n'hi hagen més possibilitats per a tots i totes, que la igualtat d'oportunitats siga de veritat una qüestió present en tota la societat, en l'educació, en la sanitat, que davant de la malaltia no n'hi hagen uns que tenen resposta que altres.

Tot això, tot el que significa l'esperit de l'acord que sustenta este govern és el que hem de mantindre durant unes pròximes legislatures. Això farà sincerament una societat valenciana millor, una societat valenciana que de veritat se parega al que han estat els nostres somnis.

Mire, jo estic en política fonamentalment per l'autogovern dels valencians. Vaig entrar a militar quan era molt jove per l'autogovern dels valencians. Quan aleshores demanàvem l'autonomia.

Ara, després de molts anys, massa anys, la veritat és que podem estar contents –sí, tu estaves en un altre lloc, ja ho sé.

Però nosaltres el que hem fet en tot moment ha sigut defensar que l'autonomia i l'autogovern estaven absolutament vinculats a la democràcia, que defensar el valencià era de justícia i era fonamental per a mantindre la cultura i la identitat, que calia anar cap a una societat en la qual no hi hagueren les greus diferències i les greus desigualtats que hi havien en aquell moment.

I la democràcia ha sigut una història d'èxit enorme. I estos quaranta anys de Constitució que van permetre l'Estatut d'autonomia han sigut una història enorme d'èxit.

I el que és increïble és que alguns que participaren en este procés, finalment, ara, per un grapat de vots, se vullguen desvincular.

Vosté fea referència a Suárez. Suárez no estava en AP, ho sap perfectament. No té com a referència ni a Aznar ni a Rajoy; ara és Suárez. Doncs bé, Suárez no va estar en el pacte constitucional, per altra banda. Van ser altres, altres...

I, evidentment, l'esquerra d'aquell moment va tindre una generositat enorme. També una part important de la dreta. Va ser un exercici d'una gran responsabilitat, d'una gran generositat. Una generositat que avui malauradament no se veu en les seues files.

Jo espere que este viatge al *salvinisme* no siga un viatge definitiu. Jo li diria, senyora Bonig, allò que plantejava Kant. Kant, ¿sap?, Immanuel Kant. Kant, no Camps; Kant. (*Rialles*) Immanuel Kant quan plantejava: «Atrévase a pensar y atrévase a recuperar los valores de la Ilustración».

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, continuarem el debat, senyories amb la intervenció... (*Remors*) Senyories, continuarem el debat amb la

intervenció... Senyories, per favor. Senyories, per favor, escoltarem la intervenció del grup..., del síndic del Grup Podemos-Podem, que farà la intervenció en nom del seu grup parlamentari. (*Veus*)

Senyories, per favor, demane el mateix silenci i respecte que demane per a tots els oradors per a escoltar la intervenció del síndic del Grup Podemos-Podem, senyor Antonio Estañ, que està ja des d'este moment en l'ús de la paraula.

El senyor Estañ García:

No lo parece.

El senyor president:

Senyor Estañ, quan vosté vullga.

Senyories, per favor, demane silenci i respecte per al senyor Estañ.

El senyor Estañ García:

Hay como cierto... runrún.

El senyor president:

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Estañ García:

Moltes gràcies, president.

Bon dia a tots i a totes.

Benvinguts a l'últim debat de política general d'aquesta legislatura..., el primero que se podrá ver en una televisión pública valenciana y a veces es importante saber lo que ocurre aquí.

Y que, bueno, a lo tenor de lo vivido en las última semanas, y sobre todo en las últimas intervenciones, yo creo que este debate debe servir para alejarnos del electoralismo que ha dominado la actualidad valenciana.

Un electoralismo que puede tener su punto entretenido – no lo niego –, en forma de conflictos, y de propuestas y de planes a ocho años, pero que nos evita hablar del precio del alquiler, nos evita hablar del trabajo temporal, de la protección de nuestro territorio o de las listas de espera, que es a lo que nosotros interesa y nos arriesgamos a decir que es lo que interesa también a la mayoría de los valencianos y valencianas, por lo que intentaremos que en este debate algunos dejen la calculadora para pensar en las elecciones y cojan la brújula que no haga perder el camino a seguir. (*Aplaudiments*)

En el debate del año pasado, decíamos que estábamos en la mitad de la legislatura, que estaba a mitad entre el antiguo régimen y el cambio político exigido por los valencianos. Cambio que nos planteaba la necesidad de construir un País Valenciano digno, justo y moderno. Un momento en el que no podíamos permitirnos que se repitieran los errores de un pasado marcado por la corrupción, la precariedad y los recortes.

Y esto es fundamental no solo por lo que ocurre aquí en la Comunitat Valenciana, sino porque aquí también se juega una partida que es muy importante para el conjunto de España, porque hasta cierto punto la Comunitat Valenciana es un anticipo, un *spoiler*, si quieren, de lo que ocurre en España. Lo fue en relación a la puesta en marcha de un modelo productivo insostenible, absurdo y desigual, lo fue en la corrupción sistemática e infame unida a ese modelo, pero también lo ha sido con el posterior descrédito del Partido Popular y sus políticas. Y también lo ha sido por la posibilidad de construir gobiernos alternativos que den respuesta a las necesidades de la gente.

Han cambiado muchas cosas en España y en nuestro territorio. Podemos hablar de un nuevo momento político, se han abierto nuevas oportunidades de cambio, con una moción de censura que acabó por fin con el gobierno corrupto de Mariano Rajoy. Esto nos deja en un escenario favorable para dar carpetazo definitivo a la España caduca del PP.

Toca pensar, por tanto, qué caminos se abren y, sobre todo, qué papel tendrá la Comunitat Valenciana en la construcción de un nuevo proyecto territorial, económico y social para una España progresista, feminista y plurinacional.

Así, la Comunitat Valenciana tiene la oportunidad de recuperar e hilar momentos de su historia en los que se mostró como vanguardia democrática contra las oligarquías y el centralismo reaccionario. Y desde Podem apoyaremos y empujaremos, como hemos venido haciendo, cuando las políticas de este gobierno caminen en la dirección que nos marcó la ciudadanía, pero también señalaremos y exigiremos con la misma contundencia cuando esta dirección se tuerza o las prioridades vacilen, cuando se use más la calculadora que la brújula.

Porque este gobierno solo podrá mantenerse en pie si se mueve hacia adelante, si en vez de compararse con el antiguo gobierno del Partido Popular, lo hace con las necesidades de la ciudadanía. (*Aplaudiments*)

Este es el mandato que nos han dado, ese es el mandato a que se debe Podem, marcar al rumbo a este gobierno para que no se desvíe de las necesidades de la gente, un único rumbo posible, que es el de cambio y justicia social.

Se ha abierto una posibilidad para hacer de nuestra *comunitat* la vanguardia de un proyecto de país, no nos podemos permitir desaprovecharla. Esto no se lo dice Podem, se lo dice la Comunitat Valenciana y se lo dice España.

Había tres grandes objetivos en esta legislatura: uno, acabar con la lacra de la corrupción, tras años de saqueo; dos, construir un modelo productivo sostenible en lo social y en lo medioambiental, garantizando por fin salarios dignos y, tres, recuperar los servicios públicos tras años de venta y recortes.

Es necesario ahora hacer balance de esta legislatura, y para esto es muy importante la medida que usemos. Si el Consell se quiere comparar con el gobierno anterior, pues seguramente muchas cuestiones puedan parecer revolucionarias, como cumplir la legalidad o, bueno, que la honradez sea mayoritaria, pero nuestra vara de medir no puede ser el gobierno anterior. Está claro que esa partida la tenemos ganada. Nuestras medidas deben ser las expectativas de la ciudadanía valenciana.

Y según este criterio, a pesar de que hemos obtenido muchos logros, y estamos orgullosos de haber empujado para alcanzarlos, pensamos que no hemos avanzado lo suficiente para dejar atrás el modelo del Partido Popular. Lo que es más grave, no hemos acabado de aprovechar esta oportunidad única en mucho tiempo de hacer de la Comunitat Valenciana ese ejemplo. Y esto ha sido en muchos casos por falta de concreción y falta de convicción en la construcción de alternativas y por usar –insisto– mucho más la calculadora que la brújula.

Respecto de la corrupción, si bien tenemos ahora una agencia antifraude, y –repito– la honradez parece mayoritaria, todavía tenemos cuestiones pendientes, como es apartar al brazo empresarial vinculado a la Gürtel de la contratación pública, como es poner luz a cualquier duda posible sobre la financiación de los partidos y como es avanzar en medidas de regeneración democrática, eliminando privilegios que mantienen a personajes como Camps todavía en nuestras instituciones.

Respecto de lo segundo, el modelo productivo, sí, efectivamente, algunos indicadores han mejorado, comparándolos con 2008 desde luego, pero seguimos teniendo, lamentablemente, la misma precariedad, la misma temporalidad, seguimos sufriendo una economía sumergida por encima de la media española. Ahora nos extenderemos.

Y respecto a los servicios públicos, medidas como la eliminación del copago farmacéutico, la renta de inclusión valenciana, los libros de texto gratuitos o la recuperación de la gestión pública de Alcira son grandes avances, pero todavía tenemos hospitales privados como Dénia, el hospital más revertido de la historia de esta cámara. Tenemos niños y niñas en barracones (*apludiments*) y tenemos otros grandes retos como es el de consolidar la gestión de la dependencia.

Conseguimos desarrollar un pacto valenciano contra la violencia machista, por el que gracias al trabajo conjunto de estas Corts y el movimiento feminista hemos sido bandera en una causa fundamental para el país que viene, que es la feminista. Ahora toca que ese feminismo tenga un reflejo presupuestario para así estar cada día más cerca de evitar dramas, como el vivido esta semana en Borriol.

Y frente a estos logros, frente a estos avances, hay aspectos que en este nuevo momento nos preocupan, especialmente la nueva relación entre la Generalitat valenciana y el Gobierno de España. Nos preocupa lo sucedido en el consejo de política, más que la votación en sí y lío posterior. Nos preocupa que se celebre como un logro sin precedentes, como se hizo, una medida que parchea nuestra situación y que parece indicar la línea de exigencia que se va a seguir tras la negativa de Sánchez a abordar la infrafinanciación.

Nos preocupa tener ministros valencianos que mantienen infraestructuras que no necesitamos, como la V-21,

(*aplaudiments*) y no lo hacen con infraestructuras que sí, como es el cercanías, aunque algo raro pasa con los ministros valencianos.

Y nos preocupa también que a veces exista una dinámica en este Consell, personificada en usted, que en ocasiones es más publicitaria que política, ya que algunas de nuestras exigencias en esta cámara se saldan con lo que nosotros llamamos cariñosamente *ximoanuncios*, donde usted nos anuncia una ley de función pública, nos anuncia una nueva ley de gobiernos locales o nos anuncia la recuperación del hospital de Dénia otra vez, algo que puede ser una buena política comunicativa, pero en una buena política a secas, si no viene acompañada de cumplimientos.

Y es cierto que muchos de los retos que nos dimos en el Acord del Botànic eran complicados, sobre todo viniendo de la etapa anterior, pero esto no puede ser una excusa para ocultar que muchas veces lo que ha habido es continuismo con el modelo anterior.

Y nos preocupa que exista miedo a avanzar por cuestiones de cálculo electoral, cuando la lógica debería ser la contraria: cuanto más lejos avancemos, mucho más difícil será volver atrás y no al contrario. (*Aplaudiments*) Una muestra de esto es el discurso... usted dice que de optimista crítico sobre los indicadores en economía. Bueno, yo creo que muchas veces se acercan peligrosamente a un cierto triunfalismo, porque se está planteando una recuperación económica que, según los últimos datos, la sociedad valenciana ha perdido un 2,3% su poder adquisitivo en los dos últimos años, es decir, 450 euros menos en el bolsillo de cada valenciano.

El porcentaje de la población valenciana en exclusión social y riesgo de pobreza ha aumentado a un 25,6%. No son (*inintel·ligible*)... Es una encuesta del INE. Seguimos 4.000 euros por debajo de la media nacional en renta por hogar y unos 1.200 euros per cápita, cifra que además ha empeorado en relación con la media estatal respecto a 2015.

No le pedimos, por tanto, una serie de pesimismo, le pedimos realismo. Y esta es la realidad de la recuperación económica, que hasta hace poco criticaban al Partido Popular en Madrid, pero que ahora parecen apuntarse.

No podemos aceptar una mal llamada recuperación de bajos salarios y precariedad con la que llenar titulares mientras la desigualdad sigue aumentando. No podemos aceptar un modelo donde el salario se mantiene estancado mientras las horas extras aumentan, un modelo que explica que el salario medio valenciano esté 142 euros por debajo del estatal, mientras nuestra economía sumergida está por encima.

Un modelo que explica que seamos el territorio que tiene a la vez el orgullo y la vergüenza de tener asociaciones como las aparadoras o las *kellys*, orgullo por su lucha (*aplaudiments*), vergüenza porque seguimos teniendo la explotación laboral a la puerta de casa.

Y ante todo esto, la apuesta por un modelo alternativo del Consell no acaba de concretarse, porque necesitamos un plan de política industrial, pero que vaya más allá de poner wifi en polígonos. Necesitamos una planificación económica, pero que vaya más allá de caprichos de grandes *lobbys* y necesitamos un sistema de innovación que no esté repartido en función de la correlación de fuerzas de partidos.

Porque a los valencianos no les interesan las peleas entre el Ivace y el AVI, se lo puedo asegurar, pero sí les interesa que se ejecuten bien los recursos públicos, porque (*aplaudiments*) los hechos, los hechos y las prioridades del Consell muestran que las oportunidades y las infraestructuras de las grandes empresas están bastante bien cubiertas.

Pero ¿qué ocurre con las pymes, que son el 99% del tejido empresarial, el 62% de la ocupación y el 60% del valor de nuestra economía? Pymes que deberían ser el elemento central del nuevo modelo actuando como punto de partida. Y esto no es una cuestión nostálgica o ideológica. Es que es la mejor manera de repartir la riqueza, es la mejor manera de combatir la despoblación, es la mejor manera de innovar, porque estas empresas, según estudios de su propia *conselleria*, son la punta de lanza en innovación en nuestra economía.

Por esto, señor Puig, necesitamos una política económica que asuma las particularidades de nuestro tejido tradicional, que no responda solo a cuestiones cuantitativas, sino sociales y territoriales. Porque ignorar nuestros sectores tradicionales y realizar copia y pegadas hablando de Silicon Valley no es solo vender humo sino que es ignorar las necesidades de nuestras empresas y de los trabajadores valencianos y valencianas.

Nosotros le proponemos un plan para el 99% de nuestro país, un plan para sacar de la precariedad laboral a nuestras pymes, actuando a escala local, de manera cercana al territorio y a su gente, priorizando las demandas urgentes de estas empresas, que no son fórmulas mágicas sacadas de *startups*, sino conseguir pagar realmente a sus trabajadores y evitar el riesgo de impago que amenaza a una de cada cuatro de estas empresas.

La mejor política económica es la que compagina el trabajo con la vida y el valor del territorio y que seamos la comunidad autónoma con el peor índice de conciliación es un problema para cualquier modelo productivo, aunque nos llamemos feministas. Que no se apueste por el comercio de proximidad y la protección al territorio es un problema para cualquier modelo productivo.

Es por esto que es imposible apoyar a la vez a pymes y a pelotazos como Puerto Mediterráneo, algo (*aplaudiments*) en lo que parecen empeñados, aun a costa de romper gobiernos.

Sobre turismo..., bueno, sobre turismo lo que más asombra es la falta de capacidad de abrir debates. O sea, siendo como es un sector tan importante para nuestra tierra, siendo como somos el lugar de España donde los turistas gastan menos, este año no hemos podido volver a batir el récord de visitantes. Hay gente que le gustaría que cada año se batiera, imagino que ya ganando terreno al mar.

Pero a pesar de esta falta de debate, hay una cosa meridiana-mente clara, que es que si competimos con Turquía y Egipto, no solo perderemos sino que tendremos los salarios de Túnez y de Egipto.

Siguen existiendo problemas de masificación y falta de servicios (*aplaudiments*), y aunque nos felicitamos de que se haya realizado el informe promovido por este grupo sobre las condiciones laborales de las *kellys*, y aunque nos alegrados de que la ley de turismo incorpore herramientas tanto para los ayuntamientos como para acabar con la explotación laboral,

nos preocupa que la mayoría de estos avances vengan gracias al trabajo de la sociedad civil y no a la acción decidida del Consell.

Bueno, de la tasa turística, ¿qué decir? Ustedes dijeron que rechazaban la tasa turística porque iba en contra de la hospitalidad. Nadie sabe muy bien qué es eso de la hospitalidad, pero suena a poner tapas a extranjeros con una gran sonrisa, aunque cobres una miseria, en turnos de doce horas.

Y mire, si lo único que podemos ofrecer a los turistas es un precio bajo a costa de nuestro territorio y del bienestar de nuestra gente, efectivamente, la tasa turística no tiene ningún sentido. Ahora bien, si queremos ofrecer un mejor patrimonio natural, un mejor patrimonio cultural y salarios dignos, pues tendremos que hacer caso a algunas medidas, en lugar de hacer caso a algunas patronales no sabemos (*aplaudiments*) si por calculadora, indefinición o falta de atrevimiento. (*Aplaudiments*)

Y esta inercia e indecisión, esta calculadora nos preocupa en otro núcleo del anterior modelo del PP, que es el urbanismo, no solo por puerto mediterráneo, sino porque se están reactivando una serie de PAI alrededor del País Valencià, que vuelven a vender el territorio que sobrevivió. Porque el modelo del PP no fue solo corrupción y precariedad, fue también la mercantilización de absolutamente todo, especialmente el medio ambiente, que no puede ser un añadido o un extra que pinte de verde algunas propuestas para que sean más simpáticas, sino que tiene que ser un pilar a partir del cual se desarrolle este nuevo modelo. Y seguimos sin ver una apuesta clara.

Llevamos esperando la estrategia contra el cambio climático cuatro años. Ni siquiera se ha activado la agencia, que ya tiene dotación, como la que aprobamos el año pasado, a propuesta de Podem.

Seguimos sin conocer claramente el modelo de gestión de residuos, sobre el que hemos presentado una ley de economía circular para que los limite y para que mejore la capacidad de reciclaje. Seguimos sin saber esa apuesta por el puerta a puerta. Sabemos por lo que no se apuesta, pero no sabemos si eso ha sido por el interés general o por el interés de algunos *lobbies* que se han enriquecido por el reciclaje. (*Aplaudiments*)

Y solo protegiendo el territorio y cuidando el medio ambiente podemos luchar contra los incendios, usted lo comentaba el otro día, que no todo puede ser urbanizable. Bueno, esperamos la puesta en práctica.

Nos felicitamos y agradecemos la lucha de los bomberos forestales, que han conseguido un primer paso con la aprobación del reglamento que mejora sus condiciones. Pero, ¿qué pasa con su inclusión en la agenda valenciana de emergencias? ¿Qué pasa con el cuerpo único de bomberos? ¿Cuándo vamos a mejorar nuestra eficacia en prevención y extinción? ¿Cuándo vamos a reconocer el trabajo de estos colectivos que se juegan la vida por proteger lo que es de todos? (*Aplaudiments*)

Y, bueno, volvemos al uso de las calculadoras. ¿Qué pasa con las diputaciones? Porque todos los integrantes del *botànic*, algunos que no son integrantes creo que también, parecemos

estar de acuerdo en que son instituciones opacas, ineficaces y que restan dinero a los ayuntamientos. Pero, desde que fracasaron los decretos de coordinación, al inicio de legislatura, se ha avanzado prácticamente nada. Tuvimos que esperar a que la corrupción volviera a aparecer en la diputación de Valencia para que usted dijera en esta cámara que anunciaba una ley de gobiernos locales, que sabemos que no se desarrollará en esta legislatura.

Bien, frente a este anuncio, con el objetivo de que se cumpla el Acuerdo del Botànic, nosotros le anunciamos que registraremos una ley urgente que pueda ser aprobada en esta legislatura y que permita incorporar los presupuestos de las diputaciones a La Generalitat, que establezca competencias claras y que, por fin, acabe con la asignación de obras a dedo, sustituyéndolas por criterios objetivos y claros. (*Aplaudiments*)

Porque esta legislatura tiene que dejar cerradas las leyes sobre las que desarrollar el modelo del país del futuro y debe hacerlo aun a costa de los cálculos. Así, una ley que usted mismo reconocía como básica, como es la de función pública, sigue congelada, por lo que parece que seguir con una administración envejecida, falta de recursos humanos y que no atienda el problema de la brecha salarial es la opción. Y, sin una administración en condiciones, estamos de acuerdo en que es muy difícil garantizar derechos, sin usar las herramientas que tenemos ahora a nuestra disposición todavía más.

Por ejemplo, el derecho a la vivienda digna, el primer punto del *botànic*. El precio de los alquileres ha aumentado de media en España un 16,4% desde 2014; en la Comunitat Valenciana, un 24,2. En los últimos días hemos visto a la *consellera* de vivienda –también usted hoy– hablar de que había que limitar la burbuja del alquiler, algo que llevamos insistiendo desde el principio de legislatura; más vale tarde que nunca. Pero realizar un informe, un estudio de la situación a seis meses de finalizar la legislatura nos parece preguntarle al enfermo qué le duele, una vez que está ya en la UCI.

No podemos entender que no hayan ejecutado los primeros quince millones presupuestados por Podem para ampliar el parque público de vivienda. No podemos entender cómo en tres años ni siquiera se ha creado un censo de la vivienda pública de La Generalitat, mientras sí lo han hecho varios ayuntamientos, como, por ejemplo, Valencia.

Por lo tanto, en su política de vivienda no es que haya faltado brújula, es que ni siquiera tienen un mapa para conocer qué vivienda pública tenemos y en qué estado se encuentra a día de hoy. De hecho, la llegada de Pedro Sánchez a la Moncloa era una oportunidad excelente para exigir la retirada del recurso de inconstitucionalidad de la ley de vivienda, a la que no se llegó a tiempo. Esperamos que las otras leyes que quedan en su próxima reunión sí se llegué, especialmente la ley de pobreza energética, para evitar, definitivamente, los cortes de luz.

Y todos coincidimos en que la educación pública es uno de los problemas que más preocupa a los valencianos y valencianas. Garantizar condiciones dignas era uno de los grandes retos de esta etapa. Sabemos que ha habido avances, como la ley de plurilingüismo o la gratuidad de los libros de texto. Sin

embargo, dada la situación de la que se partía y la importancia de este eje, pues, pensamos que en algunos casos no se ha estado a la altura de los anuncios.

Eliminar definitivamente los barracones, el sello del Partido Popular en la educación pública valenciana, era un objetivo básico para asegurar entornos dignos. Ya es evidente que esos cuatro años no van a ser suficientes, ni siquiera descargando el peso de la gestión en los ayuntamientos se va a poder cumplir con este anuncio. Sería útil y sería honesto explicar qué es lo que ha fallado, si bien falta de gestión o falta de prioridades. Vamos a seguir empujando para que el plan Edificant sea efectivo. Vamos a seguir empujando para llegar lo más lejos posible en esta legislatura.

Otra cuestión que, de momento, está sin cumplir tiene que ver con las escuelas infantiles. Para Podem, esta medida es fundamental, por dos motivos: uno, porque la escolarización inicial contribuye a prevenir el fracaso escolar en etapas posteriores, y esto no puede depender de las condiciones económicas de las familias, como ocurre ahora; pero también es muy importante, señor Marzà, para avanzar en igualdad. Si queremos propuestas concretas sobre feminismo, se trata de una de las medidas que ayudaría a madres a proseguir con sus proyectos vitales sin asumir, como todavía asumen, toda la carga de la crianza y sin verse obligadas a renunciar a sus trabajos.

El año pasado ya insistimos para ampliar, generar *escoles* de dos a tres años y estamos muy orgullosos de que fuera así, que ya son una realidad. Ahora hay que ampliar esta red de escuelas de los cero a tres años, y así lo exigiremos en los próximos presupuestos.

Hace unos días anunció que se daban por revertidos los recortes del Partido Popular. Bueno, pregunte usted a maestros y profesoras, que son quienes han contrarrestado con sus esfuerzos los efectos de estos recortes. Pensamos que se ha avanzado, y es evidente. Nosotros le proponemos un plan de dignificación de la función docente que implique la reducción de horas lectivas y de los ratios a niveles previos a los recortes, incluyendo medidas de estabilidad para profesores asociados en la universidad y también al personal interino.

Y otra de las cuestiones centrales ha sido el plurilingüismo, cuya oposición ha sido el único proyecto político de Partido Popular y Ciudadanos. Estamos orgullosos de haber promovido una ley que ponga las bases del aprendizaje de las dos lenguas oficiales, pero una ley de plurilingüismo, por sí misma, no es suficiente. Necesitamos recursos técnicos, necesitamos recursos humanos y necesitamos recursos económicos para garantizarla, en especial también en las comarcas castellanoparlantes, que sufren, todavía, la rémora de la exención. Porque lo que nosotros proponemos es universalizar la oferta de cursos en valenciano, es decir, debe haber una simplificación de criterios, objetivos, titulaciones...; debe haber, como existe en otras comunidades bilingües, un objetivo claro de la administración, para no generar desigualdades y fomentar el uso de sus dos lenguas oficiales o más.

Sobre sanidad. Hemos sido ejemplo con la reversión del copago farmacéutico que hemos ido ampliando desde pensionistas a desempleados y que este año debemos seguir ampliando porque, además de peligroso e ineficaz, es inmoral que una sociedad no pueda permitirse medicinas. Parece que

nuestros partidos van a ponerse de acuerdo para que toda España siga a la Comunitat Valenciana en esta cuestión, y es algo de lo que podemos estar orgullosos.

Hemos comenzado la reversión del modelo Alcira, con el hospital que le da nombre. La salud, la sanidad, no puede estar bajo criterios de mercado. Estamos viendo muchos más problemas en el hospital que ya se anunció, que es el de Denia. Se prometió la reversión antes del verano; a la vuelta del verano vuelve con el anuncio que lo lleva a final de legislatura. Nos preocupa que haya dudas. Nos preocupa que se busquen atajos. Nos preocupa que se sea condescendiente con Ribera Salud, cuando el Consell ni siquiera se personó en el caso de B2B, tal y como sí hizo mi grupo, por lo que le instamos sin rodeos a que finalice, de una vez por todas, la reversión del hospital de Denia.

Es necesario apostar por la atención primaria, dotándola de financiación suficiente, tener servicios e infraestructuras dignas. Necesitamos un plan para reducir los retrasos en las listas de espera, mejorando la transparencia en sus criterios.

Y otro aspecto básico de esta recuperación del estado del bienestar es, evidentemente, la dependencia. Es cierto que se ha avanzado mucho, que la tramitación de las evaluaciones comienza a tener resultados aceptables, después del desierto anterior. Nosotros pensamos que atender a las personas que más lo necesitan es prioritario, entonces, no solo podemos permitirnos que se vaya mejor, sino que no puede haber personas que estén meses o años sin cobrar su prestación y, como cuestión prioritaria, se deben tomar todas las medidas posibles, sean del IVASS o sean de donde sean. No entenderemos que cuestiones burocráticas, y menos partidistas, puedan impedirlo, mientras haya gente sin acceder a sus derechos.

Y lo dijimos el año pasado. No se puede entender que, tras tres años de gobierno, las adjudicaciones de las nuevas concesiones para residencias para cuidar a nuestros mayores las sigan ganando las mismas empresas que se beneficiaban del modelo Cotino.

Es intolerable que los criterios y cláusulas no tengan otro orden de prioridad y que las mismas empresas de Ortiz sigan ahorrando en personal, llevándose el 80% de las residencias.

Necesitamos garantizar, y así lo haremos en la ley de servicios sociales, que nuestros mayores estén en las mejores manos posibles y no enriqueciendo a estas empresas. (*Aplaudiments*)

El año pasado decíamos que estábamos justo en la mitad entre el antiguo régimen y la oportunidad de construir un País Valenciano digno y justo. Ahora estamos al final de esta legislatura de transición entre dos modelos. Y no vale ni con no robar ni con mirarnos en el espejo del Partido Popular para parecer mejores. Ya no estamos en tiempo de transición, porque la ciudadanía necesita cambios tangibles, que no sean comparados con el modelo anterior, sino con sus necesidades actuales, que para eso nos ha elegido.

Esto tiene unas consecuencias muy claras. Para empezar, como le hemos dicho, que debemos dejar de gobernar con la calculadora y gobernar con la brújula. Se espera de nosotros no que actuemos de manera partidista, sino que

propongamos un rumbo nuevo para un país que ha pedido, tanto en la Comunitat Valenciana como en el resto del estado, un cambio real. Esto exige levantar el listón y apuntar más alto. No vale conformarse con no repetir el modelo que hundi6 a nuestra *comunitat*, fundamentalmente porque conviene no olvidar que, pese a todos los avances, ah6 fuera la gente sigue sufriendo precariedad, sigue sufriendo desprotecci6n y no puede estar esperando a que, en nuestros c6culos, nos pongamos una medalla m6s o menos.

Hemos tenido un obst6culo muy grande para esto, el peso de las inercias pasadas. Por eso, necesitamos un cambio que no titubee, que no muestre dudas cuando suenen los tel6fonos, que no se conforme con construir un proyecto con pies de barro y que no tenga sombra alguna de corrupci6n.

Hay una lecci6n muy clara en estos a6os para el Consell. Yo creo que cuando escucha a la gente, avanza; cuando no, se queda detenido. Mantenernos, por tanto, a la escucha es la 6nica forma de no errar el tiro y caminar sin perder el norte. Ser6 absurdo pretender que en los pr6ximos seis meses vayan a resolverse todas las carencias de esta legislatura y no vamos a exigirlo. No vamos a exigir imposibles. Pero s6 vamos a exigir responsabilidad, s6 vamos a exigir visi6n de futuro y s6 vamos a exigir prioridades clara.

Vamos a exigirles que el electoralismo quede a un lado y que se trabaje a conciencia, los pocos meses que quedan por delante, para que una nueva pr6xima legislatura –que no ser6 ocho a6os, sino la siguiente– y un nuevo *bot6nic* tenga el horizonte despejado y avance sin contradicciones. El pueblo valenciano no puede permitirse una nueva legislatura de transici6n.

Le ofrecemos una hoja de ruta para que este gobierno pueda seguir avanzando, una hoja de ruta que no es nuestra, que es de la ciudadan6a, que sigue viendo c6mo no puede pagar alquileres, que sigue viendo c6mo las listas de espera en dependencia o sanidad le siguen golpeando, que sigue sufriendo la precariedad laboral y que no entiende que instituciones como las diputaciones sigan despilfarrando dinero entre los suyos.

En estos seis meses, por tanto, dejen el electoralismo a un lado y miren las necesidades de la ciudadan6a. Avancemos y mejoremos, porque solo as6 podremos estar a la altura de una ciudadan6a, de un pa6s que nos pide cambio.

Gr6cies, president. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gr6cies, senyor Esta6n.

Li contestar6 el president del Consell, a la seua intervenci6n.

President del Consell, t6 vost6 la paraula per a contestar a la intervenci6n del senyor Esta6n.

El senyor president del Consell:

Moltes gr6cies, senyor president.

Moltes gr6cies, senyor Esta6n.

Efectivament tot proc6s democr6tic de transformaci6n evidentment t6 els seus temps. I 6bviament moltes de les q6estions que vost6 planteja jo ja he reconegut inicialment que evidentment necessiten una major profunditzaci6n en el temps. 6bviament portem tres anys en qu6 s'ha fet un proc6s en qu6 hem intentat posar ordre inicialment.

Es que hi havia moltes q6estions que estaven absolutament fora de qualsevol consideraci6n en un espai p6blic raonable. I aix6 6s evident que ha vingut tamb6 formulat en un escenari d'escassetat econ6mica, d'un deute molt important. Tot aix6 6s 6bvi que genera frustraci6n en algunes de les conquestes que vol6em assolir r6pidament.

Per6 aix6 i tot jo li vull dir que el resultat general 6s absolutament positiu. Optimisme cr6tic, clar que s6, perqu6 si f6ra optimisme triomfalista, ja li ho haguera dit. No, res de triomfalisme. El que passa 6s que la realitat 6s com 6s. 6bviament existixen molt6ssims problemes en la ciutadania, per descomptat. Tamb6 li dic que d'ac6 quatre anys tamb6 existiran problemes.

El que esperem 6s que des d'una perspectiva del que ha de ser l'assumpci6n dels problemes i la soluci6n, del que ha de ser una transformaci6n reformista, perqu6 jo no en conec una altra, 6s la manera d'avançar. 6s el reformisme, perqu6 ac6 no hem vingut tampoc a fer una revoluci6n i trencament. Hem vingut a, des del reformisme, avançar.

Perqu6 6s de la manera que podem aconseguir les fites m6s importants. I tenint en compte que sempre este govern governar6 per a totes les valencianes i els valencians, m6s enll6 de la seua consideraci6n i adscripci6n ideol6gica. Eixe 6s un fet democr6tic de primera magnitud, que crec que 6s fonamental.

Per aix6, 6s molt important la seguretat jur6dica i 6s molt important que totes les persones s6piguen que en este espai de relaci6n entre l'administrat i les empreses, o l'administrat i els ciutadans ha d'haver una situaci6n d'equitat, d'igualtat d'oportunitats.

I en eixe sentit, 6s molt important que siguem conscients que la legitimitat d'este govern i la legitimitat democr6tica es basa tamb6 en el que 6s l'equitat davant de l'administraci6n. Ho dic perqu6 les empreses, siguen millors o pitjors, els ciutadans, pensen com pensen, tenen els mateixos drets.

I en un moment determinat, 6s evident que nosaltres volem configurar un espai que facilite, per exemple, els majors progressos de les pimes. I ho estem fent. I els pol6gons industrials que s'han fet en este temps i les ajudes que s'han desenvolupat en els pol6gons industrials, en este moment s'han avançat extraordin6riament.

I la llei de parcs industrials, que significar6 tamb6 que hi haja una millor acollida, un millor espai per a tot el que 6s el desenvolupament industrial. La ind6stria ha augmentat fins al 20%, i aix6 6s una molt bona not6cia per a un pa6s avançat, perqu6 aix6 tamb6 fa pujar els salaris.

Val a dir que en els salaris, el conjunt, 6s cert que estem per baix de la mitjana, com en les pensions estem per baix de la

mitjana. Però en este període, els salaris han pujat el 2,6% ací, a la Comunitat Valenciana, i s'han quedat estabilitzats o han pujat el 0,1 o el 0,2 en el conjunt d'Espanya.

Òbviament, d'això no estem per a tirar coets, en absolut, perquè certament tenim un problema greu, sobretot en algunes ocupacions determinades. Vosté ha fet referència al turisme. Mire, el turisme representa el 14% del nostre treball i el 13 i escaig del nostre PIB. El turisme és un sector fonamental.

Ara bé, és evident que també cal fer una reforma del model, i s'està fent. I l'hem de fer amb els sectors empresarials. Els sectors empresarials no són un enemic. Igual com ho hem de fer en els sindicats. No són un enemic. Ho hem de fer junts.

I per això hem apostat en la llei per la cogestió, per treballar junts per vore de quina manera som capaços de situar-nos en eixe espai tan necessari, que és una societat tan competitiva, en un moment determinat en què efectivament tenim destinacions molt competitives, que estan destrossant els preus. Perquè efectivament també havíem tingut circumstàncies estranyes.

I certament nosaltres no comptem els turistes en nombre de visitants fonamentalment. Ho comptem fonamentalment, i en això estic totalment d'acord, ho hem de comptar també finalment en despesa. I este any ha augmentat el 6,7 la despesa. Per tant, és cert que sempre cal millorar, però anem avançant.

I anem avançant en una direcció correcta. Hem fet el pla de desestacionalització, que per a mi és fonamental. Mire, el pla de desestacionalització que ha començat ara és un pla que ha de significar que finalment els contractes que només eren ara parcials, que duraven sis mesos com a molt puguen arribar a ser d'un any.

I això serà vital. La desestacionalització és el més important en el sector turístic, perquè això millorarà clarament el que és l'oferta. Millorarà el producte turístic, els donarà qualitat de treball als treballadors i estabilitat. I tot conjuntament això serà la millor solució possible per a un turisme de qualitat.

I evidentment hem de millorar els nostres productes turístics. Alguns els tenim de gran qualitat, però hem d'anar millorant-los, perquè efectivament en estos moments a més hi ha una competència brutal en preus, i hi ha una competència també en alguns espais naturals de gran qualitat.

No continuarem, no volem continuar destrossant el territori, senyor Estañ, ho sap perfectament. No volem. Per això hem fet el Pativel, i per això tenim una contestació dels sectors retardataris, en esta qüestió.

I per això és evident que nosaltres no estem en una posició de neutralitat respecte al que ha de ser el futur del territori. Estem a favor de la cohesió i estem a favor de la sostenibilitat.

Feia vosté referència a l'exigència a Madrid. Jo li ho he dit abans, en la meua intervenció, jo ho he dit inicialment. No hi ha ni un mil·límetre de pas arrere en l'exigència al govern de Madrid. Ni un mil·límetre. Ara bé, com en el govern anterior, si hi ha possibilitats d'acordar alguna cosa, s'acorda. Clar que sí.

Però també en qualsevol govern. Perquè evidentment, quan tu estàs en una negociació, doncs és evident que no aconseguixes el cent per cent de la negociació. Però és obvi que han canviat les circumstàncies, i és indiscutible que han canviat. Nosaltres no hem canviat de posició.

I per això vull comparéixer, i ja vorà que la mateixa intervenció que tenia preparada per al Senat fa nou mesos serà la mateixa, si se vol encara en més accent, ara, si finalment alguna vegada és possible eixa compareixença.

Però en qualsevol cas, jo vull dir que la primera setmana d'octubre, quan vaja a visitar, tinga l'entrevista en el president Sánchez, li diré el mateix que li vaig dir al senyor Rajoy, exactament el mateix. I li exigiré el mateix, perquè les institucions estan per damunt dels partits polítics. I això és el que hem intentat ací.

I vosté sap bé que este procés de transformació política de la Comunitat Valenciana ha passat també per difuminar en part les fronteres partidàries i avançar. I tots els tres grups que han donat suport a este govern han tingut les seues aportacions i han fet aportacions valuoses des del començament.

I això ha millorat la qualitat democràtica de la Comunitat Valenciana. Això ha millorat la governança de la Comunitat Valenciana. S'ha demostrat que és possible governar la diversitat i ser més eficient que des d'una posició única. Per tant, exigència, la mateixa, la mateixa al govern d'Espanya.

Feia referència vosté també a dos lleis, a la llei de la funció pública i a la llei de governs locals. Pel que fa a la llei de la funció pública, no és que s'haja aturat, és que s'ha estat en un procés de negociació general, i ara de negociació explícitament en els sindicats.

Hi ha hagut una negociació. Una llei de la funció pública, si vol ser una llei nova, no pot ser fruit de la improvisació ni tampoc pot ser fruit només d'una part. Hem de fer una nova llei de la funció pública que garantixca la qualitat de l'administració.

Sap, li ho dia abans, feia referència, nosaltres tenim la situació de l'ocupabilitat en la funció pública, som la comunitat autònoma que té menys empleats públics.

Perquè en els darrers anys no s'han fet OPA, no s'ha treballat per tal de cobrir les places vacants. I hi ha hagut a més un augment extraordinari d'interinatge que ara fa una realitat complexa i una realitat de conflicte, òbviament.

Perquè existix una necessitat de defensar la igualtat d'oportunitats, i al mateix temps de defensar també els interessos de persones que en un moment determinat no han tingut la possibilitat de presentar-se a les oposicions.

Per tant, no hi ha solucions fàcils, i per tant no se pot córrer més, si no se generen en moments determinats problemes de conflicte. I evidentment no és electoralisme, senyor Estañ. És intentar combinar els interessos generals. I és intentar sobretot... Per això ha de prevaldre un valor per a nosaltres fonamental, que és la convivència.

I per això, fugir de conflictes de vegades és una posició intel·ligent. Altres és potser covardia. No és este cas. Este cas és intentar configurar la major possibilitat de consens per tal d'avançar i fer una llei el més consensuada possible.

En qualsevol cas, li anuncie, senyor Estañ, que... Ja sé, faig anuncis de tant en tant. El *ximoanunci* d'ara és que abans d'acabar este any, en la tardor d'este anys presentarem la llei de la funció pública.

Per una altra banda, la llei de governs locals. La llei de governs locals no és un invent de fa dos dies, fa molt de temps que s'està treballant la llei de governs locals. Hem parlat en la federació de municipis, hem parlat en molts ajuntaments, està un procés de participació oberta.

I a mi també m'agradaria que abans de final d'any, puc dir-li que la presentem. Però en qualsevol cas, esta és una llei també que ha d'intentar aconseguir el màxim de consens possible. Perquè efectivament este és el Consell més municipalista de la història, i això ja és indiscutible.

Perquè som els únics que hem fet el fons de cooperació local, som els únics que hem acordat en els ajuntaments distints programes. És evident, nosaltres hem cregut en els ajuntaments. I quan vosté dia: «Hem descarregat la gestió en els ajuntaments», en certa mesura se pot entendre aixina.

Però el que nosaltres hem volgut fer és caminar més a pressa, i treballar junts és intentar que en els distints punts de gestió tinguem una concepció comuna i que puguem avançar més. I això és l'Edificant, i això ha sigut Xarxallibres. No ho podem fer inicialment des de l'administració.

Perquè efectivament en tots els aspectes i en tot el que són els distints departaments de La Generalitat hi ha un problema greu, que és un problema de persones, és un problema de funcionaris, és un problema d'empleats públics.

És un problema també de falta de resposta, perquè s'ha anat deteriorant durant anys. No s'ha dotat de la suficient cobertura a l'administració pública valenciana. Per això, en este moment és evident que hem d'ajudar-nos i hem segellat una aliança en els ajuntaments, i ha sigut una aliança positiva, sincerament molt positiva.

El fons de cooperació ha significat, a més, una mirada de confiança als ajuntaments. Abans tots els diners que des de La Generalitat arribaven als ajuntaments estaven condicionats a polítiques que marcava La Generalitat.

Ara ja això ha canviat. El fons és per a allò que els ajuntaments decidixen. I també ho farem en el nou fons ara de despoblament. Clar que sí. Confiança en els ajuntaments. Els ajuntaments són un factor decisiu per a la democratització i per a la governança de la comunitat.

I en eixe sentit, en la llei de governs locals és on volem donar-los la solució provisional, i li diré per què, a les diputacions. Jo sóc absolutament partidari de superar este model, ho he explicat ací en reiterades ocasions.

Crec que és un model que ve del passat. És un model que saben vostés que s'instaurà en el segle XIX, quan no hi havia descentralització, la descentralització no existia com a tal, i era una manera d'exercir el centralisme a través de les diputacions. I això és el que van ser les diputacions a partir de principi del segle XIX.

És evident que quan hi ha hagut un canvi en l'estructura territorial espanyola, que hi ha hagut el que ha estat l'estat de les

autonomies, òbviament se va mantindre perquè en el pacte constitucional evidentment la dreta en aquell moment va forçar que se mantingueren les diputacions.

I ací vam tindre un gran debat, en la Comunitat Valenciana, també respecte d'esta qüestió. Però després de passats quaranta anys de Constitució, en la reforma constitucional que nosaltres hem presentat i nosaltres hem impulsat i que volem continuar defensant a tots els espais possibles, dient clarament que han de ser les comunitats autònomes qui decidixquen el model territorial intern en cada comunitat.

Perquè a mi me pareix bé que si en Andalusia o en Castella-Lleó, que tenen una relació territorial determinada, i a la millor ahí necessiten de veritat que hi haja uns altres organismes de caràcter provincial, doncs em pareix bé que puguen fer-ho.

Però és el dret de l'autogovern, és més autogovern per a desenvolupar el que és el territori.

I des d'eixa perspectiva, en la llei de governs locals volem avançar al màxim. Perquè certament la discussió respecte als decrets que finalment se van anular és no tant pel contingut sinó perquè la llei de coordinació de diputacions en alguns aspectes hi ha gent que diu que ha estat ja *finiquitada*.

Però és evident que cal eixa coordinació, que cal intentar sumar sinèrgies, com ho hem fet ara voluntàriament en els ajuntaments. Sumar sinèrgies és resoldre els problemes dels ciutadans.

Vosté feia referència a l'inici a una qüestió que és bàsica. Efectivament, nosaltres no ens referenciem en el govern anterior. Ens referenciem en les necessitats dels ciutadans. Ara bé, quan s'està fent un debat de política hem de vore d'on venim i on anem. I això és necessari fer-ho aixina, no conec una altra manera.

Però és evident que els nostres reptes i les nostres ambicions de futur van molt més enllà. Per això, des del principi he dit que estem parlant d'un projecte de llarg termini i no d'un projecte de curt termini.

Pel que fa a la política econòmica que vosté plantejava, jo crec que no es pot fer una posició dicotòmica. Ací no estem parlant de pimes o grans empreses. Nosaltres volem grans empreses i pimes. Volem de tot. Perquè el treball és el fonamental.

Miren, per a nosaltres que hi hagen empreses ací a la comunitat com la Ford és molt positiu, perquè són grans empreses industrials que també puguen els salaris. Eixa és la realitat. L'ocupació industrial és qui té els millors salaris i estes empreses ajuden també que moltes altres xicotetes empreses tinguen vida.

Vosté perfectament que, per exemple, si no estiguera la Ford en estos moments, sap la de centenars de xicotetes empreses en la Comunitat Valenciana que desapareixerien? Tot el que és el *clúster* de l'automòbil està en gran mesura vinculat inicialment a la Ford. Ara després vénen amb moltes altres empreses automobilístiques residenciades sobretot a Espanya, que com saben és un espai, una nació que té moltes empreses automobilístiques. I per tant és important.

Però això no és dicotòmic, no és pimes o gran empreses. No, no. Hem de jugar en totes les oportunitats per tindre treball que és la gran obsessió, treball de qualitat. Perquè les persones puguen tindre el seu projecte de vida i decidir lliurement què vol ser de la seua vida.

Per això és fonamental que, a més a més, n'hi haja una relació entre el que és l'educació i el que són els sectors productius. I per això hem avançat i estem avançant en l'FP, i l'any que ve serà l'any de l'FP.

I també en la formació ocupacional, en el nou Servef que està possibilitant una passarel·la perquè moltes persones que s'havien quedat fora del sistema tinguen coneixements i puguen tornar a entrar en el mercat de treball. Perquè hi ha una cosa que sí que és molt important, no podem donar per perduda ni a una persona.

Este matí escoltava per la ràdio a una persona que tenia 62 anys que havia trobat treball. Per uns pocs mesos, però és que no hem de renunciar que ningú haja de renunciar al dret al treball. Tot el món té dret al treball i hem de treballar perquè això siga possible. I treball de qualitat.

Per això, n'hi ha moltes iniciatives que ha fet este govern a favor de les pimes. Com, per exemple, en els polígons, 239 polígons s'estan modernitzant, 161 pobles en tot el territori. Eixa és la realitat. Com tampoc no podem intentar fer dicotòmiques les diferents cultures empresarials o les cultures econòmiques.

Mire, nosaltres no volem ací copiar Silicon Valley, ara bé, si podem atraure i fer un pol d'economia digital, ho anem a fer. Perquè la nova economia i l'aterratge d'una nova economia és fonamental. I a més a més jo crec que hem de fer-ho amb valentia, amb coratge.

No podem tornar a eixe debat sobre les màquines, no es tracta d'anar contra les màquines, això ja està superat. Va ser superat per la primera revolució industrial. Ara estem en la quarta revolució industrial que és la de la digitalització, la de la intel·ligència artificial.

I ahí hem de jugar perquè les persones tinguen més possibilitats, que puguen fer treballs més creatius. Que el treball físic, el treball més desagradable el facen les màquines, clar que sí. I que finalment les màquines també facen possible que l'estat del benestar continue avançant.

I jo crec, per tant, que tot el que significa avançar en l'economia digital és fonamental. I que tots els instruments que té La Generalitat estan tots al servei d'una mateixa idea. En un moment determinat pot haver una certa coalició en un segon...

Però és que eixa no és el problema. El problema no són els instruments, el problema són les polítiques. El que volem és avançar en les polítiques, en millorar tot el que és l'aterratge definitiu de l'economia valenciana en l'economia digital i en l'economia de la intel·ligència artificial. Per eixe sentit crec que hem de treballar junts i hem de capacitar als joves.

L'altre dia n'hi havia una de les empreses que va vindre a instal·lar-se en el districte digital em plantejava un problema que tenen i és que no n'hi ha suficients enginyers de telecomunicacions informàtics. Per què? Doncs, perquè és evident

que en un moment determinat hem d'incentivar també que eixes carreres que són difícils, ho sabem, però que tenen una gran resposta, hem d'incentivar-les.

I també hem d'incentivar molt fonamentalment la presència de dones, que encara estan molt lluny en les carreres tecnològiques de tindre el nivell que correspon. Per tant, crec que certament és una economia, una transició cap al nou model que passa per intentar també reformar el vell model. Passa també per reformar els sectors madurs de l'economia.

Mire, el tèxtil, per exemple, que era un sector que estava a punt de desaparèixer en la nostra terra, que s'havia deslocalitzat en gran mesura estan tornant. O també el calcer, a pesar de les grans dificultats. Perquè, evidentment, competir en preus en els tercers països és impossible. Però sí en qualitat i sí en disseny. I per això és tan important el que s'està fent en el Vinalopó i en la zona d'Elx en el calcer.

Això, junts amb els instituts tecnològics, en la xarxa d'instituts tecnològics hem d'aconseguir la transferència a les pimes. Perquè tot el que fem des del sector públic en innovació és fonamental sobretot per a les pimes. Les grans empreses tenen els seus propis departaments, per això nosaltres el que fem és intentar dotar a les pimes d'instruments d'innovació. I això es fa a través dels instituts tecnològics i a través de les diferents agències públiques.

Pel que fa a l'ensenyament, també li vull dir que, evidentment, ens haguera agradat, ens agradaria ja, esta legislatura, acabar definitivament amb els barracons. Vosté demana explicacions i jo li les done. Li les done. Hem fet un esforç memorable, però un esforç insuficient perquè, entre altres coses, també tenim una situació que és la pròpia situació de l'administració.

Jo li dic que el conseller i el secretari autonòmic han estat batallant directament i han hagut d'estar ells posant, fins i tot, nòmines en un moment determinat. Per què? Doncs perquè tenim problemes greus en el funcionament de l'administració. I ho hem d'admetre i ho admetem. I també és veritat que la nova llei ens ha complicat en estos moments també, algunes de les licitacions que estaven en marxa.

Però no vull posar cap excusa, és una realitat que n'hi ha quatre mil xiquets i xiquetes menys en barracons, la meitat dels qui estaven. I que l'any que ve el nostre objectiu és que finalment el proper curs estiguen tots fora. Ho anem a aconseguir? No ho sé, però és el nostre gran objectiu. Perquè sí que s'està laminant eixa situació. Ara bé, certament, doncs, de vegades no es podes aconseguir tots els reptes, perquè és un repte ambiciós.

Però, en estos moments, s'està portant a terme el Pla Edificant, set-cents milions d'euros. S'estan duent a terme també des de la pròpia conselleria les inversions directes. I realment jo crec que en el principi de la nova legislatura arribarem finalment a aconseguir l'objectiu.

També és cert que tot el que ha significat en l'espai educatiu han sigut millores substancials. Tenim sis mil professors més. Les ratio seran encara massa grans, però són vint-i-dos i evidentment són ratios inferiors. Però no inferiors al 2015, són inferiors a abans de la crisi. Per tant, ha hagut un augment substancial.

I en eixe sentit és evident que també les escoles de 0 a 2 anys seran un fet. En estos moments n'hi ha al voltant de catorze mil sis-cents xiquets i xiquetes. Sols s'havien fet dos escoles en vint anys, dos escolletes de 0 a 3 anys. I a més a més, en este període s'ha portat endavant tot el que és l'escolarització als 2 anys, que esperem també que a partir del proper curs ja puga ser quasi el cent per cent.

En definitiva, òbviament vosté té raó en plantejar exigències. Nosaltres som un govern autoexigent i ho anem a continuar sent. I jo l'únic que crec és que és fonamental que, tant en estos serveis públics fonamentals com en tots, tinguem la consciència de també el que significa el procés de transformació.

En sanitat, per exemple, vosté em dia..., i ho enllace en la qüestió de Dénia. Mire, nosaltres hem avançat en esta qüestió en la mesura de les nostres possibilitats. El que hi ha és un compromís que he pres avui en claredat en esta cambra. Perquè volem que es produïska en tant en quant és una exigència de la societat de la Marina i per això volem donar-li resposta.

Però volem fer-ho de la manera menys costosa per a les arques de La Generalitat, de la manera que hi haja major seguretat jurídica i de la manera que finalment done millor resultat per als ciutadans de la Marina. Però té la nostra i la meua decisió absolutament clara, hi haurà reversió a la Marina. *(Aplaudiments)*

I respecte de la dependència, tot el que s'ha augmentat és considerable. Mai havia hagut... Podem agarrar qualsevol indicador. Mai havia hagut l'impuls que se li ha donat en esta legislatura. Ara bé, com més impuls dones, més realitats apareixen. Perquè, efectivament, n'hi havia gent que havia decidit desertar dels serveis públics de la dependència, perquè ja no tenia cap esperança. I ara, evidentment, estan tornant.

I ara, evidentment, s'està avançant. Ja he donat abans les dades respecte als dependents. Però és que la veritat és que la pobresa... Podem discutir si n'hi ha diferents indicadors, però la pobresa en la Comunitat Valenciana ha avançat el doble, la disminució de la pobresa, que en la resta d'Espanya.

Però en qualsevol cas jo no vaig a discutir-li, perquè discutir d'açò... No, perquè discutir d'açò també de vegades em produïx una certa incomoditat greu. Perquè, encara que n'hi hagueren deu persones ja seria terrible. Per tant, és evident que, el que hem d'aconseguir és que tinguen treball les persones, que aquelles que finalment no tinguen treball tinguen la voluntat de suport de part de La Generalitat.

I per això és fonamental en estos moments entendre tot el que s'està produint en tot este procés. En un procés on s'ha augmentat més del doble, els atesos per dependència, i on a més a més també, en el pla empresarial que vosté dia, s'ha diversificat enormement. En estos moments...

Abans eren unes quantes empreses només les que estaven donant els serveis als centres socials. En estos moments s'ha multiplicat. Ara bé, és evident que totes les empreses tenen els seus drets i això en un estat de dret és com és i ja està.

Però, en qualsevol cas, el que sí que s'està impulsant clarament però no només en dependència i en serveis socials, sinó

en el conjunt de l'administració... Per primera vegada hem contractat a cooperatives elèctriques per a serveis elèctrics de la pròpia Generalitat.

Perquè del que es tracta també és, evidentment, d'intentar donar-li vida a tot el teixit industrial xicotet i mitjà i també a les empreses de treball social o a les cooperatives. Per això eixe canvi, eixa transformació en l'economia, evidentment, s'està produint també en allò que és el teixit empresarial.

Jo, la veritat, és que crec que vosté en representació del seu partit han fet un treball considerable a favor de la millora dels ciutadans en esta comunitat. Que ho hem fet des de les confluències i de les diferències, des de l'acord i la diferència. Però crec que finalment ha estat extraordinàriament positiva esta experiència per a tots i per a totes.

L'altre dia un periodista valencià em va regalar un llibre de Chomsky, molt recomanable, sobre el rèquiem del somni americà. I en aquell moment, ell el que fa és definir dos exemples històrics per a enfrontar-se al risc de la democràcia. El primer, el de Madison que dia que menys democràcia, que la solució era reduir la democràcia. L'altre, que era de molts segles enrere, era d'Aristòtil que havia dit que la solució oposada era reduir la desigualtat.

En eixa dicotomia el govern del Botànic ha continuat la mirada d'Aristòtil.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Per a rèplica a la contestació del president, senyor Estañ.

Quan vosté vullga, senyoria.

El senyor Estañ García:

Sí, gràcies, president.

Moltes gràcies, president.

Por sus explicaciones y por sus anuncios estamos totalmente de acuerdo y yo creo que no puede ir en cualquier análisis riguroso que esta legislatura no le ha servido a la Comunidad Valenciana para avanzar. Yo creo que eso está por descontado.

Y ya digo, nuestro grupo está muy orgulloso de haber aportado al trabajo del acuerdo del Botànic. O sea, yo creo que en eso no hay ninguna duda ni puede haber la mínima duda razonable de que esta legislatura es un salto para la Comunitat Valenciana. Donde sí que puede haber duda y donde nosotros sí que planteamos debate es cuál es la vara de medir, y sobre todo si en esta legislatura se ha avanzado pero se podría haber avanzado todo lo que necesitábamos haber avanzado, no solo por cuestiones externas como puede ser la situación de infrafinanciación, no solo por cuestiones

heredadas, como puede ser la ruina en la que dejó a la administración el Partido Popular, sino por una falta de prioridades claras, sino por una falta de concreción en cuál es ese nuevo modelo de Comunitat Valenciana que nosotros queremos y que –ya digo– debe ser no solo un modelo para nosotros sino para agotar todos los problemas que lleva acumulando España.

Y ahí usted hablaba de que hay que gobernar para todos pero gobernar para todos –y lo ha reconocido usted también– no es gobernar con neutralidad porque no todos están en las mismas circunstancias, no todos están en las mismas condiciones, gobernar para todos no quiere decir que las grandes empresas sean el enemigo pero sí significa que las grandes empresas tampoco pueden ser juez y parte, y muchas veces lo son, muchas veces las grandes empresas son juez y parte de las decisiones en la política que lleva la administración cuando –usted también lo ha dicho– las grandes empresas ya tienen sus *lobbies*, las grandes empresas ya tienen sus propios recursos, y usted, el Consell, debe ser el *lobby* de ese 99% restante (*aplaudiments*) que no tiene las posibilidades que tienen estas grandes empresas.

Por eso, no, no se trata de polarizar sino que se trata de que somos a día de hoy un territorio de Pymes por mayoría, por innovación y por salario, y porque una apuesta por redistribuir la riqueza pues tiene que ver con cómo fortalecemos ese tejido que ya tenemos.

Ha habido algo interesante en lo que ha dicho, en la intervención previa de la señora Bonig, algo, que le ha dicho «¿por qué no acoge usted el socialismo de Tony Blair en vez del de Maduro?», ¿no?, que, bueno, está más en la línea. Esto digo que es interesante porque muestra la imagen que tiene el Partido Popular y, bueno, imagino que usted conocerá esa anécdota de ese faro de la Comunitat Valenciana (*rient*), de la señora Bonig que es Margaret Thatcher (*remors*), que dijo, que dijo que de lo que estaba más orgullosa...

El señor presidente:

Senyories, per favor.

El señor Estañ García:

...era de Tony Blair, es decir, Tony Blair era lo que Margaret Thatcher había configurado como alternativa, es decir, no era una alternativa en absoluto.

Nosotros no podemos asumir esa visión, nosotros no podemos asumir un tercerismo, o una tercera vía, bueno, tranquilícese que esto está terminando, un tercerismo que iguale las necesidades de agentes, personas, empresas que no están en la misma situación.

Por tanto, con el turismo pasa lo mismo, no hay que ir en contra de las grandes empresas pero tampoco hay que dejar de tomar decisiones simplemente porque perjudiquen a los ingresos de las grandes empresas, que no son los ingresos de los empleados y empleadas de las grandes empresas. Porque usted nos está hablando de que hay que avanzar, hay

que transitar hacia la cuarta economía y, bueno, puede que estemos transitando hacia la cuarta economía pero estamos viviendo con salarios de segunda.

Entonces, no tiene ningún sentido plantearnos soluciones que no son soluciones en absoluto sin atender a las prioridades que ya tenemos, y entre esas prioridades siempre debe estar atender a la economía sumergida, es un problema endémico de nuestro territorio al que no se le han puesto las suficientes soluciones, no podemos permitir que haya esta red de subcontrataciones ilegales que generan un máquina de empobrecimiento, además gente que lleva toda su vida trabajando pero que no podrá acceder posteriormente a servicios sociales ni a una pensión digna. Por tanto, estas deben ser las prioridades que tengan claras para construir un modelo alternativo más allá de pensar –ya digo– pues en *startups* o un régimen de *emprendeduría* que viene en libros de autoayuda en muchos casos.

Una de las cuestiones que nos preocupa tenía que ver con que en esta legislatura quedaran cerradas las leyes básicas a partir de las cuales diseñar y comenzar a desarrollar lo que tenía que ser la siguiente etapa de la Comunitat Valenciana, una que entendíamos fundamental y por eso la traíamos aquí era la de Función Pública, que tiene que salir con el mayor consenso posible, estamos de acuerdo, pero no sé cuántos años lleva conseguir un consenso, sí, bueno, pero (*rient*), hemos tenido ya tres, entonces una cosa es que se registre; otra cosa es que se desarrolle; y otra cosa es que se apruebe en esta legislatura y todo indica que no va a ser así.

Lo mismo sucede con las diputaciones, es decir, cómo conseguimos la arquitectura básica institucional a partir de la cual desarrollar ese modelo territorial al que tenemos que ir, acompañado de una ley de mancomunidades, y que verdaderamente pues haga desterrar esas instituciones absolutamente opacas y absolutamente fuera de tiempo que solo han servido históricamente para la corrupción dejando muy claras sus competencias, ¿eh?, que pueden ser en apoyar a los municipios pero no con unos criterios partidistas, como estamos viviendo fundamentalmente en la Diputación de Alicante, sino con unos criterios objetivos.

Lo mismo pasa con otra ley muy importante que es la de la Lotup, que no se ha desarrollado de la forma que a nosotros y a nosotras nos habría gustado. Nosotros planteábamos un debate amplio sobre el territorio teniendo en cuenta que ese modelo salvaje del Partido Popular pues lo que hizo fue poner en venta el territorio, pero tenemos la alternativa ahora de haber mejorado esa ley, otra de las leyes que entendemos fundamentales. Esperamos que su grupo apoye nuestras enmiendas en la Lotup ya que, si bien digo, no es la ley que nosotros pensaríamos como un cambio estructural pero que sí que puede incorporar avances importantes. (*Soroll de papers*)

En fin, yo creo que sí que es cierto que el pueblo valenciano y la sociedad valenciana quiere que colaboremos, quiere que avancemos, pero esos avances y esa colaboración siempre tienen que venir a partir de unas prioridades claras, que esas prioridades las tiene que marcar las necesidades de la gente, por eso digo que no nos puede valer compararnos con el gobierno del Partido Popular, no nos puede valer mirarnos en el espejo del Partido Popular porque siempre nos veremos más guapos, nos tenemos que mirar en la realidad de la

sociedad valenciana y esa realidad sigue sufriendo la precariedad, sigue sufriendo barracones.

Bueno, nos alegra que se hayan dado explicaciones, pensamos que se debe seguir insistiendo en esta legislatura hasta el momento que se llegue, y digo que nos alegra porque este es el problema muchas veces de hacer una política en algunos casos que se excede en anuncios porque, luego, si no se cumplen se generen hipotecas, pero pensamos que hay que seguir, que era una de las prioridades clave, que era una bandera y que no podemos asumir estas cifras como un éxito sino como un fracaso.

Yo creo, y citaré (*rient*) a alguien, a un compañero de esta cámara que me dijo, «no hemos venido a esta cámara a tapar el humo, hemos venido a apagar la llama y a partir de las cenizas construir un país nuevo.» Esa es la tarea que tenemos por delante, no podemos dudar en las prioridades, no podemos dudar para quién estamos gobernando, y solo moviéndonos hacia adelante conseguiremos que este gobierno se mantenga en pie.

Moltes gràcies, president, y seguimos. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Ja finalitzarem el debat del matí en la possible rèplica del president del Consell al senyor Estañ, síndic del Grup Podemos-Podem.

El señor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Creo que, efectivamente, esta legislatura ha sido útil especialmente para los valencianos y las valencianas y sobre todo para aquellos valencianos que tienen menos oportunidades.

Yo creo que se ha hecho un trabajo, estamos haciéndolo aún porque quedan unos meses muy importantes, estamos haciendo un trabajo que orienta claramente una acción de gobierno favorecedora de la superación de las desigualdades, a pesar de todas las dificultades y a pesar evidentemente que cuando acabe la legislatura quedarán muchísimas cosas por hacer aún, por supuesto. Pero este Consell no ha sido neutral frente a esta cuestión, no ha sido nunca neutral.

Otra cosa es que, evidentemente, no hemos sido neutral frente a la desigualdad, otra cosa es que es evidente que también tenemos nuestras limitaciones, por ejemplo con la actuación en la ley de la función social de la vivienda que ha sido limitada, pero casi todo tiene cuestiones que para nosotros son fundamentales y que vamos a explorar en este tiempo y vamos a continuar trabajando para que, evidentemente, se supere la imposibilidad de que muchas personas lleguen a tener un alquiler.

Es evidente, hemos exigido al Gobierno de España, que ellos que sí que tienen capacidad normativa actúen para que no

sea voluntario sino que sea exigible el tema del marco del alquiler pero, evidentemente, nosotros también lo vamos a hacer incentivando para que efectivamente, finalmente, muchas de las viviendas que hoy no están en el mercado estén en el mercado y que baje un alquiler que para muchas familias es absolutamente insostenible.

¿Cuál es el proyecto? Es que, de verdad, creo que es un proyecto, el nuevo contrato social valenciano es un proyecto en el que podemos coincidir: crecimiento versus desarrollo, es decir, desarrollo; por otra parte, igualdad; y, finalmente, democracia. Creo que son tres pilares fundamentales de un nuevo proyecto que evidentemente tenemos que ir conformando con todas las visiones, porque no se trata simplemente de acordar cuando uno tiene razón, o teóricamente su razón es la única razón, en absoluto, se trata evidentemente de que sea dinámico y los acuerdos deben ser dinámicos; si uno se parapeta simplemente en su posición pues es evidente que es imposible llegar a acuerdos.

Por eso, es fundamental intentar buscar todas las intersecciones posibles y buscar todos los puntos de avance, y desde luego mirarlo desde una visión absolutamente abierta, sin prejuicios, abierta.

En estos momentos, yo le reitero que no hay una dialéctica de tamaño en las empresas, hay empresas grandes que hacen las cosas bien y empresas pequeñas que hacen las cosas muy mal; hay empresas grandes que tratan bien a los trabajadores y empresas pequeñas que los tratan fatal. Por qué? Porque efectivamente al final esta es la diversidad del mundo.

Por tanto, yo no creo que haya que hacer una especie de esquematización en la cual las grandes empresas son malas y las pequeñas son buenas, pues, no, hay de todo, y el hecho por ejemplo salarial es muy importante. Y, en estos momentos, quien más ha aprovechado la reforma laboral en algunos casos pues han sido algunas Pymes, desgraciadamente. Nosotros estamos por un fomento del tejido de las Pymes, y desde luego de apoyar a los autónomos y a las *startups* porque no es nada incompatible. De lo que se trata es que finalmente los convenios se cumplan, que el trabajo sea digno.

Y, efectivamente, estoy totalmente de acuerdo con usted, y ojalá forme parte de las resoluciones de este debate, tenemos que intensificar la lucha contra la economía sumergida porque, efectivamente, no solo afecta a miles de trabajadores que finalmente van tener dificultad ahora y en el futuro en sus pensiones sino que también afecta a la propia competencia entre las empresas, y esa es una cuestión que hay que eliminar.

La policía autonómica ha estado interviniendo en un plan especial el año pasado, pero tenemos que aumentar, también es cierto que tenemos que aumentar la propia policía autonómica que –como saben– está lejos de las 500 personas que deberían estar, pero esta semana que viene vamos a tener una reunión con el ministro y vamos a ver si de una vez por todas se puede cumplir para que la policía autonómica pueda tener, por lo menos, toda la capacidad para intervenir en cuestiones tan importantes como también la economía sumergida.

Por otra parte, efectivamente, estamos sí o sí en la cuarta revolución industrial, estamos. Nosotros podríamos mirar hacia el otro lado, pero es que si miramos hacia el otro lado nos vamos a quedar fuera. Las regiones europeas y

mundiales, los países, en estos momentos tienen que decidir si se suben a esta revolución o no se suben porque la revolución en sí misma no es buena ni mala, es un proceso de crecimiento determinado. Ahora, bien, es necesario que modelemos esa revolución industrial, que esa revolución industrial no deje por el camino a miles de personas fuera de juego, que las deje hundidas, eso es lo que tenemos que luchar, que la revolución sea una esperanza y que sea un avance y que finalmente haya mayor capacidad de redistribución de la riqueza. Porque lo decía antes también en el discurso: el problema grave que ha habido es que en estos momentos tenemos más capacidad de creación de riqueza que nunca, pero menos capacidad de redistribución.

Y la inteligencia artificial y lo que significa toda esta cuarta revolución tiene grandes posibilidades si somos capaces de que finalmente no genere más bolsas de marginalidad y más bolsas de riqueza.

Por tanto, es un elemento fundamental en el que evidentemente nosotros somos un actor que no tiene todas las capacidades, pero es un actor que va a jugar en la medida de sus posibilidades.

Por otra parte, le hacía referencia a usted a estas leyes básicas, que creo que sí que efectivamente son leyes fundamentales. Ya le he dicho que, antes de finalizar el año, dos leyes, la función pública y la ley de gobiernos locales, estarán presentadas.

Y, por otra parte, la LOTUP tiene que formar parte de este debate parlamentario y buscar soluciones, porque efectivamente ya se ha ido avanzando en toda la preservación de lo que es la cuestión medioambiental. Estamos viendo todo lo que ha significado el trabajo que se está haciendo con el Pativel y vamos a continuar, desde luego..., bueno, y la ley de L'Horta y tantas otras medidas de este tipo que se están llevando a cabo.

Pero es verdad que tenemos que saber de qué manera se produce un equilibrio entre la sostenibilidad y el desarrollo, y de qué manera además esto se hace de una manera que también finalmente no sea de una manera absolutamente ridícula un problema de debate de las grandes, digamos, formulaciones y no finalmente de la realidad de los hechos de cada momento.

Creo que muchas veces nos podemos perder en debates si esquematizamos, si simplemente buscamos antagonismos que en muchos casos no deben producirse.

Creo que para nosotros sabe que es fundamental el empleo. Es una cuestión básica, que es fundamental que el crecimiento sea sostenible y que, en cualquier caso, haya una transición ecológica, una transición energética hacia también la nueva economía.

Por lo demás, agradecerle como siempre su tono, su capacidad de aportación, y estoy seguro que las valencianas y los valencianos agradecerán que desde la discrepancia legítima, desde la vocación de sumar, desde la diversidad consigamos una Comunitat Valenciana mejor como estamos consiguiendo.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El señor presidente:

Moltes gràcies, president.

Senyories, hem culminat les intervencions del matí. Continuarem el nostre treball a partir de les 16:30, les quatre i mitja.

Se suspén la sessió. *(El señor presidente colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 14 hores i 50 minuts)

(Es reprén la sessió a les 16 hores i 38 minuts)

El señor presidente:

Senyories, continuem el debat de política general.

Es reprén la sessió.

Continuem amb la intervenció del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la síndica del grup, Carmen Sánchez, que intervindrà sobre la posició del president del Consell en el debat de política general.

Escoltarem amb atenció la intervenció de la síndica del Grup Ciudadanos. Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Sánchez Zamora:

Muchas gracias, *president*.

Señor *president*. *Membres del Consell*. Diputados y diputadas. Valencianas y valencianos que nos estáis viendo desde casa.

Si el debate del estado de la comunidad es el debate más importante de todo el año, el de hoy lo es más porque será el último que nos permita valorar cuáles son los resultados de gestión del Consell del *botànic* en estos tres años y ver hacia dónde se dirige la Comunitat Valenciana en los últimos meses de legislatura.

Y siento decirle, señor *president*, que desde mi grupo vemos un fracaso absoluto de su Consell, un suspenso claro en la gestión de la mayoría de las áreas fundamentales de cualquier estado de bienestar que se precie: sanidad, educación, bienestar social y justicia.

¿Es su Consell un Consell eficiente? Le contesto yo: no. No solo ha sido ineficiente y escaso en materia de políticas públicas reales, sino que su gobierno se parece a un patio del colegio, donde fulanito no se habla con manganito. Y esto le lleva a no hacer los deberes y a suspender septiembre tras septiembre.

El Consell ha fracasado en incumplimientos, en imposiciones, en luchas de poder y ahora también en corrupción. Han pasado de ser el pacto del *botànic* a ser el chasco del *botànic*. *(Aplaudiments)*

Mire, señor *president*, debo serle sincera, el único destello de luz que veíamos en el chasco del *botànic* con este supuesto cambio en la política valenciana era que prometían hablar de corrupción en tiempo pasado, pero no ha sido así.

Han demostrado que la corrupción en la Comunidad Valenciana es pasado, pero sigue siendo presente. No hay corrupción ni buena ni mala, hay corrupción y punto. Ustedes dicen que no tienen nada que ocultar. Nosotros, que ya es hora de hacer un ejercicio de transparencia parlamentaria y de depurar responsabilidades políticas. Están haciendo lo mismo que el Partido Popular: echar balones fuera y estar cargados de excusas falsas. Desde Ciudadanos lo único que decimos es: ¡basta ya!

Y ¿qué decir sobre el escándalo de la Diputación de Valencia por Divalterra? ¿Se acuerda de Divalterra, señor Puig? La única diferencia entre Divalterra e Imlsa es el nombre. La única diferencia era que tenían la oportunidad, ustedes sí, una oportunidad de oro de demostrar que otra política era posible, pero lejos de cambiar el modelo del Partido Popular en la gestión de empresas públicas, lo han copiado a imagen y semejanza.

Y su forma de regeneración ha sido mantener al señor Rodríguez como alcalde de Ontinyent, pese a la supuesta gestión irregular de Divalterra. ¿Cree usted que puede ser un buen alcalde cuando no es un buen presidente de la Diputación de Valencia ni un buen afiliado del Partido Socialista? (*Aplaudiments*) Seré clara: no, no puede serlo.

Y suma y sigue, porque en esta legislatura se ha destapado la presunta financiación irregular de 2007 de su partido y del Bloc, que forma parte de Compromís, sus socios. Supuestos delitos electorales, falsedad documental continuada o malversación de caudales públicos. ¿A mí esto a qué me suena? Son exactamente los mismos delitos que el Partido Popular, los mismos cargos, mismas culpas, mismas estrategias de echar los balones fuera.

Y les recuerdo, señorías de esta cámara, que quedan diecinueve días para que acabe septiembre, y con ella, con septiembre, el plazo que nos marcamos todos en esta cámara para que empezase la comisión de investigación al respecto. ¿A qué estamos esperando, a qué? (*Aplaudiments*)

Pero además de la corrupción, además vemos los mismos vicios: opacidad, dedazos, enchufismos y puertas giratorias, rivalidades internas, falta de gestión, promesas incumplidas y, sobre todo, decretazos. Porque su Consell, señor Puig, a estas alturas de la legislatura, solo tiene dos decretos ley menos que sumando la legislatura del señor Camps y la del señor Fabra. Veinticinco entre las dos legislaturas. Y ustedes solos el pacto del *botànic* llevan veintitrés. ¡Animo que llegan!

Con esta forma de hacer política, señor Puig, no me extraña que aún haya valencianos que creen que en la Comunidad Valenciana sigue gobernando el Partido Popular.

El abuso de contratos menores sigue siendo la práctica habitual por parte del *botànic*, lo que ha llevado a desvelar posibles casos de fraude laboral por la cesión ilegal de trabajadores. Por ponerle un par de ejemplos: Ferrocarrils de la Generalitat Valenciana o la Agencia Valenciana de Turismo.

Y no podemos pasar por alto la precipitada apertura de À Punt. Las emisiones no deberían haber empezado hasta tener una parrilla completa, atractiva y suficientemente potente como para atraer a la ciudadanía valenciana.

Los bajos niveles de audiencia de la nueva televisión son el reflejo de un proyecto que tiene poco de innovador, que es una copia del que ya se cerró y que de seguir por este camino perderemos todos los valencianos la oportunidad de tener unos medios de comunicación referentes en Europa.

Aún así, seguimos teniendo la esperanza de que sea la televisión autonómica plural, sostenible, despolitizada y de calidad que nos prometieron a todos los valencianos en esta cámara.

Continuemos con los chascos del *botànic*, con todo aquello que anunciaron a bombo y platillo y que no han cumplido. Recuerdo que en una de sus últimas sesiones de control, señor Puig, dijo que el *botànic* había cumplido el 80% de las políticas públicas. Y, desde luego, hay que tener mucho osadía para validar ese porcentaje, porque son el Consell del incumplimiento y le pondré ejemplos al respecto.

El primero, los barracones en los colegios públicos de la Comunitat Valenciana. Al principio, nos presentaron la panacea, mediante el plan de dignificación de infraestructuras educativas en 2016, un titular muy chulo que el viento se llevó.

Año y medio después llega el famoso plan Edificant, lo que significa que el primer plan ya no funcionaba. Para Ciudadanos, este plan Edificant supone dos conclusiones: en primer lugar, la evidencia de la incapacidad de la *conselleria* para gestionar la eliminación de los barracones; en segundo lugar, la sobrecarga administrativa a la que han sometido a los ayuntamientos de la comunidad.

Ustedes van de fracaso en fracaso por su improvisación y descoordinación, y esto da lugar a que año tras año se repitan los mismos errores. La semana pasada nos sorprendíamos con la instalación de otros siete barracones para 200 alumnos en la provincia de Alicante, que siempre que pasa algo malo suele pasar en la provincia de Alicante.

Más de 11.000 niños volverán a comenzar el curso en barracones. Recordemos que en mayo de 2018, hace poco, aún contábamos con más de 1.800 aulas prefabricadas en la comunidad, miles de niños y niñas que aún no conocen lo que es estudiar en un aula de verdad. Y lo peor de todo es que terminarán su etapa escolar sin saberlo. (*Aplaudiments*)

Y continuamos con el espectáculo dantesco de la educación, con el acoso y derribo a la educación concertada, con el beneplácito del Partido Socialista, por supuesto. El 2017 fue el año Marzà, y creo que su *conseller* más famoso, con el permiso de la señora Oltra. Eliminó las aulas de la concertada por toda la comunidad, a criterio propio, en su afán de marginar la educación concertada por su sectarismo, hasta el punto que solamente la intervención del Tribunal Superior de Justicia ha permitido garantizar el derecho de libre elección de padres y madres, derecho que el señor Marzà había eliminado. Una demanda social real, a la que ustedes hacen oídos sordos cuando les interesa.

Otro de los temas de grandes éxitos del año Marzà fue el decretazo del chantaje, ya saben, más inglés a cambio de

más valenciano. Un nuevo intento de sectarismo donde el TSJ tuvo de nuevo que garantizar los derechos de los valencianos.

Este año, con la entrada en vigor de su ley de plurilingüismo, estamos ante una inmersión lingüística encubierta. Y llámelo como quiera, señor Puig, pero estamos ante una inmersión lingüística encubierta. Y es que existen centros donde los niños no están teniendo ni una sola hora en castellano, sobre todo en educación infantil, pero esto a ustedes les da igual. Ustedes hacen con su modelo de chantaje lingüístico lo que hace mi madre con las acelgas, que si no las quieres para comer, las tienes para cenar, pero comértelas te las comes. (*Aplaudiments*)

Señores del Consell, ¿cuándo se van a dar cuenta de que en la Comunidad Valenciana existen dos lenguas cooficiales? Y paren ya de eufemismos, porque donde quieren decir uso preferente, realmente están diciendo imposición. Y, desde luego, que el 2017 fue su año, señor Marzà, porque se permitió el lujo de dejar en la calle a casi 2.000 profesores interinos por no tener la *capacitació en valencià*, dando paso a otro de sus grandes éxitos. Solo la iniciativa presentada por Ciudadanos ha conseguido subsanar esta sangrante injusticia que ustedes siguen saltándose a la torera.

Y ¿saben cómo califican sindicatos e interinos la adjudicación de plazas del mes pasado tras las oposiciones? Masacre, señor Marzà, de masacre. Masacre porque la rebaremación *ad hoc* de las bolsas los han vuelto a dejar sin plaza, es decir, sin trabajo, sin nada.

Con todos estos antecedentes, señor Marzà, está más que claro que su política educativa consiste en una prueba de ensayo y error. No hay más que ver el último pitorreo del cambio de inicio de curso en la provincia de Alicante, vuelve a ser Alicante. ¿Cree que nuestros hijos e hijas deben formar parte de sus experimentos de laboratorio?

Y usted, señor Puig, usted es responsable de todo esto. Su tolerancia y pasividad es sencillamente inaceptable ante el fanatismo educativo de los señores de Compromís.

Pero seguimos hablando del chasco del *botànic*, tenemos que hablar de sanidad. Señora Barceló, en su día le di la enhorabuena por el cargo. Hoy le doy el pésame por la carga. Las listas de espera no solo no han conseguido reducirla, sino que han aumentado el número de pacientes hasta los 62.000.

Y para solucionarlo, ¿qué criterio está siguiendo la *conselleria* de sanidad?, porque bajo el mandato de la señora Montón, que vuelve a meterse en un charco ahora como ministra, se criminalizó la derivación de pacientes a la privada y se aumentó el gasto en autoconcierto, pero ahora parece ser que «donde dije digo, digo Diego», y ahora sí que vale el autoconcierto, ahora sí que vale el plan de choque. Seamos serios y hagamos las cosas bien.

¿Cuál es ahora su plan de acción, señora Barceló? Porque, *consellera*, lamento decirle que la señora Montón le ha dejado muchos problemas por solucionar y el tiempo apremia. Porque lo mismo que hemos hablado del año Marzà, podíamos hablar del cortijo de la señora Montón, repleto de enchufismos, corruptelas, dedazos, puertas giratorias y su propia versión de «salvada por la cartera y no sin mi máster.» (*Aplaudiments*)

Mire, lo ocurrido en la fundación La Fe de Valencia es absolutamente inaceptable. Es intolerable la desfachatez con la que la *conselleria* intentó ocultar el alquiler de suelo público del hospital sin contar con una autorización previa que lo aprobase. Es de vergüenza que remitiesen públicamente a mi portavoz de sanidad, el señor Córdoba, cuando se le preguntó directamente a la entonces *consellera* sobre el tema. La agencia antifraude a la que le presentamos el expediente al día siguiente de su denuncia pública dirá.

Pero al respecto de todo esto, yo le preguntó, señor Puig, ¿piensa cesar a la gerente del Hospital La Fe?, porque ella tenía la misma información que el director gerente ya cesado. Pero ¿no debería usted tener también esa información, señor Puig, de boca de su *exconsellera*? Yo creo que sí. ¿De qué hablan entonces en los seminarios? ¿Hablan de lo que pasa en su Consell? Bueno, ¿hablan en general?, porque si no, no lo entiendo.

Seguramente, la señora Montón, en esos retiros espirituales, tampoco les dio las razones por las que un periodista y escritor, del que no dudo que sea prestigioso en su sector, haya terminado siendo el director de gestión sanitaria con cero experiencia en el campo.

Otra prueba de ensayo y error es la nueva licitación del transporte sanitario. La *conselleria* de sanidad ha dejado a los profesionales de atención domiciliaria sin un medio de transporte, que es parte fundamental de su trabajo. La señora Barceló niega por activa y por pasiva el transporte de profesionales en bici, pero en el hospital de Alicante ya se han adquirido cuatro. Mire, yo lo que me imagino es a los profesionales de la provincia de Alicante haciendo las atenciones sanitarias de esta manera. (*Aplaudiments*) ¡Lamentable, lamentable!

Pero seguramente esta sea una decisión que viene a raíz de la que propone la señora Barceló, y es que cada departamento de salud se apañe con lo que tenga. ¿Eso es una garantía de igualdad de oportunidades de acceso a un sanidad pública, señora Barceló? Eso se llama hacer oídos sordos a la problemática que ustedes solos han creado. Eso se llama nula atención a la sanidad pública valenciana. Eso se llama desidia.

Aún hay que añadir otro aspecto nada baladí de la salud pública, y es que hace unos meses les avisábamos de que los casos de sarampión se habían multiplicado por cinco –ahí es nada– en la Comunidad Valenciana. Desde hace años no veíamos un brote de sarampión, una enfermedad casi decimonónica de esta magnitud. Conclusión, estamos viendo la involución de la sanidad en la Comunidad Valenciana. Resumiendo, la *conselleria* de sanidad lleva tres años suspendiendo en este debate. Cero logros, cero resultados y cero gestión. Cero patatero. (*Aplaudiments*)

Pero todavía podemos hablar de más chascos del *botànic*. sus promesas sobre las valoraciones en dependencia se han visto truncadas al no poder cumplir sus propias previsiones sobre valoradores en los ayuntamientos. Además, la lista de espera durante el verano ha vuelto a aumentar, cuestión que nos preocupa y mucho, sobre todo teniendo en cuenta que la *conselleria* también incumple sus promesas en cuanto a la contratación de quinientos técnicos prometidos para reforzar. Por no hablar de las personas que fallecieron entre 2014 y 2017 y siguen sin percibir las prestaciones reconocidas o que se quedaron a la espera.

Por otro lado, estamos en la obligación de hablar de la calidad de la dependencia en la Comunitat Valenciana, y es que llevamos tiempo denunciando el modelo *low cost* que está implementando la señora Oltra. Mire, señor Puig, nuestra comunidad es la tercera comunidad española con mayor número de cuidadores no profesionales, según los últimos estudios presentados. No solamente hay que mirar si se reduce la lista de espera, sino cómo se reduce esa lista.

¿Es este el modelo de dependencia que queremos a largo plazo para la Comunidad Valenciana? Pues, ya le digo que para Ciudadanos no lo es.

Tampoco es nuestro modelo esa forma de arrinconar la colaboración público-privada, señora Oltra, ya que faltan plazas en centros residenciales, y usted lo sabe.

Pero no terminan aquí las deficiencias de la *conselleria* que dirige la vicepresidenta, y es que a nuestro grupo le hubiese gustado poder celebrar el fin de la opacidad de la Conselleria de Igualdad y Políticas Inclusivas con el Síndic de Greuges. El incumplimiento de las recomendaciones del Síndic de Greuges y el agravio a su labor, en materia de servicios, sociales es un elemento característico de la gestión de la señora Oltra durante toda su legislatura. *Rescatem persones, senyora Oltra; està molt bé, però també rescatem la transparència, per favor, també. (Aplaudiments)*

Por otro lado, reiterar nuestro ofrecimiento para seguir avanzando en temas de igualdad, especialmente en todo lo relacionado con la lucha por la erradicación de la brecha salarial, la conquista de derechos del colectivo LGTBI y, por supuesto, el fin definitivo de la terrible enfermedad social que supone la violencia machista en nuestros días, para que no tengamos que volver a condenar otro asesinato, como hemos hecho hoy.

Y una humilde petición, por favor: dejen de lado las batallas partidistas por ver quién se coloca la medalla en este tema, porque lo importante no es quién lo hace, sino que se haga. Simplemente, por ustedes, por las valencianas, por las víctimas, por todos, no lo vuelvan a hacer, por favor. *(Aplaudiments)*

Pero continuamos con más ejemplos de inacción del *botànic*. El anteproyecto fantasma. Y no, no estoy hablando sobre ninguna zaga cinematográfica, me refiero al anteproyecto de reforma del sector público de la Comunitat Valenciana. Y es que, bajo el mandato del señor Soler, ha empezado la casa por el tejado. Porque, mientras crean más institutos, más agencias y engordan el sector público instrumental, aún no nos han presentado, en más de tres años de legislatura, un borrador definitivo ante el proyecto del sector público de La Generalitat. Y este es un asunto que deberían analizar desde la autocrítica, porque ustedes mismos se fijaron esta cuestión como objetivo en el seminario de Morella, el primero de todos, y, de repente, el verano pasado, el de 2017, misteriosamente, aparece como objetivo cumplido. Yo imagino que el señor Soler tendrá el borrador guardado en un cajón porque, lo que es a estas Cortes, no han traído nada de nada. *(Aplaudiments)*

Otra patata caliente de la *conselleria* de hacienda es el modelo de financiación autonómica. Al principio, quisieron hacer de la infr FINANCIACIÓN su lema, su bandera, su mitin electoral, su caballo de batalla. Ahora, sin embargo, se trata de una reivindicación en la que el Consell ha perdido toda credibilidad. Y se lo digo, señor

Puig, porque, mientras que el señor Soler nos decía en sede parlamentaria, en junio, que continuaría con esa actitud reivindicativa sobre este asunto, en agosto votaba a favor del objetivo de déficit para las comunidades autónomas, un parche de 850 millones de euros que son pan para hoy y hambre para mañana. Esto no es un logro, señor Puig; esto es más deuda.

El chasco del *botànic* ha pasado de puntillas y con la boca pequeñita ante el problema de la financiación de la Comunitat Valenciana para no enfadar a su presidente Sánchez. Pero, ahora, el colmo, ahora les echa las culpas al presidente del Senado y a la presidenta del congreso por su falta de acción ante el nuevo modelo de financiación. ¡Vamos! Esto es el colmo de echar balones fuera por no hacer nada al respecto.

Y una pregunta, ¿y Compromís qué opina al respecto? Porque Compromís está callado, callado en este tema. *(Remors)*

Y, si de hacienda nos trasladamos a la *conselleria* de economía, la falta de resultados no varía en exceso. Por ejemplo, el cambio de modelo productivo, la promesa estrella del *botànic*; ni está ni se le espera. ¿Por qué? Seguramente, esta pregunta deberían hacérsela conjuntamente tanto el señor Climent como el señor Soler. Porque, por un lado, desde la *conselleria* de hacienda, se presenta un plan para ayudar a los proyectos de inversión empresarial que ayudan a la transformación del modelo económico; y, por otro, el propio Ivace –y cito textualmente– «supone una clara duplicidad de acciones, creando confusión entre las empresas y aumenta la carga de trabajo administrativo de control de ayudas».

Y de energía mejor ni hablamos. El desbloqueo del plan eólico va tremendamente lento. Y, en cuanto a energía fotovoltaica, las trabas burocráticas están frenando más de mil millones en inversión en parques. Por no hablar de la falta de interés hacia el vehículo eléctrico y al desarrollo de la industria y en infraestructuras alrededor del mismo.

En cuanto a la industria, parece que, desde la *conselleria* de economía se ha dejado de lado el plan estratégico de la industria valenciana. Observamos que no tuvo que ser muy enriquecedor el viaje del *president* con el señor Climent a China y Japón, un viaje del que, por cierto, a día de hoy, seguimos sin tener los datos en el portal de transparencia, seguimos sin saber cuánto costó ese viaje. *(Aplaudiments)* De lo que sí que tenemos los datos y sabemos cuánto ha costado ha sido el viaje que le pagamos entre todos los valencianos a un concierto de Raimon, fuera de agenda, en Barcelona. ¡Lo que les gusta a los presidentes socialistas los conciertos fuera de agenda! *(Aplaudiments)*

Mire, señor Puig, los últimos datos del paro, publicados hace escasamente una semana, nos muestran un aumento de 7.500 personas paradas más en el mes de agosto; de ellas, 2.700 pertenecen al sector industrial. *(Remors)* Si podemos parar un poquito...

El senyor president:

Sí.

Senyories, per favor, demane silenci per a poder escoltar, amb tot el silenci requerit, la síndica del Grup Ciudadanos.

La senyora Sánchez Zamora:

Muchas gracias, señor *president*.

Como decía, los datos, siento decirselo, señor Puig, buenos no son. Y si la solución que tienen ustedes son los planes *avalem*, pues, apaga y vámonos, porque no son la solución para nada, simplemente por la misma naturaleza de los contratos que ustedes están ofreciendo, y ustedes mismos lo saben.

Pero en Ciudadanos estamos obsesionados con la creación de empleo. Y es por eso que vamos a presentar dos propuestas de resolución para mejorar la empleabilidad. En primer lugar, para personas con discapacidad; y, en segundo lugar, otro, en el ámbito rural, con fines medioambientales.

Y, dentro de su larga lista de incumplimientos, señores del Consell, ¿se acuerdan de las infraestructuras de la Comunitat Valenciana? ¿Saben que nuestras carreteras están en peores condiciones que al principio de la legislatura? La señora *consellera* no está, ¡qué lástima!

La sensación que tenemos es una falta absoluta de previsión, en lo que a planes de infraestructuras se refiere. Eso y que continúan los vicios electoralistas, anunciando las grandes inversiones al final de la legislatura.

En materia de obras públicas, encontramos la estrategia para transportes e infraestructuras, 2018-2030. ¡Qué curioso! Qué curioso que en esta estrategia sí que cuenten con la colaboración público-privada. ¿Aquí sí? ¿Aquí sí que cabe la colaboración público-privada? Entonces, ¿qué pasa en sanidad, qué pasa en educación? Miren, este es un ejemplo más de que su política da bandazos y es del todo incongruente.

Otro ejemplo en el que demostramos que las infraestructuras son clave para la competitividad y el desarrollo socioeconómico de nuestro territorio: el corredor cantábrico y el corredor mediterráneo. Este último, parado desde 1990, es el claro exponente de que los valencianos merecemos esta infraestructura de una vez por todas y no seguir quedándonos con titulares para campañas electorales. (*Aplaudiments*)

Con el tema de la liberalización de la AP-7, una reivindicación que, según el señor Ábalos, se podrá llevar a cabo en 2020, pero, ¡ajo!, solo si les votan. Es decir, a la hora de utilizar este tema, la liberalización de la AP-7, con fines electoralistas, ahí no tienen complejo ninguno, ahí van a por todas. Muy bien.

Y en materia de vivienda. ¿Conocen realmente las necesidades en materia de vivienda? Porque, en su falta de planificación y de descoordinación, lo único que ha hecho su Consell es precarizar todavía más el acceso a la vivienda de la Comunidad Valenciana, especialmente si nos centramos en los jóvenes, que, dentro de esa espiral de precariedad en la que se encuentran, presentan una tasa de emancipación muy por debajo de la media española.

Y la ley por la función social de la vivienda ha resultado ser otro de los chascos del *botànic*. Una ley que está parcialmente tumbada por el Tribunal Constitucional. Pero es que, además, ha resultado ser una ley que incumplen sistemáticamente: primero, porque incumplen con la adjudicación de viviendas de emergencias social; y, segundo, porque tampoco están pagando las ayudas al alquiler ni están dando solución habitacional alguna.

Con más de siete mil hogares en riesgo de pobreza y exclusión social, no intente vender el discurso de la cohesión social, porque los anuncios de su Consell han resultado ser un espejismo y su gestión puro inmovilismo, (*aplaudiments*) inmovilismo que quedó en evidencia cuando les tuvieron que pedir que desarrollaran reglamentariamente la ley de pobreza energética. Y yo me pregunto, ¿cómo va ese desarrollo, cómo lo llevan?, porque aquí seguimos esperando.

Su bandera de desahucios cero. Pues, tampoco podemos celebrar esa bandera. Somos la tercera comunidad autónoma con el mayor número de desahucios. Las políticas del *botànic* han sido insuficientes, además de ineficaces, para solucionar un mal que, desgraciadamente, se ha implantado dentro de la Comunidad Valenciana.

¿Y en agricultura? ¿Hemos avanzado algo dentro de este año? Pues, siento decirles que no. La *Xylella* sigue haciendo estragos. Pocos avances vemos en (*tus*) ...

El señor president:

Tranquil·la, senyoria.

La senyora Sánchez Zamora:

No pasa nada.

El señor president:

Prenga vosté...

La senyora Sánchez Zamora:

Como decía, la *Xylella* sigue haciendo estragos. Pocos avances vemos en la inversión fitosanitaria. Muchas palabras y poca acción en el control cinético, por no hablar de las nulas medidas para prevenir los incendios en nuestra comunidad, dejando que sea la madre naturaleza la que ponga sus propias medidas para que no pase una desgracia como la de Llutxent, realmente lamentable. Sigue siendo, desgraciadamente, la *conselleria* fantasma.

¿Y si hablamos del abandono de la justicia, por parte de la *conselleria*? Falta de personal, mal funcionamiento de los sistemas informáticos, mala calidad en la prestación de servicios.

Señor Puig, quiero centrarme, especialmente, en las infraestructuras de la administración de justicia, absolutamente ignorada durante tres años, mientras que las quejas al Síndic de Greuges siguen acumulándose. Ante esta nefasta situación, resulta cuanto menos sorprendente que, tras más de tres años conociendo e ignorando la problemática de los edificios de la administración de justicia, nos encontremos, precisamente ahora, casi en precampaña electoral, con 200 millones de euros para infraestructuras judiciales.

Miren, señores del Consell, después de todo este análisis, la realidad es que la Comunidad Valenciana está estancada y está mal gestionada. Con su dogmatismo, han creado problemas donde no los había y han descuidado el interés general de todos los valencianos, de los que les votan y de los que no. Y donde el señor Mata solo ve marujeos estivales, en Ciudadanos vemos una falta de atención manifiesta en los problemas que realmente atañen a la Comunidad Valenciana.

Imagínese una familia numerosa en la que el padre y la madre, pues, no se hablan, no se llevan bien. Y, mientras tanto, todas las decisiones que tienen que ver con el futuro de los hijos están por tomar: dónde estudiarán, a qué médicos irán, de dónde sacarán el dinero para llegar a fin de mes, si sacarán buenas notas... Pues, miren, eso es lo que está ocurriendo en la Comunitat Valenciana. Papá Puig y mamá Oltra muy bien no se llevan y, ¿hablar?, hablan a ratos; (*aplaudiments*) y, mientras tanto, las decisiones de los valencianos están por tomar. (*Veus*)

Y, mire, un tema que nos preocupa y mucho, y aquí me voy a poner seria, (*veus*) son sus guiños...

El senyor president:

Un segon, senyoria, un segon. (*Veus*)

Senyories, senyories, senyora Cabedo, senyor Marí, si han de parlar, poden fer-ho fora de l'hemicicle, perquè estem escoltant amb interès la intervenció de la síndica del Grup Ciudadanos.

Disculpe la interrupció.

La senyora Sánchez Zamora:

Escuche, escuche.

Y un tema que nos preocupa mucho, decía, y que ahora me voy a poner seria, son sus guiños con el independentismo catalán. (*Veus*) Desde aquí..., sí, sí, Cataluña, Cataluña. Desde aquí, hago un llamamiento a todos para que la Comunitat Valenciana sea un referente de convivencia pacífica. No quiero para mi tierra lo que, desgraciadamente, estoy viendo en la comunidad vecina. No quiero ver familias que no se hablan por ese tema. No quiero que haya amigos que dejen de serlo por esta cuestión ni ver cómo las empresas huyen de la comunidad. Porque, señor Puig, las empresas huyeron de Cataluña por la crisis que generaron los independentistas. Vienen a la Comunidad Valenciana porque es la comunidad que tienen más cercana, no por su escasas políticas en tema industrial, se lo acabo de decir hace un rato. (*Veus i aplaudiments*) Abra los ojos.

Señores de Compromís, señores de Compromís, señora Oltra, señor Marzà, señor Morera, no pueden darle alas al nacionalismo más reaccionario, no deben hacerle guiños, porque es un tema tan grave, tan grave, que ha roto por completo la sociedad catalana y el estado de derecho. Señores de Compromís, atraigamos el talento, pero no traigamos los problemas. (*Aplaudiments*)

En definitiva i per a concloure, Ciutadans som l'alternativa seriosa, neta i sensata per a un govern a la Comunitat

Valenciana. I esta alternativa passa per acabar amb els barrancs i el sectarisme en l'educació, meritocràcia i transparència de veritat, primar la gestió per damunt del dogmatisme, aprimar l'administració pública per a estalviar, major recolzament als autònoms i a les pimes. Lluitar contra precarietat laboral dels nostres joves. Apostar per una igualtat real i efectiva. Invertir en infraestructures estratègiques, com a eina de cohesió territorial. I seguir reivindicant sense complexos un model just de finançament autonòmic.

Senyor president, si vosté i el seu Consell no poden afrontar el vertaders problemes de la nostra comunitat, si sap que el seu temps s'ha esgotat, siga responsable. Siga responsable i faça's a un costat. Convoque eleccions. Convoque eleccions, perquè la ciutadania valenciana mereix un govern millor.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria, moltes gràcies per la seua intervenció.

La contestació a la seua intervenció serà feta pel president del Consell.

El senyor president del Consell:

Molt bona vesprada, senyor president. Senyories.

Señora portavoz del Grupo Ciudadanos, señora Sánchez.

La pregunta, la que corresponde, la que entiendo que debe llevarnos a este momento es definir el estado de la situación en referencia a lo que ha sido este gobierno y lo que fue el 2015. Este gobierno tiene que asumir aquello que desde luego es su responsabilidad, que es desde el 2015.

¿Usted piensa...? Míreme a los ojos. ¿Usted piensa que está peor la Comunidad Valenciana ahora que hace tres años? (*Aplaudiments*) ¿Usted lo piensa?

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

Pero, ¿en serio lo piensan? Bueno, está mucho peor para ellos. Pero para usted, que es una persona sensata, supongo que no. (*Remors*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor president del Consell:

Usted es una persona sensata, y supongo que no. *(Aplaudiments)* Para ellos está peor, porque ellos tenían asumido que esto de La Generalitat era cosa suya, que ya era patrimonio particular, que era su chalé, y se ha acabado. Porque pensaban que las instituciones era una cosa de ellos. Pero no. Afortunadamente las instituciones no son de nadie, ni de ellos ni de nadie. *(Veus)*

El senyor president:

Un segon, president.

Senyor Alfredo Castelló. Senyor Alfredo Castelló, podem continuar el debat? Els demane silenci i respecte, com han tingut tots els oradors. Està contestant el president del Consell...

El senyor president del Consell:

Yo lo único que pido, señor presidente...

El senyor president:

... a la síndica del Grup Ciudadanos.

El senyor president del Consell:

Yo lo único que le pido, señor presidente, de verdad... Están bastante identificadas en este Pleno de las Cortes algunas personas, que están alterando permanentemente. Y le digo sinceramente, usted es quien debe decidir en cada momento cómo se gestiona este parlamento.

Pero por respeto a Ciudadanos y a su portavoz, les pido simplemente que este no es su momento. *(Aplaudiments)*

Y, señora Sánchez, la verdad es que yo siento que haga un juicio tan negativo. Yo estoy seguro que este juicio tan negativo, si lo analiza en profundidad, no es así.

No es así porque, cuando usted dice que no se ha hecho nada, cuando usted dice que no se ha avanzado nada, no tiene en cuenta que 1.300.000 personas, por ejemplo, en la Comunidad Valenciana ya no tienen que pagar el copago farmacéutico.

Usted no tiene en cuenta que una cuestión que Ciudadanos ha pedido a veces en España, decir que los libros de texto sean gratuitos, aquí ya son gratuitos. Hay muchas cosas que se han avanzado en este tiempo. O que se hayan duplicado las personas que están atendidas en la dependencia. O que haya 6.000 profesores más.

Todo eso son avances importantísimos que se han producido en esta sociedad, y que son avances bastante indiscutibles.

Pero yo entiendo que cuando se acercan unas elecciones, cada uno tiene que marcar las diferencias. Pero marcar las diferencias no es precisamente intentar generar escenarios que no son reales, porque eso yo creo sinceramente que los ciudadanos tampoco lo pueden entender, no lo van a entender.

Mire, de verdad, yo esta mañana lo decía también en otro momento. Las lenguas, nuestras lenguas no se merecen que sean objeto de confrontación. Nosotros somos tan de Vicent Andrés Estellés como de Miguel Hernández. No puede decir que se persiga el castellano en la Comunidad Valenciana, porque no es verdad. No es verdad.

No es verdad. Realmente el 96% de los niños y niñas valencianos saben perfectamente cuando acaban su edad escolar el castellano. El hándicap fundamental en las dos lenguas que en estos momentos tienen más dificultad son precisamente el valenciano, que solo el 36% tiene un alto conocimiento, y el inglés que es el 6%.

Por tanto, eso es lo que hay que revertir. No puede ser que ustedes no quieran que el valenciano sea una lengua igual que el castellano entre los niños y las niñas. Esa es la cuestión. La cuestión no es intentar confrontar las lenguas.

La realidad, lo bueno, lo positivo de este país es que tiene dos lenguas, dos lenguas propias, y que las tenemos que defender y que las tenemos que utilizar lo mejor posible, a ser posible.

Y también es fundamental que para que las nuevas generaciones tengan más oportunidades, sepan el inglés, pero el inglés de verdad, bien, con capacitación. Por eso, de verdad creo que hacer un debate permanente de la educación en esos términos tan descalificatorios me parece que no tiene sentido.

Porque se ha avanzado mucho en la educación. Tenemos menos niños por aula, unas ratios inferiores. Tenemos 6.000 profesores y profesoras más. Que por cierto, los profesores no se dedican a inocular ningún tipo de virus. Son profesores de primera, son profesores de categoría personal y profesional.

Y por tanto, cuando ustedes están diciendo lo que se está haciendo en las aulas, están atacando a los profesores, y no se lo merecen sinceramente. No se lo merecen. *(Aplaudiments)*

El plan Edificant es un plan que hacemos para intentar agilizar obras. Es posible, a través de la combinación, las sinergias entre las administraciones, avanzar más. Eso es lo que hacemos. Si hay distintas administraciones que pueden trabajar juntas para mejorar las instalaciones educativas, se hace.

Y se hace con libertad. Y el ayuntamiento que no quiere, no lo hace. Pero sabe, todos los ayuntamientos quieren, porque cualquier persona que ha estado en el mundo local sabe perfectamente que lo que quiere es que sus escuelas estén lo mejor posible.

Y por eso están trabajando y están actuando de una manera absolutamente responsable los ayuntamientos.

Decía usted además que todo lo malo parece que pase en Alicante. Pues no. Yo tengo la mejor opinión de Alicante y

creo todo lo contrario. De hecho, esta mañana hemos hecho muchos anuncios de cosas positivas que van a pasar en Alicante.

Pero es que en educación más de la mitad de esos 6.000 profesores nuevos están en Alicante. Más de la mitad, 3.000 profesores en Alicante. Pero es que los tres colegios nuevos que se han inaugurado están en Alicante. Ahora que han dejado de tener barracones.

Claro que aún hay barracones, lo he reconocido esta mañana, lo hemos dicho. Pero hay la mitad de barracones. Es cierto. Y vamos a luchar para que lo más pronto posible acaben. Por eso, hemos hecho también Edificant.

Pero mire, en educación creo sinceramente que hay que ser responsables. Hay que ser responsables porque efectivamente nos estamos jugando el futuro. No se puede hablar de que hay una persecución a la escuela concertada. Si hay más aulas concertadas ahora que en el 2015.

Por tanto, no tiene por qué haber ningún tipo de problema. Ahora bien, en la educación no obligatoria, como es el bachillerato, en ninguna comunidad –alguna, por no decir ninguna. En alguna, creo que es Madrid la única– se concierta el bachillerato, que no es obligatorio.

Y aquí, ustedes, que están siempre por la eficiencia, que están por reducir gastos, ¿creen que es razonable que, teniendo plazas públicas, tengamos que pagar privadas? ¿Le parece razonable? Pues no es razonable. No es razonable. (Aplaudiments)

Y si alguien en la educación obligatoria quiere ir al colegio privado, al instituto privado, tiene todas las posibilidades, claro que sí. Claro que sí. Yo estoy a favor absolutamente de la existencia de colegios privados, por supuesto.

Porque eso es la libertad. Eso es la libertad. Pero usted no me exija que yo le tenga que pagar desde lo público (aplaudiments) una opción privada. Es que eso es elemental.

Pero, mire, eso que yo estoy defendiendo aquí, ¿sabe quién lo defiende? Lo defienden en Castilla-León, que no son de extrema izquierda precisamente, ¿entiende? (Aplaudiments) Pues ya está bien, ya está bien de hacer tantos brindis al sol.

Mire, efectivamente nosotros creemos que la libertad es un elemento fundamental. Libertad e igualdad. Y la libertad educativa, miren en qué datos se plasma más claramente.

El 94,40% de admitidos provisionales ha sido en la primera o en la segunda opción. ¿Dónde está el problema, señora Sánchez? ¿Dónde está el problema? Yo sinceramente no sé dónde está el problema.

Y respecto a los interinos. Efectivamente, hay un problema. Esta mañana lo he explicado en el ámbito general de la función pública. Es verdad que durante mucho tiempo no se han hecho oposiciones. ¿Y eso qué ha significado? Una injusticia para algunas personas que hubieran podido presentarse.

Y ahora hay otro problema también: la injusticia que puede representar para personas que no han tenido opción. Y por tanto, esa es una dialéctica que está ahí, y nosotros estamos

por la igualdad de oportunidades, de los que son interinos y de los que no lo son.

Y en ese sentido, le tengo que decir que al final de todo este proceso habrá menos de cien personas que no han encontrado plaza. Y no han encontrado, porque no quieren ir a según qué sitios determinados. Pero si han aumentado las plazas, como han aumentado, no tiene ninguna lógica que nadie se quede fuera. Y nadie se va a quedar fuera.

Pero lo fundamental en estos momentos es que estamos racionalizando todo el proceso de acceso a la función pública, tanto en educación como en sanidad, como en la administración general. Lo que se está haciendo es intentar cubrir plazas de una manera lógica, con el mérito y la capacidad, que es lo que no se ha hecho hasta ahora.

Por tanto, a partir de estas cuestiones creo que evidentemente debemos avanzar para ir mejorando siempre. Nada está bien hecho para siempre. Y siempre evidentemente tenemos que mejorar.

Pero mire, en la sanidad, cuando usted me está hablando de que el sarampión tiene... Pues no sé, es posible, y es posible que en un momento determinado haya otra enfermedad que también pueda tener una punta determinada, pasa a veces con la gripe.

Bueno, pero lo que es cierto es que la mayoría, la inmensa mayoría, el 91% de la población valenciana piensa que el sistema público de salud es muy bueno. Eso es lo que piensan, y que tienen una buena atención.

Por tanto, ciertamente tenemos que mejorar, y es evidente que el sistema público de salud tiene tensiones económicas importantes. Pero por eso pusimos desde el primer momento las cosas claras.

Primero, universalización de la salud, que no estaba. Aquí había valencianos y valencianas, personas residentes aquí que no podían acceder a la salud. Primera cuestión.

Segunda cuestión: acabar con los copagos farmacéuticos que estaban impidiendo que muchas personas continuaran sus procesos de curación. Y 1.300.000 personas están en esa operación.

Y después, cuestiones básicas y fundamentales. Si hay medicamentos para salvar la vida de las personas, como la hepatitis C, pues se pone el dinero que haga falta. Y si han hecho falta 150 millones de euros, pues se ha puesto, porque se ha tratado de salvar vidas humanas. Esa es la prioridad del gobierno valenciano en sanidad. (Aplaudiments)

Y respecto a la dependencia, tengo que decirle que hablaba de valoradores. Había dieciocho. Hay más de 500 ahora. Estábamos en 40.000 dependientes. Hay ya 70.000 dependientes, cobrando. Estábamos en una lista de espera de 46.000, y ahora hay 20.000. Antes eran cuatro años lo que costaba, ahora es un año.

Ciertamente esto es un avance. ¿Es triunfalismo? No, porque sabemos que mientras haya una persona que no tenga plaza en un momento determinado, pues efectivamente habrá un problema. Pero evidentemente nadie puede ser tan obtuso

como para no entender que se ha avanzado de una manera clara y evidente. Por tanto, esa es la realidad.

Y respecto a cómo se está gestionando en dependencia respecto a las empresas, yo lo que le digo es que no hay ninguna obsesión ideológica al respecto. Porque efectivamente en estos momentos lo que se ha hecho en la colaboración público-privada es que se han ofertado 3.300 plazas y solo se han cubierto 2.800.

Con lo cual es evidente que aún hay empresas que pueden en un momento determinado acceder. Por tanto, de lo que se trata aquí es de sumar sinergias y de intentar solucionar los problemas de las personas que son lo prioritario para nosotros.

Desde la perspectiva del sector público, es evidente que el sector público desde luego no ha hecho lo que usted dice, ese crecimiento masivo, en absoluto. Lo que hemos intentado es poner orden.

Hemos salvado la SGR, que estaba absolutamente arruinada. Hemos puesto al día el Instituto Valenciano de Finanzas. Hemos puesto al día todo lo que son las empresas que estaban en decadencia absoluta.

Ahora bien, si usted lo que me dice es que no quiere que haya sector público valenciano, yo le digo que no estoy de acuerdo en absoluto. Creo que debe existir un sector público vigoroso, un sector público que dé respuesta a lo que son problemas a los que se tiene que dar respuesta por parte de La Generalitat de esa manera.

Modelo de financiación. Yo no sé, me puedo desgañitar esta tarde, y lo voy a hacer si es necesario, pero le voy a decir con total claridad: no hay ni un paso atrás, ni ahora ni nunca lo va a haber.

Tengo la absoluta seguridad de que vamos a luchar juntos, todos los que estuvimos juntos, y espero que seamos todos, para conseguir el modelo de financiación justa que se merece esta tierra, la Comunitat Valenciana.

Y que tengamos los mismos recursos que nos corresponden en tanto a cuántos somos habitantes y en cuanto a la realidad nuestra. Y yo le tengo que decir que, evidentemente, bueno, pues ahora no estoy huyendo diciendo que el presidente del Senado (*inintel·ligible*) ... No, no. Lo único que digo es que para evidenciar, para que usted lo vea, para que todos los vean, para que sepan realmente qué decimos en Madrid, lo que quiero es simplemente que después de nueve meses en el Senado pueda comparecer como presidente. ¿Le cuesta tanto entender esto? Pues es una cosa elemental.

Y ahí voy a decir lo que digo aquí y en todas partes, ahora y en toda la legislatura, que no vamos a admitir que los valencianos sean discriminados. Punto final. (*Aplaudiments*)

Ahora bien, vamos a ver si nos entendemos, ¿usted está a favor del reparto del objetivo de déficit actual o el anterior? Ahora cuando salga, si es posible, me da la respuesta y a partir de esa respuesta pues podremos saber exactamente cuál es su posición.

Por lo demás, es evidente que el viaje a China y a Japón, como el viaje que hemos hecho a Canadá, ha sido un viaje con

las empresas valencianas y ha sido un viaje positivo, extraordinariamente positivo. Y ahora el *conseller* va a volver a ir a Tianjin a firmar un convenio y es positivo y es bueno y es favorable y las empresas están a favor y lo vamos a continuar haciendo. Porque eso es apoyar la internacionalización.

¿Usted sabe que este año hemos exportado alrededor de treinta mil millones, veintinueve mil para ser exactos, veintinueve mil millones de euros? ¿Usted sabe que las empresas nos piden también que vayamos con ellos para intentar ayudar a abrir mercados, a trabajar con ellos?

Eso es un trabajo positivo que estamos haciendo y, efectivamente, es una mirada bastante alicorta pensar a ver cuánto ha costado o no. Lo que ha costado es que le aseguro que ha costado lo que mínimamente nos ha costado. No, es que, de verdad, ¿cuánto ha costado? No pasa nada, pero sí... (*Veus*)

Vamos a ver, pero... (*Veus*)

El señor president:

Per favor, senyories, per favor. (*Veus*)

El señor president del Consell:

No pasa nada. Lo que ha costado el viaje no tiene ningún problema. El viaje saldrá en el portal de transparencia, como salen todos los viajes. No hay ningún problema. Eso era antes, que no salía. Ustedes, desde luego, no criticaban nada antes. No criticaban. (*Aplaudiments*) Pero ahora sí que salen, ahora sí que salen. Sí, antes no criticaban nada. Bueno, algunos de ustedes estaban ahí, por tanto es normal.

Pero bueno, en cualquier caso es verdad que nosotros estamos con la empresa y estamos trabajando con la cámara de comercio y estamos haciendo viajes conjuntamente con los empresarios de la CEV y la cámara. Y estamos trabajando con la mayor voluntad para intentar resolver problemas para mejorar un pilar fundamental de nuestra economía que es la internacionalización.

Por otra parte, es evidente que cuando usted se refiere a que el Avalem Plus no es solución, tendrá otra solución más interesante. Resulta que esto a la Unión Europea le parece bien, parece que hemos sido capaces de dar una solución rápida a un problema que en España no tenía solución.

Yo lo hablé eso con el ministro Montoro y no había solución en aquel momento porque España, que tiene la mitad de los fondos de garantía juvenil, tenía una ejecución bajísima. Y nosotros hemos buscado una solución.

Una solución que no pasa por hacer más empleo público, sino que de lo que se trata fundamentalmente es que, a través de los ayuntamientos, se les da la primera oportunidad a jóvenes que contactan con empresas. Y el éxito es que más del 50% han continuado trabajando en esas o en otras empresas. Y eso es lo que tenemos que continuar haciendo, dar oportunidad a los jóvenes. ¿O es que usted prefiere que los jóvenes se queden en casa?

Y además, también se puede contratar con la garantía juvenil con empresas privadas. Si se está haciendo. Lo que pasa es que, efectivamente, a veces este programa Avalem Plus ha sido muy decisivo para que mucha gente, nueve mil jóvenes, tengan una primera oportunidad de trabajo.

Yo creo que solo por esos nueve mil jóvenes la verdad es que ha valido la pena. Y díganles ustedes a ellos que les parece mal, porque realmente ha sido un trabajo extraordinariamente positivo.

Y mire, a veces habla usted de la emergencia de los problemas de la ciudadanía en momentos extremos. Pues para eso se ha hecho la ley valenciana de inclusión, para que efectivamente ya no haya segmentadas distintas cuestiones, distintos (*inintel·ligible*) ..., sino que familiarmente se le pueda dar cobertura a toda la familia en un momento determinado que tiene una gran dificultad.

En estos momentos decía usted también que no se ha hecho nada por la vivienda de alquiler. Más de doce mil familias han tenido la ayuda por alquiler. Una ayuda pública para mejorar su capacidad para poder pagar el alquiler. Ha dicho que cero. No, doce mil y algo, que no me acuerdo exactamente la cifra. Pero más de doce mil. Pero bueno, efectivamente, no sé, usted lo ve así y tiene todo su derecho a ver las cosas como quiera.

Por otra parte, evidentemente, la *Xylella* no es culpa del gobierno valenciano, del Consell, y nosotros lo que estamos haciendo es siguiendo los parámetros y siguiendo exclusivamente aquello que se nos ha dicho por parte de las autoridades europeas que tienen competencias y las autoridades del ministerio. ¡Antes y ahora!

Y estamos haciendo lo que corresponde. Y es doloroso, sí, y por eso queremos ayudar a los agricultores que pasan por la dificultad. Pero, evidentemente, cuando hay una plaga de estas características lo que hay que hacer es tomar las decisiones que corresponden, porque si no sería simplemente prevaricación.

Por lo demás, respecto a los incendios, pues mire, sinceramente yo creo que ya expliqué, no sé, con bastante profusión la semana anterior todo lo que ha significado nuestra acción en los incendios. Yo creo que hay un trabajo enorme por parte de todos los cuerpos de seguridad, los bomberos. Se está haciendo un trabajo extraordinario.

Hay cada vez mayor capacitación, hay mejor metodología. En situaciones parecidas a las actuales climatológicas hay respuestas mucho más potentes y es una manera de dar respuesta a una cuestión que cada vez va a tener más problemas por lo que significa el cambio climático, por eso es fundamental la lucha contra el cambio climático.

Respecto a la justicia y a los doscientos millones de euros que hablan, no es que se empiece ahora. Es que estos doscientos millones parte se están ejecutando y, entre otras cosas, evidentemente todo tiene su tramitación. Y por fin Alicante tendrá palacio de justicia. No sé si eso le parece bien o le parece mal.

Por tanto, es evidente que, bueno, se está trabajando intensamente en todos los ámbitos con todas las dificultades

que tenemos. Pero yo creo, sinceramente, que si usted hace un análisis racional verá que la catástrofe que ha querido plantear hoy esta tarde no es tal, no es tal en absoluto. La Comunidad Valenciana está mejor y las políticas de una manera –digamos– razonable, están avanzando.

Ha entrado usted en el último tramo de su intervención en dos cuestiones. Una que tenía que ver con Cataluña y otra que tiene que ver con algunas de las propuestas que ha hecho. Mire, con todas las propuestas que usted ha hecho ya le digo estoy de acuerdo. Esas propuestas estoy de acuerdo, porque este Consell, esas propuestas, las está llevando a cabo.

Esas propuestas que usted ha hecho son propuestas positivas y estoy de acuerdo. Pero son propuestas que están llevándose a cabo. Habla usted contra la precariedad laboral, habla usted de infraestructuras, trescientos treinta millones en infraestructuras. Habla usted de modelo de financiación justa y en eso estamos trabajando.

Por tanto, estamos de acuerdo. Si esa es –digamos– su planta reivindicativa, estamos de acuerdo y podemos trabajar juntos y podemos acordar.

Respecto a Cataluña, sinceramente, mire, yo creo que ha sido ciertamente prudente en parte, dentro de lo que podía esperarse. Sinceramente creo que esta situación de Cataluña entorpece algunos elementos de convivencia general y creo que habría que ser, por parte de todos –lo he dicho esta mañana y lo reitero ahora– mucho más prudentes.

Y no intentar hacer de la situación catalana un conflicto permanente e intentar además hacer creer que este es un problema presente en la Comunidad Valenciana, que no es verdad, que lo saben perfectamente, pero que, bueno, es recurrente para intentar arañar unos cuantos centenares –ya no miles– de votos.

Pero bueno, lo que le quiero decir es que esta crisis no querida y que yo quiero y que nosotros queremos que se supere, sí que es cierto que ha tenido unas consecuencias. Y cuando las empresas han tenido que decidir, no ha sido por cercanía, hubieran podido ir a Aragón, está más cerca, hubieran podido ir a les *illes*, por ejemplo La Caixa. Podía haber ido a les *illes* y no ha ido.

Han venido aquí porque aquí hay seguridad jurídica, han venido aquí porque aquí hay un gobierno que ha generado estabilidad, diálogo social permanente y honradez. Y eso ha sido definitivo para la toma de decisión de las ochocientas empresas que se han ido, no solo de Cataluña, sino de otros sitios de España, aquí a la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

Y acabo ya diciendo que, efectivamente, es que apareció en un periódico, jamás me han preguntado por esta cuestión, pero..., y podría no entrar, pero entro porque me gusta. Sí, fui al último concierto de Raimon. Costó poco, costó la habitación. Pero fui, ¿sabe por qué? Porque Raimon fue un cantante que luchó por la democracia y por el valenciano como el que más, probablemente para la recuperación de los clásicos valencianos el que más. (*Veus*)

El señor president:

Senyories, per favor.

El señor president del Consell:

Y por tanto... *(Veus)* Y por tanto, fui en representación del pueblo valenciano. Porque al margen de todo, de todas las diferencias, es una persona, un intelectual de toda la Comunidad Valenciana. Y le voy a decir más, ¿sabe quién no estaba en ese acto que era fundamental porque acababa en su carrera? Entre otros, el presidente de La Generalitat de Cataluña.

Por tanto, yo creo que hay que ser más prudentes cuando se analizan algunas de las cuestiones que pasan en Cataluña y aquí. Y creo que sería muy importante, de verdad, asumir la diversidad y tener una mentalidad mucho más abierta. Eso sería muy positivo para todos.

Y hablando de familias numerosas, ya la señora Oltra y yo tenemos el carnet de familia numerosa. Son muchos. La verdad es que ahora nos lo dan ya a tiempo y hora, porque antes no los daban, ahora nos los dan a tiempo y hora.

Y hablando de familias, de verdad, no sé si es lo más apropiado que usted hable de familias unidas, porque para familias desestructuradas sinceramente usted es un buen ejemplo. Ahí arriba están sus compañeros a los que ustedes, por ser muy de derechas, les echaron.

Gracias. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Moltes gràcies, president.

Per a rèplica a la contestació del president del Consell té la paraula la síndica del Grup Ciudadanos, Mari Carmen Sánchez, que efectuarà la rèplica al president del Consell. Y escoltarem amb silenci i amb respecte com es mereixen tots els oradors perquè es pugui fer una rèplica correcta.

Senyories, escoltarem la intervenció de la síndica del Grup Ciudadanos.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Sánchez Zamora:

Gracias, señor *president*.

Mire, señor Puig, lecciones sobre crisis en los partidos, usted, el Partido Socialista a Ciudadanos ni una, ni una. *(Aplaudiments)*

Mire, señor Puig, ojalá por una vez me hiciese caso, que se dejase de triunfalismos y se centrara un poquito más en la autocritica. Porque si fuese así este debate sería mucho más

productivo para todos, para ustedes y para los valencianos que nos están siguiendo desde sus casas.

Por cierto, aprovecho la ocasión para dar las gracias a todos los medios de comunicación que están haciendo que este debate esté llegando a todos ustedes. Gracias. *(Aplaudiments)*

Mire, señor Puig, ¿estamos mejor que hace tres años? Sí. Si lo comparamos en cómo dejaron la Comunidad Valenciana los gobiernos del Partido Popular que nos dejaron la comunidad hecha unos zorros, pues sí, está mejor. ¿Y estaba mejor la Comunidad Valenciana en el 2015 que en 1995? Pues también. *(Veus)* Pero eso se llama progresión política generacional.

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Ramírez Martínez)

La senyora vicepresidenta primera:

Por favor, vamos a dejar que la señora Sánchez se exprese.

La senyora Sánchez Zamora:

Eso se llama simplemente evolucionar. Pero vamos, de ahí a que nos tengamos que conformar con el escaso avance que hemos visto en la Comunidad Valenciana, pues eso ya me parece insultar a la inteligencia, al menos, de mi grupo parlamentario y de todos los que opinan como nosotros. *(Aplaudiments)*

Pero es que, además, que la situación no avanza al ritmo deseado, es que ya no solamente se lo decimos nosotros, es que el señor Estañ lo ha dicho esta mañana. Es que sus socios de gobierno, sus socios del pacto del Botànic, del chasco del Botànic, se lo han dicho.

Pero si le han puesto una situación, un panorama en la Comunidad Valenciana que me daban ganas de decir: «Es que tiene razón.» Es que no se está avanzando al ritmo que esperábamos, señor Puig. De verdad, déjese de ese autobombo y ese espíritu triunfalista y haga un poquito de autocritica.

Porque mire, hace poquito yo leí que se madura y evoluciona cuando se hace autocritica y se acepta la crítica constructiva. Yo creo que aquí ahora mismo acabamos de hacer un ejemplo. Usted parece no hacerme caso, al menos no quererlo. Pero desde mi grupo, desde Ciudadanos seguiremos intentando que nuestra crítica constructiva cale, aunque sea ahora a final de la legislatura, en su Consell y en usted mismo.

Mire, para alzarse como máximos abanderados de un tema tienen que tener muy claro cuál va a ser su hoja de ruta durante toda la legislatura y les hablo de la transparencia. Porque, desgraciadamente, en su réplica no me ha hecho ni un solo comentario ni de transparencia ni de regeneración democrática, ni de los casos de corrupción de los que hemos hablado.

Mire, llevamos mucho tiempo diciéndoles que no sirve de nada crear una *conselleria* de transparencia, que no es más que un tótum revolútum con todos los excedentes del resto de *consellerias*, si luego no cumplen con sus deberes.

Hablamos de que el informe que saca la propia *conselleria* habla de que existen incumplimientos en el Consell, y las primeras *consellerias* son: en primer lugar, hacienda; en segundo lugar, educación; y en tercer lugar, ¡pásmense!, la propia *conselleria* de transparencia. Es decir, la propia *conselleria* de transparencia elabora un informe en el que se esclarea que ella misma no está cumpliendo con sus labores de luz y taquígrafos. ¡Vamos!, a mí es que no se me ocurre otra calificación que de penoso y de ridículo. (*Aplaudiments*)

Y no, y no, señor Puig, no, no, no están los datos de su viaje a China y Japón, el viaje tuvo lugar en el mes de abril, y mayo, junio, julio, agosto y septiembre, y créame que estamos en el grupo parlamentario mirando día sí y día también a ver si tienen a bien de colgar los datos. Me parece muy bien que haya sido productivo pero, ¿cuánto nos ha costado la transparencia, esta transparencia que ni está ni se la espera? (*Aplaudiments*)

Tampoco, tampoco sirve de nada crear institutos, agencias y demás entidades si no les dota de los medios materiales y personales suficientes para empezar a trabajar porque hasta ahora, además de generar duplicidades y confusión sobre las competencias entre *conselleria*, *consell* de transparencia y agencia antifraude, pues poco más se ha hecho. Sonadas son las quejas ya del *consell* de transparencia al gobierno y su atasco por la falta de medios que han llevado al Síndic de Greuges a tener que tomar parte en el asunto.

Y, bueno, de la agencia antifraude ya mejor ni hablamos que, hartos de esperar a que el Consell les dé un lugar donde poder trabajar y cansados de estar escondidos tras una puerta secreta de esta cámara en un despacho minúsculo como si fuese Harry Potter, han optado por buscarse ellos mismos una solución habitacional donde poder trabajar. Pero, mire, señor Puig, cambiemos de tema.

De verdad que me preocupa –y mucho– el camino que su Consell ha tomado con la educación. Pero ¿sabe qué me preocupa aún más? Que después de tres años de fracaso tras fracaso, de sentencias del Tribunal Superior de Justicia que tumban sus medidas, de manifestaciones por parte de padres y madres de la comunidad y de la comunidad educativa, después de generar problemas donde no los había y de crear confrontación y seguir anclados en el dogmatismo, lo peor de todo, señor Puig, es que no ha hecho absolutamente nada por combatir la deuda educativa que tienen ahora mismo en marcha los señores de Compromís. Y usted, señor Puig, usted, como director de orquesta, usted es el responsable de todo esto, de todo lo que ha ocurrido en la educación.

Y ¡claro que los profesionales de la educación de la Comunidad Valenciana son magníficos! ¡Por supuesto! Pero dígaselo también a esos 2.000 profesores interinos que siguen en la calle por no tener la *capacitació en valencià*. Este es un problema, este problema de los interinos (*apludiments*), los 2.000 interinos que están en la calle es un problema que generó el Partido Popular y que desgraciadamente ustedes han perpetuado. Y sabemos que sus promesas, bueno, sus promesas hay que cogerlas con alfiler, y es por

eso que presentamos esa iniciativa y seguiremos pendientes de que ustedes cumplan con la decisión que tomaron de que por fin tengan plaza.

Y, mire, dicen que ustedes han perpetuado derechos. Señor *president*, eso es falso, ustedes han coaccionado la libertad de elección de centro de padres y madres en la Comunidad Valenciana, lo miren por donde lo miren. Y ahora, encima, tienen la complicidad del Gobierno de España para seguir restringiendo esa libertad, porque ahora el señor Sánchez quiere eliminar el criterio de la demanda social que actualmente justifica y posibilita la elección de la concertada.

Entonces, explíqueme, señor Puig, la demanda social en la concertada no sirve, pero sí que sirve porque además es que es determinante para la implantación de la religión islámica en los centros escolares de la Comunidad Valenciana. ¿Esto es así? ¿Hasta ese punto llega su uso interesado de lo que es la demanda social real?

Y, mire, división y enfrentamiento es lo que están ustedes provocando con la nueva ley de plurilingüismo, es lo que comenzaron con el decreto chantaje y lo han perpetuado en su ley, y es –como decía– como las acelgas de mi madre, que si no las quieres para la comida, las quieres para la cena. Pero es que, encima, ha causado enfrentamientos en los centros escolares teniendo que decidir ellos mismos qué proyecto lingüístico quieren seguir en sus centros. Por cierto, seguimos esperando esas actas y esos expedientes acerca de cómo se ha llevado a cabo esas votaciones porque tenemos constancia de que no han sido todo lo transparente que deberían haber sido. (*Aplaudiments*)

Y yo entiendo que no le guste que año tras año sigamos hablando de barracones, ni de la guerra del señor Marzá a la concertada, ni del plurilingüismo, pero es que a nosotros nos gusta aún menos comprobar que no acaban con los problemas. Y es por eso que nosotros sí que ponemos, vamos a presentar unas propuestas de resolución centradas en eliminar las distinciones en la educación concertada y la pública, y en garantizar el aprendizaje equitativo del inglés, valenciano y castellano, un auténtico plurilingüismo sin chantajes.

En materia de sanidad, el absoluto desastre, ¡ja! Pues mire, hemos hablado de la alarmante situación que tenemos en la Comunidad Valenciana pero no hemos hablado del fracaso estrepitoso de la reversión del modelo Alzira. El dogmatismo de la señora Montón puede salirnos muy caro a todos los valencianos, La Generalitat puede llegar a pagar hasta dos millones de euros por los despidos improcedentes que los trabajadores de la Ribera han tenido que soportar y, aun así, ustedes siguen erre que erre que ahora la reversión le tiene que llegar al hospital de la Marina.

De verdad, ¿van otra vez a acometer el mismo error? ¿Otra vez otra reversión de otro hospital sin tener datos objetivos? ¿Cuánto nos va a costar a la Comunitat Valenciana? ¿Cuántos millones de euros más?

Mire, y por otro lado, es algo que no entiendo, aumentan el presupuesto de la sanidad año tras año batiendo récords, hoy otro aumento más, y pese a ello los valencianos estamos soportando la peor calidad asistencial de España, la peor, la peor, y aun así ¿nos tenemos que conformar, señor Puig, con la peor sanidad asistencial de España?

Mire, estamos sufriendo recortes de recursos, precariedad laboral de los profesionales, plan de infraestructuras sanitarias incumplido. ¿En qué invierten el presupuesto? Se lo dijimos una vez y se lo volvemos a repetir, la ideología es imprescindible pero no todo vale cuando estamos hablando realmente de la sanidad y de la salud de todos los valencianos.

El tema de hacienda, prometió adelgazar la administración pública, y a día de hoy es más grande que nunca en la Comunidad Valenciana. La creación de más agencias y organismos por parte de este Consell sin la reforma del sector público solo lleva a una cosa: competencias y funciones duplicadas aumentando el gasto público. Lo que nosotros proponemos es adelgazarlo para poder tener un margen suficiente para poder implantar la eliminación del impuesto de sucesiones, un impuesto tremendamente injusto que Ciudadanos llevamos mucho tiempo pidiendo (*aplaudiments*) y que es totalmente injusto.

Señor Puig,...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Sánchez.

La senyora Sánchez Zamora:

...-para terminar, un momentito, por favor-, a usted le gusta mucho hablar en sus intervenciones del cambio de paradigma y de cohesión social en la Comunidad Valenciana. ¿A qué se refiere realmente? ¿A tener lazos amarillos en la Comunidad Valenciana, en Valencia y en Crevillente? Porque eso no es Cataluña, ¿eh?, eso es la Comunidad Valenciana, lazos en Crevillente, en Elche y en Valencia. (*Veus*) O ¿a qué se refiere, a que Acció Cultural del País Valencià, una asociación que recibe fondos públicos de La Generalitat, flete hoy autobuses para asistir a la Diada catalana?

Eso sí que es un cambio de paradigma, una asociación de la Comunidad Valenciana que parece que le tiene tirria al término Comunidad Valenciana, que también recibe fondos de la Generalitat catalana y que tiene como objetivo acercar la cultura a los países catalanes, y es que encima esta asociación cuenta con su beneplácito.

Señor Puig, los fantasmas del independentismo...

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Sánchez.

La senyora Sánchez Zamora:

...están más cerca de lo que usted se está creyendo.

Esta es la realidad del cambio: (*inintel·ligible*), sectarismo y dogmatismo.

La senyora vicepresidenta primera:

Señora Sánchez.

La senyora Sánchez Zamora:

Este es el escenario en el que se encuentra la Comunitat Valenciana.

Señor Puig, por favor, por la ciudadanía valenciana deje de ejercer sus políticas en clave electoralista y deje la autocomplacencia y el autobombo, céntrese en la autocrítica, solo así podrá haber un auténtico cambio de paradigma en la Comunidad Valenciana. (*Aplaudiments*)

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyora Sánchez.

Serà ara el molt honorable president, serà ara el senyor Ximo Puig el que donarà la rèplica a la portaveu de Ciudadanos.

El senyor president del Consell:

Muchas gracias, señora presidenta.

Muchas gracias, señora Sánchez.

El cambio de paradigma se ha producido de la Comunidad Valenciana de la corrupción a la Comunidad Valenciana de la solidaridad (*aplaudiments*), de la Comunidad Valenciana de especulación a la Comunidad Valenciana de la innovación. El cambio se ha producido.

Y, mire, le voy a decir con total claridad que el avance social no se produce simplemente por una cuestión tecnológica porque usted ha dicho, «se estaba mejor en el 2015 que en el 1996»; pues en comparación con España, no. ¿Sabe que en 1995, en el año 1995 nosotros estábamos prácticamente en la media de España de renta per cápita, dos puntos debajo? En el año 2015 estábamos doce puntos por debajo. Por tanto, no se había producido un proceso de convergencia, se ha producido un proceso de divergencia. En el 2015 relativamente estábamos peor que en 1995.

Por tanto, esto no es una cuestión de que la cronología avance siempre necesariamente en la misma dirección, a veces va hacia adelante y a veces va hacia atrás. Así es la vida, es como la yenka.

Por lo demás, usted dice, el ritmo, no, ¡hombre!, no creo que quiera usted que vayamos al ritmo del señor Estañ, porque si vamos al ritmo del señor Estañ iremos hacia allá y usted está hacia allá, por tanto no creo que ese ritmo sea el mismo. Dice, «hay que ir más aprisa», pero si vamos más aprisa hacia lo que dice Podemos pues será muy difícil que lleguemos a un acuerdo porque usted quiere que vayamos más aprisa hacia el sitio contrario. Por tanto, esto de la velocidad no se puede confundir con el tocino.

Por lo demás, pues el debate de la educación, yo sinceramente lo daría ya, no sé, no sé qué quiere más que le diga porque se lo he dicho con total claridad. Mire, libertad educativa, el 90% de los centros, dos terceras partes del conjunto del centro ha aprobado el proyecto lingüístico del centro. Esa es la realidad, el 94,40% de admitidos provisionales ha sido en la primera o en la segunda opción. Ahora, eso sí, deciden las familias, no deciden los colegios que antes decían, «este sí, este no; este es de buena familia, sí, este es inmigrante, no.» Pues no, eso no va así. *(Aplaudiments)*

Por primera vez se ha hecho un arreglo escolar de los centros públicos y concertados con una visión global de barrio y ciudad. En el curso 2018-2019 la concertada tiene más unidades y más profesorado que en el 2015-2016. Hemos pagado los seis millones de deuda a profesores de la concertada que el gobierno anterior había dejado con mucha creencia, ¿eh?, con mucho cariño, ¿eh?, pero sin pagar. Y, bueno, esto es un proceso de intentar, pues, inventar una batalla, un conflicto que sinceramente no tiene ningún sentido. Y de verdad que ya lo siento que ustedes estén en ese posicionamiento.

Habla de la corrupción, de la transparencia, mire, yo estoy muy interesado en esta cuestión, ¿sabe?, porque toda la vida hemos estado defendiendo la honradez y la limpieza en la democracia. Y, por tanto, cualquier comisión que se haga al respeto pues estoy, estamos totalmente dispuestos a que se vea todo, a que se mire hasta lo último para que esté clara la claridad de todas las cuentas, entre otras, ¿sabe?, también las de Ciudadanos. Queremos, saber, también, cómo se ha financiado Ciudadanos. ¿Por qué? Pues porque es interesante que todos los partidos sepan exactamente cómo se financian. *(Veus)*

Y tenemos mucho interés de que finalmente se sepa, se sepa todo, y ¡claro que sí!, porque efectivamente aquí todos los partidos tenemos las mismas obligaciones. No hay ángeles puros que vinieron de la nada, no, no. Por tanto, es muy interesante y lo vamos a ver con total claridad.

Que usted ahora, en un ejercicio de hipocresía manifiesta diga que todos somos iguales y todos hacemos lo mismo, pues, sinceramente, lo único que desmerece es su propia posición política, pero a mí sinceramente me es bastante indiferente.

Mire, creo que la internacionalización no tiene que ver con un coste determinado, me parece que si ustedes están en contra de la internacionalización de la empresa y que el Consell apoye a las empresas pues lo dicen claramente y entonces ya sabremos de qué van. Porque ustedes tienen una política económica que es la mar de curiosa, es una política económica impresionante, dicen, «hay demasiados pocos servicios sanitarios educativos, hay demasiados pocos servicios sociales, y vamos a acabar con todos los impuestos.» Y lo vamos a pagar ¿cómo? ¿Nos lo van explicar? ¿Con cromos del Coyote? *(Rialles)* ¿Con qué lo vamos a pagar? Pues tendremos que pagarlo de alguna manera. *(Aplaudiments)* Es que es así, ingreso y gasto, ingreso y gasto porque, si no, si no hay ingreso no hay gasto, y por tanto esta es una cuestión bastante elemental.

Si ustedes quieren, de verdad son liberales, de verdad quieren tener un proyecto político basado en el liberalismo, si de

una vez por todas se definen de alguna manera y no simplemente están intentando hacer sombra a otro partido y jugar con el nacionalismo y todo esto, aparte de esto, que ya sé que les va bien, pero si alguna vez generan un espacio ideológico pues díganlo claramente: vamos a ser como los liberales alemanes, que no quieren que haya ayudas sociales; vamos a ser como los liberales suecos, que lo que quieren es que se acabe con todo tipo de ayudas a la inmigración. Bueno, ¡decidan! Lo que no puede decir eso es un partido que dice, «menos impuestos, más servicios públicos». Esto... es que esto, esto no es serio, sencillamente. *(Aplaudiments)* Es muy poco serio.

Y, mire, respecto a..., por acabar ya, porque no quiero abusar de su paciencia. Usted hacía referencia a la sanidad. En estos años se ha aumentado la inversión en sanidad en 900 millones. Si tenemos la suerte de aprobar los presupuestos del año que viene, serán 1.000 millones.

Y esos 1.000 millones han significado más centros de salud, han significado mejor atención, ha significado que nadie se quede al margen, que cuando hay un medicamento, lo utilizan los ciudadanos. Eso... ¡Ah! ¿No? No, no dé cabezadas. Eso es así. Claro que es así.

¿Cómo que no va a ser así? ¿En qué nos hemos gastado el dinero, en sanidad o en chupachups? No, nos lo hemos gastado en sanidad, en sanidad. *(Aplaudiments)* En una sanidad mejor para todos los valencianos y las valencianas.

Y eso es lo que hemos hecho. 1.000 millones más en sanidad, pues para gastar mejor en sanidad y para aumentar los servicios y para que los enfermos de la hepatitis C, que estos señores no pagaban, pues ahora tengan medicamentos, para que no paguen los..., para que ya no paguen los jubilados, los pensionistas... no paguen el copago. Para todo esto se ha gastado. Claro que sí. Bien gastado, ¿sabe? Porque lo más decente de un gobierno es apoyar a aquellos que lo necesitan en situaciones de dificultad.

Para acabar, ahora sí, sí que sí, Cataluña. De verdad, hagan alguna vez un ejercicio, sinceramente, de responsabilidad. Si quieren ustedes alguna vez que haya una convivencia efectiva, tienen que adoptar posiciones responsables.

Nosotros estamos de acuerdo en defender desde luego a las posiciones constitucionalistas, las posiciones en cualquier tipo en Cataluña y aquí, siempre. Porque nosotros defendemos la libertad y la convivencia. Pero no se puede estar echando gasolina todos los días. Porque eso, echando gasolina, no se soluciona. Se incendia más el incendio.

Y yo, sinceramente, le digo con total claridad que lo que queremos es que el estado de derecho sea lo que funcione con normalidad en toda España, pero que se acepte que existen singularidades y que se acepten las nacionalidades, que se acepte cómo es España. Y España, lo siento, no es simplemente como piensan algunas personas excesivamente jacobinas, excesivamente centralistas.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, continuarem ara en la intervenció del Grup Parlamentari Compromís i escoltarem al síndic del Grup Compromís, Fran Ferri, amb el mateix respecte i silenci que reclame per a tots els oradors, perquè pugua formular la seua intervenció amb totes les garanties.

Quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, faig meues les paraules del president de La Generalitat i de la resta de portaveus envers la condemna de l'última víctima, de la mort d'aquesta dona de Borriol en mans de la violència masclista una vegada més.

Senyor president de La Generalitat.

Senyora vicepresidenta.

Estimades conselleres.

Estimats consellers.

Companys i companyes de Les Corts.

Abans que res, senyor president, m'agradaria agrair-li la seua intervenció d'este matí. Crec que ha fet vosté un bon repàs de la situació política del nostre país després de tres anys de treball del govern del botànic.

Un discurs realista on ha tingut també en compte tots els reptes que ens queden per a afrontar, però també que ha posat de manifest tots els avanços que hem aconseguit, que no són pocs.

Avanços que no són abstractes, sinó que s'han traduït en la millora de vida de milions de valencians i valencianes des de l'entrada del govern del botànic.

El botànic no és un eslògan que fa bonic o una simple coalició de govern. El botànic és un instrument que tenim els valencians i les valencianes per a superar anys de retallades, de corrupció i d'injustícies.

El botànic vol dir que ara els diners van on han d'anar i no a les mangarrufes diverses. Ho saben les 123.000 famílies que ara tenen una beca de menjador que no acaba en juny ni comença en octubre, sinó que està en juny i en setembre també. *(Aplaudiments)* 40.000 beques més de menjador que amb els governs del Partit Popular. Això és ajudar les famílies i lluitar contra la pobresa.

Ho saben les famílies del 424.000 xiquets i xiquetes amb llibres gratuïts al Xarxa Llibres.

El botànic vol dir entendre que la salut és el més important que tenim. Per això ha de ser un dret i no un negoci. Ho saben

els valencians i les valencianes que viuen fora i els nostres veïns sense papers que amb este govern han tingut accés a la sanitat, perquè esta és universal. *(Aplaudiments)*

Ho saben també els 400.000 xiquets i xiquetes que ja no han de pagar el copagament o les 18.000 persones amb diversitat funcional, les 230.000 aturades o els 850.000 pensionistes que ara tenen ajudes al copagament.

El botànic també és sinònim de protegir els més vulnerables. Ho saben els més de 70.000 beneficiaris de prestacions de la dependència, que cobren a mes vençut els cinc primers dies laborables de cada mes front als quatre anys de retard que tenien amb els governs de Camps, de Zaplana i de Bonig.

Ho saben els beneficiaris de les 1.000 places addicionals per a persones amb diversitat funcional o els 21.368 titulars de la renda garantida de ciutadania, 10.000 prestacions més que amb els governs del Partit Popular.

El botànic vol dir treballar perquè ningú es quede fora de la universitat si no tenen recursos. Ho saben els 43.000 beneficiaris de les beques de La Generalitat de 2017, u cada de tres estudiants universitaris.

Ho saben els 1.700 beneficiaris de les beques salari i els més dels 100.000 estudiants de les universitats públiques valencianes que ara paguen un 15% menys en les seues taxes universitàries.

El botànic vol dir acabar amb les retallades que va imposar el Partit Popular i que van rebre una resposta contundent en la primera valenciana. Ho saben els i les alumnes de 69.871 professors i professores, més profes que mai, un per cada onze alumnes.

Ho saben els 4.000 alumnes que ja no estan en barracons i molts més que deixaran d'estar-ho. I atenció, s'ha augmentat un 580% del pressupost per a aules dignes amb el pla Edificant.

El botànic és sinònim d'una economia cooperativa que està al servei de les persones. Ho saben els 22.500 joves sense treball que s'han beneficiat de l'Avalem Joves. Algunes han dit que això era una «red clientelar» i jo li diria: la diferència entre el salari jove i el nostre Avalem Joves és que l'Avalem Joves va per a les generacions noves i el salari jove anava per a les noves generacions del Partit Popular. *(Aplaudiments)*

També s'han beneficiat les més de 50.000 persones amb l'Avalem Experiència. Ho saben els usuaris del Servef, que ha duplicat el nombre d'orientadors laborals.

I, per cert, compte amb la visió que tenen algunes del que és la col·laboració publicoprivada o la iniciativa privada, perquè defensen molt la iniciativa privada, però després són els que rescaten amb 300 milions d'euros la fórmula u, amb 60.000 milions d'euros als bancs i amb 1.200 milions d'euros la iniciativa privada de Florentino Pérez. Ja sabem d'on ixen eixos diners per a la iniciativa privada d'algunes.

El botànic és sinònim de protegir el territori, d'entendre que som un gran país i no un gran PAI. Ho saben els valencians de l'Horta que per fi veuen el nostre principal patrimoni protegit. Ho saben els 300.000 alumnes beneficiaris dels

programes d'educació ambiental per a aprendre a reduir i a separar residus. Ho saben també els nostres boscos, perquè ara s'invertix un 66% més en la prevenció d'incendis. Després d'anys de retallades, 10 milions d'euros més per a prevenció d'incendis.

El botànic vol dir treballar perquè tot el món tinga un habitatge digne. Ho saben les 50.000 famílies que han vist que este govern pagava el deute de 240 milions d'euros que va deixar la consellera Bonig, incloent el *pufo* de les 7.000 ajudes en els calaixos. Ho saben les 18.341 famílies que s'han beneficiat de les ajudes a l'habitatge.

I ací sí que estem parlant d'ajudar les famílies, de famílies de veritat. Quan no se pagava les ajudes a l'habitatge, ¿quina ajuda s'estava prestant a les famílies? Ja sabem a quines famílies volien beneficiar alguns: a les famílies de Blasco, a les famílies de Rus, a les famílies d'Ortiz. Eixes són les famílies que algunes volien ajudar. (*Aplaudiments*)

El botànic defensa un país més solidari. Ho saben els beneficiaris: de 24 projectes de cooperació a 98. Ara, els diners sí que van a cooperació i no a comprar pisets en Miami. Ho saben les persones refugiades que hem acollit.

Per cert, aquells que li diuen «buenismo» a salvar els xiquets i les xiquetes de morir a la mar, ¿com tenen la consciència tranquil·la quan li diuen bona nit als més menuts de la casa? (*Aplaudiments*)

Aquells que li diuen «buenismo» a acollir els que fugen de les bombes, de violacions i de patiment, ¿què farien si la seua família es trobara en eixa situació?

Això sí que és defensar la vida i no clavar-se amb el cos de les dones. I si això és ser *buenista...* (*aplaudiments*) sí, nosaltres som *buenistes* i a molt honra, a molt honra. *Buenistes*, de veritat. (*Aplaudiments*)

Com veu, senyor president, portem ja uns minuts parlant de mesures que milloren la vida de les persones en el seu dia a dia. Estic parlant d'escoles i universitats, de medicines, d'ajudes a la vivenda, de beques i professors, de dependència, de renda valenciana, de lluita contra el canvi climàtic i, així, un llarg etcètera de mesures d'este botànic i que li donen sentit. Perquè la prioritat d'este govern és clara: les persones i el seu dia a dia.

I davant d'este govern, ¿què tenim? Davant d'este govern, ¿què tenim? Una dreta que no té cap projecte. O que l'únic projecte que té i que ha d'oferir als valencians és el de sempre: corrupció, incompetència i retallades. I ho tapen, senyor president, perquè no es note parlant d'altres territoris.

Este matí he fet un exercici: he comptat quantes vegades s'ha anomenat Catalunya en el debat que ha tingut vosté amb la portaveu de la dreta i resulta que s'ha anomenat més vegades Catalunya que el concepte Comunitat Valenciana en el seu discurs. (*Aplaudiments*)

És evident que algunes preferixen ser catalanes de primera a valencianes de primera..., catalanes de segona a valencianes de primera.

Senyor president, des de l'últim debat de política general, els valencians i les valencianes hem tingut molt bones notícies gràcies al treball d'este govern, però també dels grups del botànic ací a les Corts Valencianes.

El canvi no ha parat ni un sol dia. La història ens ha demostrat ja moltes vegades que els drets no es regalen. Els drets es conquereixen.

Els valencians ens hem vist obligats a defensar els nostres drets davant uns governs que tenien mirament d'acabar per lectura única amb les conquestes dels nostres pares i les nostres mares, dels nostres avantpassats.

Per això és tot un orgull formar part d'este equip, d'esta àmplia majoria que recupera i guanya nous drets per als valencians i valencianes. Perquè, com vosté dia, quan no s'avança en drets, es retrocedix.

És un orgull que, a diferència de l'últim debat de política general, hui encenguem la televisió i tinguem un canal públic en valencià, independent, de qualitat. És un orgull que encenguem la ràdio i puguem gaudir de la nostra música i de la informació de proximitat.

La dreta va manipular la tele, la va endeutar fins a límits insostenibles per a acabar tancant-la i ofegar tot el nostre sector audiovisual.

El botànic ha fet tot el contrari: ha obert una tele, ha obert una ràdio amb una llei que blindava la independència, assegura la gestió sostenible i que ha impulsat un sector audiovisual que no para de crear llocs de treball de qualitat.

Però sembla que per al Partit Popular els madrilenys tenen dret a tindre una televisió i els valencians, no. Els aragonesos, els gallecs, els andalusos, els bascos tenen dret a una televisió pròpia, però sembla que per al Partit Popular no tenim eixe dret.

Per això volen tancar-la si tornen. Cal augmentar el pressupost d'À Punt, cal blindar-la a l'Estatut perquè ningú puga tornar-la a tancar de forma unilateral.

Els que després de molts anys hem vist als més menuts de la casa amb eixa cara d'alegria i de sorpresa de vore dibuixos en la seua llengua a la seua televisió no permetrem que la tornen a tancar. (*Aplaudiments*)

Però no ha sigut l'única bona notícia. Els valencians i les valencianes hem recuperat l'hospital de la Ribera. Després de dècades de privatitzacions som el primer govern autonòmic que recupera un hospital privatitzat al servei 100% públic, amb valentia.

Com també és una gran notícia l'aprovació de la renda valenciana d'inclusió, que cobrirà els valencians i valencianes perquè tinguen un horitzó de vida digna.

Estes lleis són les que fan democràcia. Estes lleis són les que fan persones i societats lliures.

En este últim any també hem aprovat en estes Corts una llei fonamental per a la igualtat d'oportunitats dels xiquets i les xiquetes: la llei de plurilingüisme presentada pels grups Compromís, Socialista i Podem.

Una llei que busca una cosa tan senzilla com que tots els xiquets i xiquetes acaben l'escola sabent parlar com a mínim castellà, valencià i anglès.

I jo la veritat és que encara estic sorprès de l'odi que desperta una política tan lògica en la dreta de Ciudadanos i del Partit Popular. ¿Què els molesta tant? ¿Què tenen en contra d'això? ¿Què odien més que el valencià tinga el lloc que li pertoca o potser que els xiquets de les famílies humils acaben sent plurilingües? ¿Què els molesta més?

Senyor president, estem orgullosos que este govern haja sigut el primer en impulsar un pacte autonòmic contra la violència masclista.

Com també estem orgullosos d'una altra llei que hem impulsat i aprovat en estes Corts i de la qual estic especialment content. És la llei de paritat, per a garantir la presència paritària de dones i homes en les institucions estatutàries. Una llei que per a ser aprovada va comptar amb dos terços amb un exercici de diàleg i generositat per part de tots els grups que vam participar.

Per això crec que és important continuar en eixa tasca. L'onada feminista del 8 de març exigix que continuem avançant, que continuem derrocant murs i trencant sostres. Per això, senyor president, espere que així com Ciudadanos va donar suport a la llei de paritat del Consell Valencià de Cultura, de les sindicatures, de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, també done suport a la llei de paritat d'estes Corts. Eixa llei té un nom: llei electoral valenciana i també necessita de dos terços per a ser aprovada. *(Aplaudiments)*

Per això, per això demanem al Grup de Ciudadanos i als diputats no adscrits que donen suport a esta proposta. En les seues mans està que els valencians i les valencianes tingam la llei electoral més avançada de l'estat, amb llistes desbloquejades, paritat i més proporcionalitat.

Senyor president, és evident que este govern ha fet molt per millorar la vida dels valencians i les valencianes. Hem demostrat que sí el Partit Popular no ho feia era perquè no volia, perquè tenia altres prioritats.

Però també és cert que no podem fer tot el que fa falta perquè patim una discriminació històrica. Som l'únic territori de l'estat empobrit, que ha de pagar en lloc de rebre. Els valencians acabem pagant a territoris més rics perquè desenvolupen polítiques que nosaltres no ens podem permetre i, a més, rebem menys inversions de què ens toquen. I això ha passat des de fa dècades, governant uns i governant uns altres. I ara, amb el canvi a Madrid, tenim una oportunitat que no podem desaproveitar.

Des de Compromís estem molt contents d'haver contribuït al canvi de govern a Espanya. Estem orgullosos i orgullosos que amb els nostres vots a Madrid hàgem format part d'una majoria que va fer fora a Mariano Rajoy, però continuem exigint el mateix i ho continuem exigint amb la mateixa força, amb Montoro o amb Montero, amb Rajoy o amb Sánchez. Volem un tracte just, ni més ni menys. N'hi ha temps de sobra per a acabar amb una injustícia que està caducada des de 2014.

Per això estem molt satisfets que este dijous en estes Corts es vote novament una proposta de resolució revalidant les

exigències unànimes d'estes Corts: revisió immediata del sistema de finançament, inversions justes i que ens paguen el que ens deuen. I el que aprovem ací en estes Corts és el que vosté haurà de traslladar al govern central, a les institucions de l'estat i a la Moncloa. *(Aplaudiments)*

Des de Compromís oferim a Pedro Sánchez tot el suport per a esgotar esta legislatura a canvi només d'una cosa: que no faça com Mariano Rajoy, que no esgote la paciència dels valencians i les valencianes. I tenim la confiança que sí està vegada podem fer-ho.

Senyor president, des de Compromís pensem que els valencians hem de reaccionar davant esta situació de discriminació històrica reclamant, reivindicant, exigint, però també creiem que hem d'apoderar-nos, que hem de defensar la idea d'autogovern i la nostra autonomia.

En el xicotet marge d'autonomia que tenim els valencians, ens hem apanyat per a fer grans avanços en dependència, en educació, en sanitat. Mentres moltes polítiques que depenen del govern central continuen aparcades, continuen deixades de costat, sembla que per als governs de Madrid sempre hi ha prioritats, sempre hi ha altres prioritats.

Un exemple és la gestió del trens de rodalies. Quants plans hem escoltat? Quants anuncis ens han fet? I al final, sempre ens queda la mateixa sensació, que el transport públic més utilitzat per la gent és el que menys atenció rep. I per això continuem amb les vies del sud sense electrificar, amb el Gandia-Dénia sense construir, amb el caos en les rodalies de Castelló o amb l'inacabat Vinarós-Castelló.

Per això li anuncie que des de Compromís anem a presentar una iniciativa per a demanar al govern central el traspass a La Generalitat del servei de rodalies, junt amb un pla d'inversions. Si en quaranta anys el govern central no ha sigut capaç d'assumir esta qüestió, este repte, els valencians i les valencianes no ens podem quedar de braços creuats.

Des de la dreta s'han passat anys dient-nos que no n'hi ha diners per a polítiques per a les persones, que no n'hi ha diners per a polítiques de mobilitat o de qualsevol altre tipus, però, en canvi, sí que n'hi havia diners per a mantindre estructures territorials que no fan falta o que sobren en un món on cal apoderar els municipis i la seua cooperació.

Seré clar. Des de Compromís defensem acabar amb les diputacions provincials, unes institucions que no estan baix el control directe de la ciutadania. I des de Compromís estem en elles i ens esforcem en elles perquè... minorar eixa realitat, però això no ens fa renunciar al nostre objectiu. Volem una estructura territorial del segle XXI i no una estructura territorial del segle XIX.

Per això, també puc anunciar que presentarem una iniciativa amb un objectiu clar: acabar amb una imposició de les diputacions provincials i que cada comunitat autònoma pugana organitzar el seu territori com considere oportú.

I saludem les iniciatives que s'han anunciat ací al voltant d'este tema, però la nostra proposta és clara: volem acabar amb les diputacions. Volem que ens deixen *(aplaudiments)* assumir el repte de vertebrar el nostre territori, d'enfortir els municipis i les comarques i d'impulsar les àrees

metropolitanes. I d'aconseguir un equilibri amb una màxima: no volem canviar el centralisme de Madrid pel centralisme de València, volem un país vertebrat, volem un país equilibrat.

Com veu, senyor president, ja és el moment de començar a imaginar els reptes i a dibuixar polítiques de fons. Han sigut anys molt durs. Anys de *desescombrar* les ruïnes que ens van deixar, anys de reconstruir damunt d'un *erial* i d'atendre realitats realment dures. Encara ens queda d'això, encara ens queda d'això.

Però també podem començar a planificar polítiques cent per cent botàniques. Parle, per exemple, de la lluita contra el canvi climàtic i de les polítiques no només per a mitigar-lo sinó també per a adaptar-nos a un canvi climàtic que ja està ací. Una prioritat absoluta de qualsevol lloc del món, però més encara en la nostra terra especialment vulnerable. Quan parlem d'educació ambiental, quan parlem de lluita contra els incendis, quan parlem de mobilitat sostenible, realment estem parlant d'este repte.

Parlem també de la política de residus, perquè ahí tenim un problema ben gran, ben gros, per la desídia de la dreta i de les màfies que van actuar. Hem d'acompanyar en el canvi del pla integral de residus, passar de la política de macroabocadors, com el que volien fer en la meua comarca, a Llanera, cap a instal·lacions més xicotetes i prioritzant la recollida selectiva i la no generació de residus.

Hem d'afrontar també una realitat urgent. El turisme, senyor president, ha de servir per a millorar la nostra qualitat de vida i no per a precaritzar la nostra existència. Cal desenvolupar les mesures de la llei de turisme, però també permetre als municipis introduir una taxa turística cent per cent municipal.

I també hem d'afrontar una discriminació que patim molts valencians i valencianes. Volem que la nostra administració ens entenga quan ens adrecem a ella. Simplement això. Per això, necessitem que l'administració garantisca que el seu personal conega les dos llengües oficials de la nostra terra: valencià i castellà. Si defensem la igualtat, també hem de defensar la igualtat lingüística.

I és molt curiós que aquells que defensen la llibertat siguen els primers que menyspreen, que ataquen i recorren lleis que permeten, per exemple, que persones com jo es puguen casar amb aquella persona a la qual estimen. (*Aplaudiments*)

Senyor president, estem en l'últim debat de política general abans de les pròximes eleccions valencianes. El pròxim gran debat d'estes característiques serà necessàriament el debat d'investidura de la pròxima presidenta o del pròxim president de La Generalitat.

S'acosten moments de decisió per al conjunt de valencians i valencianes. En maig de 2019, milions de ciutadans i ciutadanes s'acostaran a les urnes, i s'acostaran amb una papereta i decidiran sobre una qüestió ben senzilla, però transcendental a la vegada. ¿Volem continuar avançant com a societat o volem tornar al passat, un passat de corrupció, de desigualtat i retallades?

Encara ens queden uns mesos, però fins que arribe eixe moment... I el nostre objectiu, senyor president, d'ací allà ha

de ser el de continuar donant motius a la ciutadania per a seguir avançant perquè mai més tornem al passat.

En l'últim mes, m'ha vingut al cap les setmanes posteriors a les eleccions de 2015. Vàrem viure moments de cert nerviosisme, moltes vegades instal·lat de forma artificial i interessada, però els fets estan ahí. I este govern del botànic va ser dels primers governs del canvi en constituir-se i en posar-se a treballar. No va ser difícil arribar a eixa decisió, almenys per a Compromís.

Estàvem convençuts i convençudes que era necessari actuar amb molta generositat davant d'un escenari obert i inèdit. I també sabíem que si ens havíem presentat a les eleccions prometenent valentia, el que havíem de fer era arromangar-nos i entrar al govern, perquè valentia és això: implicar-nos al cent per cent, sense fer càlculs electorals. Els valencians no ens havien votat per a fer-nos arrere en el moment més important.

Convicció, generositat i valentia. I, senyor president, d'ací a 2019 i més enllà, que ningú s'enganye, per la nostra part ningú pot esperar cap altra cosa que la que ja hem demostrat: convicció, generositat i valentia. Moltes coses han canviat en els últims anys, entre altres, el color del Govern d'Espanya. Però una cosa no pot canviar. El govern del botànic no és d'un partit, ni tan sols de dos partits. Este govern representa a cinc milions de valencians i valencianes i defensa els seus interessos dia a dia.

Senyor president, arribats a este punt, a este moment, he de fer un apunt que potser resulta incòmode, però que trobe necessari i que necessite dir. Crec que hem de recordar que en eixos tres o quatre dies de nerviosisme en 2015, vàrem escoltar algunes veus contra el naixement del botànic, sense anar més lleny d'un important dirigent socialista del passat que apostava per canviar el botànic per un pacte del seu grup amb Ciudadanos que necessitava el suport tàctic del Partit Popular.

Fa unes setmanes, novament, en una situació de nerviosisme, una important dirigent local progressista posava en dubte la repetició del botànic a la ciutat de València, «un ja vorem», que sonava a incertesa. Evidentment, no entraré a valorar les estratègies de les decisions d'altres partits o de sectors o persones concretes. No és este el lloc ni sóc jo la persona adequada.

Només li diré una cosa i que espere que siga un desig compartit. Un convenciment que és transversal des del primer simpatitzant fins a l'últim diputat o diputada i síndic d'este grup, d'esta formació: llarga vida al botànic, llarga vida a un govern que ha servit (*aplaudiments*) per a millorar la vida dels valencians i les valencianes.

Per això, senyor president, a nosaltres, a nosaltres no ens cal vore què passa, ho tenim claríssim. Tornaríem a signar el pacte del botànic sense dubtar-ho, i tornarem a signar-lo sense dubtar-ho, si guanyem a la dreta i al passat una vegada més en les urnes, perquè creiem en el botànic i perquè creiem que el botànic és la clau perquè no tornen zaplanistes i campsistes de PP i de Ciudadanos.

I per sobre de totes les coses, perquè el botànic està representant la dignitat d'este poble, tantes vegades menyspreat per les seues institucions, perquè ens estimem a rabiard este país i la seua gent. I la nostra estima per esta terra no caduca ni té data de venciment, no caduca en 2019 ni caducarà mai. Per això, repetirem.

Per això, que conste en acta el nostre compromís: volem continuar millorant la vida dels valencians i les valencianes. Per això posarem tota la nostra convicció, tota la nostra generositat i tota la nostra valentia al servei del canvi plural que vam començar en 2015 i que ha de continuar en 2019 també. (*Aplaudiments*)

Senyor president, em permetrà que abans d'acabar i aprofitant esta ocasió, faça un agraïment especial al meu grup parlamentari. És un grup parlamentari que ha crescut molt, de quatre o sis diputats i diputades a dèneu, d'un grup que va passar de lluitar contra un règim corrupte a ser un dels pilars de suport i d'estabilitat del Consell. Un grup lleial amb el govern, però sobretot lleial a les seues idees. Un grup molt actiu que ha contribuït a fer d'estes Corts el centre de la política valenciana.

És un grup del qual estic orgullós com a portaveu, un grup amb més dones que hòmens, un grup triat des del primer fins a l'últim diputat en unes primàries obertes a la ciutadania. 40.000 persones ens van donar l'oportunitat de presentar-nos i vora mig milió de valencians i valencianes ens van portar fins ahí.

Però del que estic més orgullós és que este grup ha entès que eixos escons... que en eixos escons no s'assenten només els dèneu diputats i diputades de Compromís; en eixos escons s'assenten tots i cadascun dels valencians i valencianes que durant els anys de fosc van mantindre viva la flama i l'esperança per un país que hem demostrat que és possible, que es pot fer; en eixos escons s'assenten els joves de la primavera valenciana; s'assenten els lluitadors pel territori; s'assenten els que s'han deixat la vida defensant l'escola valenciana; en eixos escons s'assenten els i les metges que no van fer cas a l'*apartheid* sanitari i atenien a tot el món; s'assenten els empresaris que van dir no a pagar les *mordides* del Partit Popular; s'assenten les amenaçades per la màfia i la corrupció i també s'assenten les famílies dels joves que van haver de marxar, mentre en este parlament una diputada de la dreta dia allò *del espíritu aventurero*.

Per això, els dèneu diputats i diputades de Compromís, d'este grup, hem donat suport des del primer dia a un govern que ens fa sentir orgull, orgull com a representants, però sobretot orgull com a valencians. (*Aplaudiments*)

Senyor president, moltes vegades es parla que en l'esquerra creiem que tenim la superioritat moral. Jo no crec en la superioritat moral d'un determinat grup, d'un determinat partit, una determinada persona. Però sí que crec en la superioritat moral d'algunes idees. Crec en la superioritat moral de la idea que tots els valencians mereixem viure millor i ser més feliços, vinguem d'on vinguem, siguem com siguem, parlem la llengua que parlem i tingam el color de pell que tinguem.

Crec en la superioritat moral de la idea que davant les injustícies no s'ha d'atacar a l'oprimit, sinó que s'ha de lluitar per a transformar la societat i fer-la més justa. Que la xica que té por de tornar de matinada a sa casa no se li diu que no isca a eixes hores o que es vista d'una determinada manera, es lluita per a acabar amb el masclisme perquè les dones no tinguen de ser valentes, sinó que siguen lliures. (*Aplaudiments*) Que no posa en dubte a la jove *trans*, que sap des de ben menuda quina és la seua identitat, sinó que la deixa viure en llibertat i que treballa perquè la societat s'adapte a una realitat diversa i plural; que al xic de la família humil que vol estudiar no se li diu que es dedique a altres coses, sinó que posa totes les polítiques damunt de la taula perquè pugui ser el que vullga ser.

Per això, en nom de Compromís, gràcies, consellers i conselleres, gràcies, president, gràcies, vicepresidenta, per representar este idees, per tot el que heu fet, però també sent conscients de tot el que queda per fer. Per això, seguirem, seguirem treballant i en el pròxim debat de política general estic segur que continuarem tenint un govern digne, un govern just, un govern valencianista, un govern d'esquerres.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà, la seua intervenció, el president del Consell. Li donem la paraula.

Escoltarem la contestació del president del Consell.

Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor president.

Moltes gràcies, senyor Ferri, per la seua intervenció emotiva, que té a vore amb tot el que és un sentiment que hem transcorregut, conjuntament, des d'este espai de diversitat, de pluralitat, durant estos tres anys, i que ha fet avançar llaços també d'estima, que crec que són molt oportuns.

Perquè jo coincidisc molt amb vosté en una cosa que ha dit al començament, que me recorda... En el seu moment, al president Zapatero l'acusaven molt de *buenista*; i va dir: «¡Oye! Más vale que me acusen de buenista que de *malista*, porque eso debe ser terrible.» I és veritat, jo m'apunte al *buenisme*, fins i tot moltes vegades en un optimisme recalcitrant, que pense sempre que el ser humà és meravellós i, de vegades, doncs, no ho és tant. (*Rialles*) Però, sincerament, jo sempre preferisc pecar d'ingenuïtat. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, escoltarem amb silenci el president del Consell.

El senyor president del Consell:

També, també. Eixe afecte el faig extensiu. No sé... (*Veus*)

Bé, crec, sincerament, que realment estem en millors condicions, ho hem reiterat este matí. Però és que, a banda, no és que ho diguem nosaltres, és que ho diu la realitat. Estem en millors condicions que fa tres anys. Ha estat un esforç titànic –això sí que ha sigut titànic, l'esforç que hem fet tots junts– (*aplaudiments*) i hem estat intentant millorar la vida dels valencians, que per a això estem ací; vosté ho deia, en tots els escons, representem cadascú, doncs, allò que representa. Tots representem el poble valencià,

però és veritat que, en estos moments, era fonamental que aquells que havien estat més oblidats tingueren més presència i tingueren les solucions. I això és el que ha passat en este temps.

Vam començar reparant drets i reparant aquells que havien estat més marginats. Vam començar reparant, en un moment..., en un dia històric, que vam estar la vicepresidenta i jo, les víctimes del metro pel que significà això, perquè era fonamental, d'una vegada per totes, tancar una ferida enorme que s'havia produït.

Ha estat, per tant, tot un trajecte de reparació de drets i de suturar en la societat. I, en estos moments, jo crec que estem en un bon moment, entre altres coses perquè hi ha una situació de convivència que, per més que de vegades se vullga, diguem-ne, extralimitar el que és el conflicte, és veritat que està aixina, és que és cert. Vull dir, en estos moments, no hi ha una crispació, hem superat la crispació i això és molt positiu per a la Comunitat Valenciana. I, per això, la generació d'eixe escenari d'estabilitat, de diàleg social, d'honradesa, això ha estat molt productiu per a l'economia, però també, sobretot, per a la convivència.

I en eixe camí hem de continuar en el futur. Hem de ser capaços de reconstruir adequadament l'economia; donar més oportunitats als joves; superar encara tot eixe problema greu que tenim d'atur; superar tot el que han sigut les desafeccions a la política; encara hem d'aconseguir, d'una vegada per totes, superar la hipoteca reputacional. Tot això és el que s'ha vingut fent i s'ha de fer i s'ha de continuar fent.

I ja en l'horitzó se veu un cert renaixement de la Comunitat Valenciana. La Comunitat Valenciana ha tingut moments històrics brillants i ha tingut moments històrics menys brillants o més grisos. Ara crec que estem en un moment en què, si fem les coses bé, si treballem junts, si tenim una mirada no partidista, si tenim una mirada més oberta, si com capaços de generar espais de trobada, estic segur que tenim una gran oportunitat. Els valencians tenim una enorme oportunitat d'aconseguir una prosperitat social, inclusiva, en què ningú es quede al marge i que siguem una de les regions més desenvolupades d'Europa. Ho podem ser, perquè tenim condicions, perquè una potencialitat enorme, perquè tenim un teixit industrial impressionant, perquè tenim una agricultura i una ramaderia impressionants, tenim moltes capacitats, tenim moltes possibilitats.

El que hem de fer és treballar en un horitzó comú i ser capaços d'entendre la nostra diversitat, que això és un fet extraordinàriament positiu, com cal entendre la diversitat i la pluralitat de la mateixa Comunitat Valenciana.

Ací parlem en castellà i en valencià, (*remors*) tenim costums diferents, però tenim una voluntat de viure junts, una voluntat enorme de viure junts i de treballar junts i de fer una comunitat que siga una comunitat de tots. I això, de veritat, ho veiem quan anem a totes les comarques i estem treballant. I este és un govern que està permanentment en totes les comarques. I se veu que hi han diverses mirades, però que, al final, hi ha una voluntat comuna i que s'identifiquen en un projecte de país.

I, en eixe sentit, crec que, efectivament, anem en un camí correcte, que és un camí de reparació, de reconstrucció i de renaixement. I és un camí que hem de fer junts. Perquè este matí –i vosté hui ho reiterava d'alguna manera– jo he intentat dir-ho amb total claredat. És que nosaltres tenim una responsabilitat que va molt més

enllà dels grups parlamentaris, que va molt més enllà dels partits polítics que donen suport a este govern. És l'esperança d'un país que estava en una situació molt complicada, molt difícil i que no tenim dret nosaltres a frustrar cap esperança. I, per això, per superar el partidisme, s'ha fet un acord que va més enllà del que és, fins i tot, la nostra pròpia voluntat partidista.

Això és el que és el botànic. I les idees del botànic van més enllà del que és un projecte electoral. Per això, jo coincidisc que hem de fer una aliança efectiva per tal d'avançar, de continuar avançant, de millorar la vida de les persones, que per a això estem ací.

I, en eixe sentit, este matí parlava de l'aliança amb els ajuntaments. Perquè nosaltres hem fet, entre altres coses –que vosté parlava de les diputacions–, una política territorial en les possibilitats que tenim. Evidentment, coincidim que nosaltres volem..., i no només ho hem dit, sinó que ho hem explicat en un document, que és l'única comunitat autònoma que s'ha cregut, fins a les darreres conseqüències, que la Constitució se pot reformar i que, a més, hi volem participar. I hem fet un document que, evidentment, no és un documentat tancat, és un document obert, que els partits també poden opinar, per suposat, faltaria més; però hem tingut el coratge de fer un document com a govern valencià. Som l'únic govern autònom que ho ha fet. I en eixe document ja figura, clarament, la necessitat de canviar el model territorial i que, efectivament, com jo també he dit este matí, existisca una capacitat d'organització del propi territori per cada autogovern.

I, en eixe sentit, nosaltres sí que hem començat ja a fer una aliança directa amb els ajuntaments. Una aliança, reparant, reparant, entre altres coses, compromisos de fa més d'una dècada, de quasi fa dos dècades, que s'havien pres i que mai se van complir, com el fons de cooperació. I altres que han hagut ahí, amb altres ajuntaments. I ho vull dir, per exemple, amb l'Ajuntament d'Orihuela, que, en el seu moment, havien fet els jutjats ells, amb els seus ingressos, i La Generalitat no pagava ni lloguer; una cosa increïble, no s'havien complit els compromisos. Però tampoc..., en la Universitat Politècnica de València també passà, en el tema del (*inintel·ligible*) ... s'havia signat un conveni i mai se'ls va pagar. Bé, això s'ha anat fent.

I en el cas dels ajuntaments, és molt important. Per això, també és veritat que avui, entre altres coses, vull anunciar-los, esta vesprada, que estem reparant també el deute en molts municipis, entre ells, l'Ajuntament d'Eix, que en el seu moment va pagar els terrenys –és l'única ciutat que ho ha fet– per a la Universitat Miguel Hernández. 43 milions d'euros que este govern, senyora Mollà, compensarà. (*Aplaudiments*)

La primera actuació serà la creació del centre de disseny i modelatge del calçat, la indústria més important de la ciutat i del Vinalopó, així com la reurbanització del passeig de la Joventut. Una actuació que suposarà la primera aportació de tota eixa capacitat de complir en el deute pendent.

D'altra banda, vosté ha fet referència a una qüestió, que és la cabdal. Mire, que no càpiga cap dubte, jo, sincerament, senyor Ferri, vosté me coneix i sap que no vaig a dir una altra cosa. Clar que li diré al president Sánchez allò que acorden les Corts Valencianes. Ho diré no només perquè és la meua obligació democràtica, com a president de La Generalitat, ho diré des de l'absolut convenciment. Que no hi haja cap dubte. Ho he dit des del principi de la història d'este govern, ho he

dit sempre perquè, a més, jo crec, més enllà dels partits, en les institucions, ho he reiterat moltes vegades.

A vegades s'ha patit una espècie de vampirització de les institucions per part dels partits, i això no pot ser. I també he dit que d'això que ningú siga capaç de dir que no ha participat, perquè crec que, al final, els partits, tots, al final, acabem participant d'alguna manera. I això no pot ser. Les institucions són dels ciutadans, no són dels partits. Els partits les administren, però les han d'administrar sempre pensant en l'interés general.

Per tant, cap dubte. Clar que li diré allò que acorden les Corts Valencianes al president del govern. I clar que quan alguna vegada pugua comparèixer al Senat diré allò que tenia previst dir abans que existira el govern Sánchez.

Però és cert que hi ha una millor sintonia en estos moments, és cert; hi ha més diàleg, és cert. I se poden aconseguir algunes coses? Sí. Definitives? No. Però esta vesprada, per exemple, en el Senat, estan acusant el president Sánchez d'haver afavorit els valencians. Bé, d'altres comunitat autònomes, com no estan acostumats que alguna vegada passe alguna cosa positiva, (*rialles*) doncs, enseguida s'estoren. L'altre dia, Aragó..., enseguida s'estoren. No (*inintel·ligible*) ... tranquil·litat. Alguna vegada els valencians estem ací, existim.

Per tant, jo li vull dir que no hi haurà cap tipus de dubte. Anem a treballar amb tota la fortalesa. Anem a utilitzar tot allò que puguem per tal d'aconseguir allò que és just per als valencians i valencianes. I, per tant, en tots els àmbits, en l'àmbit del congrés, del Senat, en tots els àmbits que puguem insistirem en allò que és una realitat.

És veritat que hi ha hagut dubtes en els primers moments. Però, certament, en estos moments, jo crec que hi ha una definició clara que és una qüestió que s'ha d'abordar i s'ha d'abordar ja i s'ha d'abordar el més ràpidament possible i s'han de buscar solucions que van a millorar i van a possibilitar que hi haja una solució al problema territorial d'Espanya si se fa amb intel·ligència.

Ara bé, si se fa una actuació, per part d'algunes comunitats autònomes, com ara..., absolutament partidista i de línia umbilical de l'opció de partit, doncs, és molt difícil que se puguem solucionar alguns problemes.

El Senat, per exemple; ja saben vostés el que vaig proposar en el seu moment. Perquè jo crec que s'ha d'intentar *despartiditzar* el Senat, perquè el Senat representa..., és la cambra territorial, no és la cambra de representació ideològica, perquè d'ideològica ja està el congrés.

Per tant, crec, sincerament, que hem de treballar intentant que el problema valencià, per sempre, estiga en l'agenda espanyola.

I, bé, en el problema valencià vosté ha fet referència a algunes qüestions perquè, evidentment, estem parlant del finançament, però el finançament és una part. El finançament, les inversions, el deute i moltes polítiques sectorials de les quals nosaltres hi érem absents. Per exemple, la qüestió turística o l'Imsero o altres coses en què nosaltres volem dir també la nostra. I això ho hem de fer.

Les rodalies, el traspàs, és una proposta que està ahí, que nosaltres li la vam fer a l'anterior govern. Per què? Doncs,

perquè és evident que... El principi de subsidiarietat jo me'l crec sempre, crec que és més fàcil gestionar des de la proximitat que des de la distància. Ara bé, efectivament, no podríem acceptar mai eixe traspàs si no ve acompanyat dels recursos necessaris. Però ara hi ha un acord. Jo el que vull és que, almenys, com a mínim, se complisca l'acord que ja hi ha per a portar endavant algunes accions immediates, com són el nord, les accions de Vinaròs-Castelló, Vinaròs-Benicarló-Castelló i Villena-Alacant.

Bé, jo crec, sincerament, que ara és un moment en què tots hem de continuar esta tasca, que estos mesos que queden són també apassionants, que hem d'aconseguir tancar moltes qüestions que encara estan obertes, però, evidentment, pensant que hi ha un continu i que, efectivament, este és un projecte de llarga durada, un projecte, com a mínim, com hem sabut este matí, com a mínim, de huit anys més.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Feta la intervenció del síndic del Grup Compromís, passariem ara a la intervenció del síndic del Grup Socialista, senyor Mata. Li donem la paraula per a... No cal que mate a ningú.

El senyor Mata Gómez:

No fa falta que el provoque, perquè no tinga rèplica.

El senyor president:

Està en el seu dret. Per tant, si la diversitat arriba a eixos extrems, doncs estan en el seu dret. Escoltarem la intervenció del senyor Mata. Té vosté la paraula, senyoria.

El senyor Mata Gómez:

Moltes gràcies, molt excel·lent president.

És bonica la política, eh? (*Rialles*) Hui és un dels dies en què estem més orgullosos d'estar ací. El debat, jo crec que el ritme del debat està influït també en la retransmissió en Canal 9... En À Punt, que val igual.

Perquè hem tancat la època maleïda en què amagaven alguns dels que intervenien o alguns demanaven que es tractaren d'un lloc determinat, o se manipulaven les paraules.

I este esforç que hores i hores i hores de votants del poble valencià sàpiguen què diem ací directament és un fet que en sí mateix dignifica la política. Perquè a més el to ha sigut més amable si voleu que altres... Això ho dic perquè els que mos estiguen mirant el que passarà en altres plens.

Però hui, mira, estem jugant-se moltes coses ací, però les estem jugant en Europa. Victor Orban, que està sent qüestionat per la Unió Europea i probablement se li va a llevar el dret de vot, perquè en el seu país està en qüestió la llibertat de premsa, està en qüestió la falta d'independència del poder judicial, la discriminació de les minories, el tracte als refugiats.

Hui ell s'està defensant en paraules que hem escoltat ací venint de certes bancades. Diu: «Açò és un xantatge al poble hongarés. El poble d'Hongria està sent agredit. Açò és una venjança de l'esquerra i del progressisme europeu».

Bé, doncs això que hem escoltat ací moltes vegades és perquè hi ha sectors de la població espanyola i de la societat valenciana que creuen que estes societats que poden tindre molta por, poregoses, poden tirar-se als braços de gent absolutament intolerant, en el primer redemptor que es prometa qualsevol cosa, i se convertixquen en reaccionàries.

Per això, la bona política, la política que canvia la vida de les persones, la política útil, la que elimina la crispació és l'únic i el millor fre a la intolerància, a l'extrema dreta i al que són les agressions contra els ciutadans.

Mire, jo, d'este matí, de les intervencions d'este matí, especialment de la senyora Bonig i d'esta vesprada, la del Grup Ciudadanos, arribe a una conclusió, que és que d'ací uns anys eixes paraules ningú les podrà recuperar. Perquè Google, Twitter i Facebook estan obstinats en acabar en les *fake news*, i estan esbrinar el que són mentires o no.

I este matí i esta vesprada s'han dit moltíssimes mentires. Mentires que cal aclarir, perquè si no és una trampa. La nostra ment no és una càmera de vídeo que se puga reproduir. La nostra ment exercix de guionista, de director, va transformant la realitat a mesura que l'anem vivint.

Oblidem cada vegada més ràpidament i per això el balanç que ha fet el president de La Generalitat hui el fa molt més gran. Hui és molt més honorable, este Consell és molt més honorable, perquè han dit veritats com a punys. El canvi que té esta comunitat en els últims tres anys és revolucionari. (*Aplaudiments*) És que és revolucionari.

I açò, senyories, no és hiperbòlic, és que no és hiperbòlic. Si analitzem cadascuna de les dades del que està passant en la Comunitat Valenciana, vorem que no tenim dret a oblidar el que ens feren fa uns anys i el que hem fet en estos últims tres anys.

Perquè a més tenim el drama que cada vegada oblidem més ràpidament, que vivim en un present perpetu que no mos deixa analitzar què passava fa uns dies, fa unes setmanes. I estem en una revolució que cal aclarir. La consellera d'urbanisme diu que sí.

I almenys a mi m'ha revolucionat, perquè he après que també pot fer-se feminisme en la mobilitat, mirant a vore on posem els agafadors en els autobusos, que siguen accessibles a les dones, i no sempre pensant en homes que les dissenyaven.

Perquè hi ha tantes coses que se fan. Algun col·laborador nostre del grup els diu «los bonsais del Botánico». Eixes coses que la gent pràcticament no percep però que estan presents en la vida quotidiana.

Jo este matí, ahir, despús-ahir, quan anava al mercat o al bar, o a l'oficina, o a la universitat, la gent en baixet, quan parlava que s'havia obert un hospital, no dia: «Viva el rey». Dia: «Ya era hora». Quan la gent dia que s'obria un col·legi, no dia: «Viva el rey». Dia: «Ya era hora, que en los últimos años aquí no ha invertido nadie».

Quan la gent cobrava les pensions, no dia «viva el rei. Alguns dien: «Quina porqueria de pensions mos estan pagant i els governs d'esquerres han dignificat les pensions de jubilació i les pensions de viudetat». I que a més hi ha un compromís del govern d'Espanya que diu que les pensions s'han d'actualitzar d'acord a l'IPC.

Per tant, els que han de viure en una democràcia són els demòcrates, els electors, els seus representants. Però com la ceba és ceba fins a la medulla, la dreta tendix a manipular cada una de les dades.

Este cant al Botànic ha de relacionar-se també en el que ha sigut i ha estat l'actitud de la dreta en aquest debat. Cant que ha estat citat este matí, en una miqueta de rebombori. També dia que la intel·ligència de l'ésser humà es medix en base a com gestiona les seues contradiccions.

I hi ha contradiccions que son tremendes. Hui hem assistit al que podia ser la presentació d'un programa. D'ací huit anys, també és de veres. Vull dir que està bé (*aplaudiments*). Però un programa que en cap moment ha parlat de l'energia, del que suposa per a les famílies l'energia, ara que estem en pobresa energètica, en com fem energies renovables, com les recolzem.

Un programa que no ha parlat dels majors, en una societat que cada vegada està més envellida, que cada vegada necessita més atenció, que cada vegada necessita més atenció hospitalària, i hem de buscar solucions.

Una dreta que no parlava de la qualitat educativa. S'han adonat les seues senyories que en ningun moment dels discursos de la dreta sobre l'educació parlen de la qualitat de l'educació, del que és l'educació, de l'essència de l'educació.

No parlen en sanitat de la qualitat assistencial. Parlen de si pot ser un negoci per a alguns o no, o associem. No, no, no, no. Però mai hi ha propostes que dignifiquen i signifiquen una millora de la qualitat assistencial.

No parlen del canvi climàtic, que això és un altre negociacionisme. És un negociacionisme, perquè no se vol posar sobre la taula el que suposa el canvi climàtic. (*Veus*)

El senyor president:

Senyories, per favor.

El senyor Mata Gómez:

No parlen de la qualitat de la justícia. El que fan és parlar dels èxits de les resolucions judicials que els donen la raó, i criticar les que no els la donen.

Però després de tantes coses, caldria caure en alguna reflexió. L'educació no és un problema dels pares i les mares, que també. És un problema dels xiquets i les xiquetes. I este govern està compromés que els xiquets i les xiquetes estiguen vint-i-dos en un aula, en mestres que han tornat al sistema públic perquè 5.000 persones estan, perquè 5.000 persones van estar despatxades.

Quan tots els interins que estan discutint si a la millor alguns d'ells no tenen la plaça que voldrien, i no en tenen una altra, no recorden que en juliol i agost els enviaren a l'atur. A l'atur. Perquè no els pagaven les mensualitats que tocaven.

I quan parlem d'assistents d'anglés no era perquè volien forçar que els mestres que no tenien cap de coneixement donaren classes en uns manuals que no tenien cap sentit.

Però que el problema de l'educació és la qualitat educativa, i l'aposta per la qualitat educativa del govern del Botànic és revolucionària, vullguen o no vullguen. (*Aplaudiments*) Vullguen o no vullguen.

Este matí la digníssima representant de la dreta política de la cambra, d'una de les dretes, ha citat trenta-dos vegades la paraula *llibertat*. És que Ferri i jo es veu que estem coordinats. Ell ha comptat les de *Catalunya* i jo he comptat les de *llibertat*.

Però què vol dir la dreta quan parla de llibertat? Consumir sense fre els recursos naturals. Això és la llibertat. Pagar en diners públics l'ensenyança religiosa. Això és la llibertat, com l'entenen. Poder manejar els capitals, sense restriccions.

O la fal·làcia de la «igualdad de oportunidades» de gent que és absolutament desigual, perquè una gent necessita molt més que altres. Inclús, quan parlem de guerres, diuen: «Libertad duradera». La manipulació dels conceptes és una cosa que està ahí, i l'esquerra ha de reivindicar la llibertat.

Ja dic que s'han grans mentires o almenys ens han aclarit a qui se dirigixen quan parlen. «Eliminaremos el impuesto del patrimonio». Doncs hi ha 22.000 persones de cinc milions d'habitants que estaran molt contents a la Comunitat Valenciana. 22.000.

Eixe és el gran esforç que hem de fer? Que les 22.000 persones que tenen un patrimoni, que paguen una part xicoteta per a ajudar que funcione l'educació, la sanitat i el que hi haja han de ser protegides per tants vots? 22.000. (*Aplaudiments*)

I és més. Molts d'eixos 22.000 estan orgullosos de pagar, perquè creuen que és justícia social. I quan parlen de patrimoni, quan parlen de les herències... Miren, senyories, l'any passat 164.000 persones que heretaren pagaren zero euros. No pagaren res.

Uns 14.000 pagaren com a màxim 1.000 euros. Uns altres 14.000 pagaren entre 1.000 i 5.000. I un 3% pagà més de 5.000. A eixe 3% és al que se dirigix el Partit Popular? Quan parlen de les classes mitjanes? Vostés parlen de la gent que està millor en la societat, i volen vostés que directament no es faça falta que siguen insolidaris ni enganyen a ningú, perquè directament els perdonen els impostos.

I això és una fal·làcia que caldrà repetir mil vegades. Les herències s'estan rebutjant perquè fruit de la crisi, moltes...

Xe, senyor Betoret, arregle això de la llista (*inintel·ligible*) ... Jo què sé... O queden fora...

El senyor president:

Senyories...

El senyor Mata Gómez:

La lista que vendrá será Betoret y veintidós o veintitrés más. Yo no sé.

El senyor president:

Deixem que el senyor Mata pugua expressar-se en tota... (*Remors*)

El senyor Mata Gómez:

Bé, doncs deixen parlar.

Si no els fa gràcia, que hi ha 22.000 persones que paguen impost de patrimoni i algunes molt poquet, ho repetirem totes les vegades que vullguen. I si no els fa gràcia dir que 164.000 persones no paguen ni un gallet de l'impost de successions, ho repetirem mil vegades.

Igual que hem de repetir que este... (*Veus*)

El senyor president:

Senyoria.

El senyor Mata Gómez:

Este Botànic avança en progressió geomètrica. Però, senyors de Ciudadanos, entre altres coses per com era la realitat. En el pressupost de l'any 2016 dotàrem el pressupost de 4.000 milions per a *pufos*. 4.000 milions. En l'any 2017, varen ser 900. I enguany han sigut sols 150, això de les torres de Benidorm estes.

Si hem pogut anar gastant 4.000, 900 i 150 per a tancar *pufos* que deixà la dreta o en els calaixos, o impagaments, o condemnes judicials, sabrem que estem gestionant millor que mai s'ha fet en esta comunitat. Perquè a la pregunta retòrica de si en 2015 estàvem millor que en 1995, algú temeràriament ha dit que sí.

Però clar, és que vosté no sap com estava en el 1995, es veu. La renda per càpita dels ciutadans valencians i valencianes era idèntica a la mitjana nacional. I en el 2015 érem tretze punts més pobres. Aleshores, el que està clar és que vint anys

de PP ens han empobrit, i que en 1995 estàvem millor, sense discussió. (*Aplaudiments*)

S'han atrevit inclús a qüestionar l'Avalem, finançat en un 92% per la Unió Europea, aplaudit per les institucions europees, i que en les famílies està sent una revolució. Entre altres coses, perquè s'ha acabat allò de la precarietat i l'explotació del becari que fa totes les tasques.

Perquè estan rebent un salari idèntic al que tenen alguns dels que estan en plantilla per les mateixes funcions. I estan donant-los l'oportunitat que tinguen en el seu currículum que han treballat, perquè *aquí la experiencia no se les supone, hay que facilitarla*.

Miren, senyories, estem en l'èpica de la normalitat i la normalitat és avorrida. Però és que és la que fa feliç a les persones. O es que algú creu que érem més feliços quan se'ns dia que vindrà la Fórmula 1 i que serà debades i que no sé què i la Copa Amèrica i no sé...

Doncs, igual la gent era víctima d'una atracció col·lectiva y quan denunciàvem estes coses no ens feien cas. Però si és que a Amaia d'*Operación Triunfo* li passà el mateix, la xica abduïa un país i després allí, quan votaren, doncs, no la votà quasi ningú.

Però quant estem parlant que som una esquerra amable, tranquil·la, que no és sectària, que té il·lusions compartides, que elimina la crispació, que és l'esquerra que millor gestiona la complexitat. I per això, de vegades, la complexitat és la que ens du a pegar-li moltes voltes a les coses i a tindre diferents punts de vista.

Perquè esta ciutat és molt complexa. Afortunadament altres han d'enviar missatges molt senzills. «Vamos a quitar los impuestos.» Olé! Ja està. «Vamos a hacer más servicios públicos.» Olé! Pero la suma de olé y olé no da olé, olé y olé. (*Rialles*) No da. Perquè la llibertat, la igualtat, la solidaritat són en la nostra identitat moral.

Però enguany que és l'últim debat –i també no em vull fer massa pesat– sí que crec que els socialistes hem contribuït a construir una nova socialdemocràcia. Una nova socialdemocràcia que és capaç d'arribar a aliances estables amb sindicats i altres partits d'esquerres i que té una visió valencianista del que és la vida política.

Que manté, a més, relacions econòmiques amb qui crea ocupació. És que hi ha elements de la societat que han de funcionar i potser també és una certa simplificació dir que les grans empreses matxuquen els treballadors i les pimes no. És que IKEA té cinquanta pimes treballant per a IKEA valencianes i això s'ha de valorar en estes coses. És que la Ford té centenars d'empreses auxiliars que mai estarien creant ocupació si això es produïra.

I és de veres i jo crec que esta és la convicció d'este últim any... És que com dia Judt –i al president li agrada molt citar a Judt– la socialdemocràcia és el millor que li ha passat a la humanitat en totes les seues contradiccions. Per què? Perquè ara l'aposta del futur ha de ser, clar, amb aliats progressistes, evidentment que sí. Clar que sí. Ha de ser amb aliats valencianistes, clar que sí.

Però el repte intel·lectual i de treball és tan enorme que no podem perdre el temps en enterbolir estes relaciones. Perquè, ¿per què no somiem que el món tinga una intel·ligència quasi il·limitada? O que les hores de treball hagen de baixar? O que l'energia siga cada vegada més barata? O que els salaris cresquen i les hores de treball baixen?

¿Per què no introduïm en tot l'urbanisme de gènere com s'està esforçant la consellera constantment i hem de fugir de la democràcia demoscòpica? I jo crec que el nostre valor és el valor del treball polític, no el que diguen les enquestes a alguns que els diuen què han de dir.

En polítiques socials, senyories, s'ha fet una revolució. I quan arribe la llei de serveis socials inclusius i quan la gent reba la indemnització dels diners que els furtaren..., perquè el president ha dit que dotze mil persones tramitarà el Consell de La Generalitat la indemnització de responsabilitat patrimonial perquè es trincaren la paga de juliol o la paga d'agost, la paga extra, per a estar en les residències.

Que en cinc-cents avaluadors anem a un ritme espectacular de gent que està rebent... No com aquells temps en què la gent tenia el PIA, s'amagava en un calaix, esperaven a vore si morien o no, tardaven anys, havien de pledejar. I que, com és una societat complexa, doncs, hem de lluitar perquè les mateixes persones que ploren quan un xiquet en una platja immigrant mor, doncs també sàpien que tenim centres de menors que hem d'atendre, protegir i defensar fins el final.

I que quan un que ha estat d'advocat en els imprementables jutjats de Mislata, pegant voltes per tot el poble, que estaven llogats a gent per unes barbaritats de diners i que eren inhabitables, doncs, té una gran satisfacció quan s'inauguren els jutjats nous de Mislata. Perquè a més, senyories, i alguns que estan... Se inauguraron hacen quince días, pero si quieres... Cuando, cuando, no. Ya están inaugurados, ya están inaugurados. Bueno si eso es hacer oposición... (*Veus*)

Mira, hay un problema que nadie ha querido evaluar en base a lo que ha supuesto... No es los veinte años del Partido Popular lo que nos ha perjudicado, es los veinte años que nos hacen falta para volver a ponernos a tono. Porque se está haciendo un derecho administrativo y de contrataciones defensivo, en que las trabas para la contratación en la que se supone que los contratantes son presuntos delincuentes, pues, al final bloquea la gestión de la administración.

Y eso es algo que habrá que volvérselo a plantear, es decir, oiga, que somos gente honrada, vamos a ver cómo hacemos leyes administrativas que pueden facilitarlas.

El conseller Marzá ha introducido los elementos más racionales para garantizar la calidad educativa. Punto. El Pla Edificant es una revolución pero probablemente no hubiera hecho falta si no hubiera pasado lo que pasó en CIEGSA, porque entonces se hubieran hecho los colegios a otro ritmo y con otros mecanismos. Ahora, si aquello era una caja llena de dinero y todo el que pasaba se lo llevaba, pues, al final ha habido que buscar otras soluciones.

En sanidad lo ha dicho el presidente, si es que estamos en un combate en el que bajamos las listas de espera, pero es de una manera absolutamente insuficiente. Y tendremos que hacer lo que tengamos que hacer para que eso rebaje, porque

es injusto. Es injusto. Y más en algunas operaciones de traumatología y más en algunas operaciones de ojos. Y yo sé que la *consellera* está comprometida a asumir ese cambio.

Y en economía ya ha hablado el presidente de lo que era Sagunt y lo que es Sagunt y lo que era Avalem y lo que es Avalem. Pero, ¿y lo que les duele que haya un acuerdo de horarios comerciales para enseguida querérselo cargar? ¿Por qué? Porque dice usted: «Que si volvemos a ganar,» en algo que ya está todo el mundo de acuerdo, dice: «No, pues ahora volvemos a abrir.» Porque el conflicto es el que les satisface.

Y estas apuestas de luchar contra los plásticos en el Mediterráneo seguro que dan fruto. Y lo que va a pasar en la paja del arroz. Porque no todo son grandes declaraciones. Es que hay que empezar a resolver los problemas que se van produciendo y la *conselleria* de medio ambiente está consiguiéndolo día a día y es muy difícil.

Pero no por las resistencias de la oligarquía... No, no, no. Es que es muy difícil, es que es muy difícil de verdad, y hay muchas soluciones para muchos temas y ahora se empiezan a ver los resultados.

En urbanismo yo ya lo he dicho muchas veces, se lo he dicho a ella personalmente. Lo que se ha hecho protegiendo l'Horta, protegiendo la costa, luchando de verdad contra quien nos llevó al desastre es un orgullo de esta comunidad. Es que lo que hemos en urbanismo es impresionante.

Y cuando todo eso se produce y hacemos una ley que protege l'Horta, hacemos una ley que protege la costa, pues no sé quién monta un pollo porque en el Portitxol igual hacen catorce viviendas. Bueno, pues, gestionemos la complejidad, gestionémosla.

Si es que nosotros no podemos prohibir la instalación de determinadas cosas porque nos dé la gana. Las prohibiremos cuando ataquen elementos de sostenibilidad, cuando bloqueen carreteras, cuando sean malos. Pero decir: «No, es que esto es un pelotazo, pero le va a ir mal el negocio.» Pues entonces, o no es pelotazo o le va a ir mal el negocio. Quiero decir que, tendremos que pensar en esas cosas.

Y mientras esto está pasando, tenemos que decir que es el último y orgulloso debate del estado de la comunidad. Y no puedo huir de hablar de mis compañeros del grupo del Botànic. Yo creo que hemos aprendido todos muchos unos de otros. A veces veo que la democracia ha enseñado más a Podemos que Podemos a la democracia, o cambia más la democracia a ellos. Pero todos hemos aprendido de la aportación política que eso supone.

Pero es que todos hemos aprendido. Porque por el camino o en la discusión de cada día hay que ver que si hay un riesgo de que algo sea inconstitucional, por mucho voluntarismo que pongamos, pues acabará probablemente siendo inconstitucional. Pero tenemos que seguir andando y entendiéndonos.

Y se nos abren los ojos con cualquiera de las cosas que están pasando. Y a veces a nosotros mismos nos cuesta entender un mundo que va demasiado rápido, en el que los cambios son muy rápidos, pero no todo el mundo tiene siempre toda la razón. Ni los que estaban y lo hacen con buena voluntad están siempre equivocados, ni todo lo que es nuevo es bueno.

Pero sí que quiero hacer una mención especial a Compromís. Yo creo que esta relación de colaboración mutua es sólida. Ha dicho... Al definir a su grupo el señor Ferri, comparto y suscribo sus palabras totalmente. Yo creo que se ha llegado a un grado de complicidad entre los grupos que apoyan al gobierno de que son responsables de que esa armonía sea necesaria. Y a veces es difícil. La comprensión mutua llega por hablar, por hablar, por escuchar, por entender.

A veces éramos grandes desconocidos, ¿no?, sobre todo en los municipios y a veces contaminan las cosas. Pero esto me recuerda a una *lady* inglesa que le hicieron una entrevista y dijeron: «Oiga, usted, ¿ha tenido ganas de divorciarse de su marido? Y dice: Por Dios, no, ¿qué me dice? De asesinarlo sí, todos los días.» (*Rialles*) Pues bueno, esa relación pasa por eso. Igual a veces decía pues sí, pero divorciarnos jamás. (*Rialles i aplaudiments*)

Y también quisiera referirme a mi grupo. El año pasado lo hicimos y yo creo que hay que repetirlo. Yo creo que nosotros hemos pasado por situaciones muy complicadas como partido, como grupo, como gobierno. Con una lealtad absoluta, una dedicación de todas y de todos brillante, con aportaciones sustanciales que le hemos hecho al gobierno valenciano sacrificando a veces nuestras tareas, con incorporaciones de las que todos nos felicitamos.

Y por eso yo creo que la gente que ha trabajado en el grupo y que nos ayuda cada día también merece que hablemos de ellos. Porque sin Diego, sin Esther, sin Carlita que ahora está en Bruselas, sin Amparo, sin Vicent Bufort, pues no sería igual. Y al final es que esta es nuestra familia. Yo dedico más horas a esto que a mi familia.

Y tengo dos familias, una familia es el partido, es el grupo, son mis ideas, y otra es mi familia de verdad. Pero sí que digo, ese grupo es leal con su gobierno, pero tan leal con los *consellers* y las ideas del PSPV como con las de Compromís. Nunca oirán una crítica pública de alguien de mi grupo a mi socio de gobierno y por eso también les felicito. Aunque a veces se tengan que morder las ganas, porque no todo el mundo tiene razón.

President, encara que no ho haja dit en eixos termes, però estem lluitant per una Comunitat Valenciana insubmissa amb el infrafinançament, insubmissa amb la desigualtat i insubmissa davant de la violació dels nous drets.

I quan un té eixa visió de dir que el primer és esta comunitat abans que el seu partit i qualsevol altra ideologia, quan un té la clara vocació de ser d'esquerres, de ser valencianista, de ser feminista –perquè això no és lluitar contra el que passa en una època, és lluitar contra totes les èpoques– i a més és ecologista, es mereix ser tornat a ser reelegit.

Perquè, president, encara a Europa no ha hagut un cas on, quan se n'han anat els socialistes, haja vingut una cosa diferent al que és la dreta molt més dura. I per tant, apostem per reeditar la situació en què estem i vinguen molts botànics al vent.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mata.

El president del Consell vol contestar-li?

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies.

El senyor president:

Senyories, estem finalitzat el debat.

President, vol contestar?

El senyor president del Consell:

Bé, vull aprofitar este torn simplement per tal de donar les gràcies a tots els intervinents, a tots els qui han participat en este debat. Crec que ha sigut un debat democràtic, un debat obert, un debat on cada un ha presentat allò que creu que és millor per a la Comunitat Valenciana i crec que s'ha fet des de la bona voluntat i des de la millor disposició per part de tots i de totes.

I vull acabar fent referència al que és la data de l'11 de setembre. L'11 de setembre per a molts de nosaltres i crec que per a tots els demòcrates és l'aniversari –este any és al 45 aniversari– del cop d'estat de Xile i de la mort del president Allende. *(Aplaudiments)*

I vull fer-li un homenatge citant a l'expresidenta Michelle Bachelet. Bachelet va dir: «Hubo un tiempo en nuestro país donde se terminó el diálogo. Qué terrible es para una sociedad que se le acabe algo tan elemental como es la posibilidad de comunicarse y entenderse.»

Ací també va existir eixe temps. Ara la Comunitat Valenciana viu un temps de diàleg, de comunicació, d'enteniment, d'impuls per a un futur millor. I este temps, senyories, estic segur continuarà.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyories, els recorde que abans de suspendre la sessió de ple de hui fins al pròxim dijous dia 13, a les 10 del matí, els recorde que durant un temps no inferior a 30 minuts tenen els grups la possibilitat de presentar les propostes de resolució, durant 30 minuts, i que estes propostes de resolució són un màxim de 12 per a cada grup parlamentari.

Hem finalitzat el debat *(soroll de papers)*, i demà ens reunirem en Junta de Síndics a les deu del matí, prèviament la mesa es

reunirà per a visualitzar les propostes de resolució que farem entrega al Consell per al seu anàlisi, d'acord amb la nova disposició del Reglament de Les Corts.

Han fet vostés un bon treball.

Se suspén la sessió fins al dijous dia 13. *(El senyor president colpeja amb la maceta)*

(Se suspén la sessió a les 19 hores i 9 minuts)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alamán i Tabero, Jordi
 Almería Serrano, José Francisco
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Andrés Sanchis, Concha
 Argüeso Torres, Emilio
 Arqués Cortés, Vicent
 Bachero Traver, Belén
 Barceló Chico, Ana
 Bellver Casaña, Jorge
 Bertomeu Vallés, Antoni
 Besalduch Besalduch, Ana María
 Betoret Coll, Vicente
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Calpe Saera, José Ramón
 Campello Moreno, Marian
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Pastor, David
 Císcar Bolufer, José
 Climent González, Rafael
 Córdoba Cortijo, Juan Ginés
 De Miguel Martínez, David
 Díaz González, Elisa
 Escrig Monzó, María Sabina
 Estañ García, Antonio
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferrer San Segundo, María José
 Ferri Fayos, Fran
 Font de Mora Turón, Alejandro
 Gallén Peris, Marta
 García González, Rosa María
 García Jiménez, María José
 García Latorre, Francisco Javier
 García Muñoz, Teresa
 García Salvador, Alberto
 Garcia i Tomàs, Víctor
 Garrigues Francés, María Blanca
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Geffner Sclarsky, Daniel
 Gómez Santos, Irene Rosario
 González Delgado, Fernando

Hernández Sánchez, Noelia
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Jiménez Doménech, César
 Juan i Huguet, Jordi
 Marí Malonda, Alexis Frederic
 Martínez Ramírez, Carmen
 Marzà Ibáñez, Vicent
 Mata Gómez, Manuel
 Meco Tébar, Fabiola
 Mollà Herrera, Mireia
 Montiel Márquez, Antonio
 Morera i Català, Enric
 Mulet Taló, Miguel Ángel
 Muñoz Lladró, José
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, José Ramón
 Navarro Caballero, Juan de Dios
 Navarro Casillas, Isaura
 Oltra Jarque, Mònica
 Ortega Requena, María Josep
 Ortiz Vilella, Eva
 Parra Almiñana, María Teresa
 Pastor Llorens, Fernando
 Peremarch Palomares, Covadonga

Pérez Fenoll, Manuel
 Peris Cervera, Rosa
 Pineda Cuenca, Manuel
 Ponce Guardiola, Juan
 Puig i Ferrer, Ximo
 Quiñonero Hernández, Llum
 Rojo Sánchez, Domingo
 Salas Maldonado, José
 Salvador Rubert, María José
 Sánchez Cortés, María Sagrario
 Sánchez Zamora, María del Carmen
 Santamaría Ruiz, Luis
 Sellés Quiles, Jesús
 Serna Serrano, Toñi
 Soler Beneyto, Víctor
 Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio
 Subiela Chico, Antonio
 Tirado Museros, Clara
 Tormo Moratalla, Emigdio
 Torres García, David
 Ventura Campos, Mercedes
 Woodward Poch, Antonio Joaquín
 Yáñez Motos, María Remedio
 Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions de les Corts
subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983



CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts
subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983